

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ.2569

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา)

คำนำ

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นกรอบการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยให้ผู้เกี่ยวข้องได้ทราบแนวทางการดำเนินงานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประกอบด้วย ๔ ส่วน ได้แก่ ๑) บทสรุปผู้บริหาร ๒) ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐ ๓) สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ๔) ภาคผนวก ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ มีความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ และนโยบายระดับกระทรวง ระดับกลุ่มจังหวัด และระดับจังหวัด โดยมีการบูรณาการการทำงานร่วมกันและรับฟังข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การวิเคราะห์สถานะแวดล้อมสอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบัน แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จะนำไปสู่การปฏิบัติโดยมีแผนงาน โครงการต่างๆ ในแต่ละประเด็นการพัฒนา มุ่งเน้นการพัฒนา นโยบายเพื่อให้การพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเกิดผลสัมฤทธิ์และมีประสิทธิภาพ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย หวังเป็นอย่างยิ่งว่าแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จะเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานการพัฒนาธุรกิจอุตสาหกรรม รวมทั้งใช้เป็นกรอบแนวทางในการผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ต่อไป

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี
สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

สารบัญ

หน้า

คำนำ

สารบัญ

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

๑

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ

๒

ตามนัยยะของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๒

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๔

๒.๓ แผนระดับที่ ๓

๑๒

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๑๒

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนา
อุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๑๓

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑๓

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๓๘

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์ภาวะแวดล้อมและศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๓๙

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๔๙

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

๔๒

๓.๒.๒ พันธกิจ

๔๒

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๔๒

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔๖

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๔๖

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ ออก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๗๘

๔.๓ Strategy map

๗๙

๔.๔ ภาพกิจกรรมการรับฟังความคิดเห็นผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๗๙

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ จัดทำขึ้นเพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรม และเป็นแนวทางการดำเนินงาน โดยมีกรอบแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศ และภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) แผนปฏิรูปประเทศ และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกัน และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ ได้แก่ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพการพัฒนาในภาพรวมของกลุ่มจังหวัด และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรมของพื้นที่ โดยนำปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดไปวิเคราะห์ศักยภาพและสภาพแวดล้อม (SWOT Analysis) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนของภาคอุตสาหกรรมในกลุ่มจังหวัด การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัด จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมายตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน อีกทั้งการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของกลุ่มจังหวัด โดยการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพมูลค่า และมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ นอกจากนี้การส่งเสริมสถานประกอบการที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม จะอาศัยการกำกับดูแลอย่างทั่วถึง การถ่ายทอดองค์ความรู้ และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน โดยมีสาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

วิสัยทัศน์ : (Vision)

“มุ่งสู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูงที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”

พันธกิจ

- ๑) ขับเคลื่อนนโยบาย และแผนพัฒนาด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นที่
- ๒) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- ๓) บูรณาการ และสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็ง และยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นที่
- ๒) ส่งเสริม กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการดี ที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน
- ๓) ส่งเสริม ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับ ตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพ และยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า

(เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป)

๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(อุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์
อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์)

๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว

(ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ)

๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก

(เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพิ่มพื้นที่
และเมืองเศรษฐกิจ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่)

๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน สร้างโอกาส
เข้าถึงตลาด ปรับบทบาทและโอกาสเข้าถึงบริการภาครัฐ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

- ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับอุตสาหกรรมเกษตร และเกษตรแปรรูป
ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกกระดับมาตรฐานผลิตภัณฑ์ให้มีคุณค่าและมูลค่าเพิ่ม ต่อยอดงานวิจัย
และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ มุ่งเน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม
เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

- ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยการเพิ่มศักยภาพและสร้างความเข้มแข็ง
การพัฒนาอุตสาหกรรมด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การส่งเสริม
สถานประกอบการในการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ รวมทั้งการส่งเสริมการรวมกลุ่มและการเชื่อมโยง
อุตสาหกรรม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

- ด้านการสร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยการส่งเสริมการท่องเที่ยว
ผ่านการสร้างพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

- ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยการพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้การใช้
ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมายสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศ
ให้เกิดการค้าและการลงทุน การเชื่อมโยงเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ (Special Economic Zone : SEZ)

- ด้านพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ ส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจร ตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ เสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SMEs

๒) ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรมให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้ อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนการทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

(เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน อนุรักษ์และฟื้นฟูแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศ รักษาและเพิ่มพื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม)

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

(ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก มุ่งเข้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน)

๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง

(พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน จัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในการเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากลและค่ามาตรฐานสากล สงวนรักษา อนุรักษ์ พื้นฟู และพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาเครือข่ายองค์กรพัฒนาเมืองและชุมชน รวมทั้งกลุ่มอาสาสมัคร ด้วยกลไกการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในท้องถิ่น)

๒.๔ พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

(พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ)

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรมมีนโยบายที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ การจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตุดิบทดแทน เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐาน มีความปลอดภัย และรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีการนำมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคมและอุตสาหกรรมสีเขียว

๒.๒ แผนระดับที่ ๒

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็น ๓ การพัฒนาการเกษตร

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมายที่ ๑ ผลិតภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - อัตราการขยายตัวของผลិតภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรขยายตัว

ร้อยละ ๓.๐

๒) แผนย่อย ๓.๔ เกษตรแปรรูป

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ
 - อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ขยายตัวร้อยละ ๕

(๒) ประเด็น ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของผลិតภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ
- เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - ๑. อัตราการขยายตัวของผลិតภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๔.๘
 - ๒. อัตราการขยายตัวของผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๔

๒) แผนย่อย ๓.๑ อุตสาหกรรมชีวภาพ

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ นวัตกรรมอาหารชีวภาพ เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น
 - พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่า และเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล
 - มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐานโดยมีเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์ และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๑๐

๓) แผนย่อย ๓.๖ การพัฒนาระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

- แนวทางการพัฒนา
 - สนับสนุนการผลิตภาพการผลิตของอุตสาหกรรมและบริการตลอดห่วงโซ่มูลค่า โดยมีการเชื่อมโยงตลอดห่วงโซ่มูลค่า และมีมาตรการสนับสนุนให้เกิดการเชื่อมโยงตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ
 - ส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านข้อมูลที่สุดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรม
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - ประเทศไทยมีความสามารถในการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคตดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - อันดับขีดความสามารถการแข่งขันด้านดิจิทัล ในด้านความพร้อมในอนาคต อันดับปี ๔๐

(๓) ประเด็น ๖ พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมายที่ ๑ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น เกิดศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคมในทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อกระจายความเจริญทางด้านเศรษฐกิจและสังคม
- เป้าหมายที่ ๒ ประเทศไทยมีพื้นที่แผนผังภูมินิเวศ เพื่อเป็นกรอบในการพัฒนาเมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ รวมทั้งผังพื้นที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติแหล่งโบราณคดี
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - มูลค่าการลงทุนในเมืองเป้าหมายเฉลี่ยเพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๐
 - แผนผังภูมินิเวศระดับภาค เพิ่มขึ้นอีก ๑ ภาค

๒) แผนย่อย ๓.๒ การพัฒนาเมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศที่มีการบริหารจัดการตามแผนผังภูมินิเวศอย่างยั่งยืน

- แนวทางการพัฒนา
 - จัดทำฐานข้อมูลที่ใช้ได้ทุกหน่วยงานร่วมกัน ด้านการพัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และพื้นที่อนุรักษ์
 - จัดทำแผนผังภูมินิเวศของพื้นที่ ตามเกณฑ์และมาตรฐานการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การจัดการสิ่งแวดล้อม การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน โดยมีสัดส่วนของพื้นที่ป่า พื้นที่เกษตร พื้นที่ชนบท พื้นที่เมือง และพื้นที่อุตสาหกรรมที่เหมาะสม
 - จัดให้มีหน่วยงาน/องค์กรที่จัดตั้งโดยภาครัฐ เพื่อให้ความรู้ ประสานงาน และบูรณาการภาคส่วนในการติดตามการพัฒนาพื้นที่ทั้งในระดับจังหวัด ระดับลุ่มน้ำ และระดับประเทศ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - เมืองมีระบบจัดการสิ่งแวดล้อม และมลพิษที่มีประสิทธิภาพครอบคลุมและได้มาตรฐาน
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - จำนวนเมืองคุณภาพสิ่งแวดล้อมภายในเมืองอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน ๕ เมือง (กรุงเทพฯและปริมณฑล เชียงใหม่ ขอนแก่น สงขลา และภูเก็ต)

(๔) ประเด็น ๘ ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมาย ผู้ประกอบการในทุกระดับเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - สัดส่วนผลิตภัณฑ์มวลรวมของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศร้อยละ ๕๐

๒) แผนย่อย ๓.๑ การสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการอัจฉริยะ

- แนวทางการพัฒนา
 - สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการในทุกระดับให้มีจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการ ขับเคลื่อนธุรกิจด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับ และการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะในการวิเคราะห์ และมีองค์ความรู้ด้านการจัดการฐานข้อมูล สามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ รวมถึงคำนึงการผลิตสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อการวางแผนธุรกิจ ส่งเสริมการใช้ระบบประกันความเสี่ยงภัยของสินค้า และบริการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและลดความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจและส่งเสริมให้ผู้ประกอบการดำเนินธุรกิจอย่างมีธรรมาภิบาล
 - พัฒนาวิสาหกิจเริ่มต้น โดยการส่งเสริมให้ต่อยอดแนวความคิด สามารถนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาสร้างธุรกิจ และใช้ประโยชน์จากเขตพื้นที่นวัตกรรมในประเทศไทย รวมทั้งสนับสนุนการให้สิทธิประโยชน์ เพื่อส่งเสริมการดึงดูดแรงงานและบุคลากรคุณภาพ
 - ส่งเสริมให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมปรับรูปแบบธุรกิจใหม่ โดยนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาปรับใช้กับวิถีการดำเนินธุรกิจตลอดกระบวนการมากขึ้น เพื่อเพิ่มศักยภาพการแข่งขัน ลดต้นทุนและรองรับการเปลี่ยนแปลงของพฤติกรรมผู้บริโภค รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการธุรกิจ และการตลาด ตลอดจนสนับสนุนการพัฒนาสินค้าและบริการให้มีคุณภาพมาตรฐานสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภค และสามารถเชื่อมโยงการผลิตกับผู้ประกอบการรายใหญ่
 - ส่งเสริมการรวมกลุ่มและสร้างเครือข่ายของผู้ประกอบการทั้งในและต่างประเทศ ให้เข้มแข็ง ผู้ประกอบการสามารถเกื้อหนุนและเชื่อมโยง ทั้งในแนวตั้งและแนวนอน และสามารถพัฒนาระบบกลไกที่ทำให้เกิดความเชื่อมโยงทั้งห่วงโซ่มูลค่า เพื่อเพิ่มอำนาจการต่อรองในตลาดที่สูงขึ้น
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - เป้าหมายที่ ๑ การขยายตัวของวิสาหกิจเริ่มต้นในประเทศไทยเพิ่มขึ้น
 - เป้าหมายที่ ๒ ความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัลดีขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ
 - อัตราการขยายตัวจำนวนการก่อตั้งวิสาหกิจเริ่มต้น ขยายตัวร้อยละ ๑๐
 - อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีดิจิทัล

อันดับที่ ๑ ใน ๓๐

๓) แผนย่อย ๓.๓ การสร้างโอกาสเข้าถึงตลาด

- แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนผู้ประกอบการให้มีสินค้าและบริการที่มีอัตลักษณ์และตราสินค้าที่เด่นชัด ให้ความสำคัญกับการผลิตโดยใช้ตลาดนำ ที่คำนึงถึงความต้องการของตลาดโดยเฉพาะตลาดที่มีมูลค่าสูง พร้อมทั้งพัฒนาบรรจุภัณฑ์สินค้าที่มีคุณภาพและมีความแตกต่าง เพื่อส่งเสริมการเข้าถึงตลาดต่าง ๆ

- สร้างและพัฒนาตลาดในประเทศ สำหรับสินค้าที่มีคุณภาพมาตรฐานและสอดคล้องกับวิถีชีวิตของคนรุ่นใหม่ รวมทั้งตลาดสินค้าสำหรับกลุ่มเฉพาะ เช่น อุตสาหกรรมสร้างสรรค์ สินค้าเกษตรอินทรีย์ สินค้าสำหรับกลุ่มผู้สูงอายุ เป็นต้น

- ส่งเสริมผู้ประกอบการในทุกระดับ รวมถึงเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนในการขยายช่องทางการตลาดผ่านการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ต โดยมีการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อเข้าถึงช่องทางการตลาด ตลอดจนพัฒนาศูนย์กระจายสินค้าที่มีมาตรฐาน โดยมีการประสานความร่วมมือกับภาคเอกชน

- สร้างความพร้อมของผู้ประกอบการในการออกไปลงทุนต่างประเทศทั้งในด้านองค์ความรู้เกี่ยวกับตลาด ภาษา วัฒนธรรม เครือข่ายพันธมิตร การค้าการลงทุน และกฎระเบียบด้านการค้า การลงทุนของประเทศเป้าหมาย รวมทั้งพัฒนาแผนกลยุทธ์การเข้าถึงตลาดใหญ่ที่มีศักยภาพ และมีการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงและความร่วมมือระหว่างประเทศด้านการค้าและการลงทุนที่มีอยู่ ส่งเสริมให้มีการค้าและการบริการชายแดนเพื่อสนับสนุนการเชื่อมโยงเศรษฐกิจภูมิภาคกับเศรษฐกิจโลก

- เป้าหมายของแผนย่อย

- เป้าหมายที่ ๒ ความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศของไทยดีขึ้น

- เป้าหมายที่ ๓ การขยายตัวการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพิ่มขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์

- อันดับความสามารถในการแข่งขันด้านการค้าระหว่างประเทศโดย IMD อันดับที่ ๑ ใน ๕

- สัดส่วนการส่งออกของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อการส่งออกรวม

ของประเทศ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๕

๔) แผนย่อย ๓.๔ การสร้างระบบนิเวศที่เอื้อต่อการดำเนินธุรกิจผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่

- แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมการเข้าถึงและการใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลในการสร้างโอกาสให้ภาคธุรกิจ โดยพัฒนาระบบฐานข้อมูลเกี่ยวกับองค์ความรู้สถิติ ผลการวิจัยและพัฒนา ทรัพย์สินทางปัญญา การตลาดและนวัตกรรม ให้สามารถดำเนินการประมวลผลข้อมูลขนาดใหญ่ที่มีความซับซ้อนให้เป็นระบบที่รวบรวมข้อมูลและองค์ความรู้ที่เป็นปัจจุบัน บูรณาการ และต่อเนื่องให้ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ผู้ประกอบการชุมชน และเกษตรกรสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสารที่จำเป็นต่อการวางแผนธุรกิจ ตลอดจนต่อยอดความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมในการพัฒนาสินค้าและบริการของวิสาหกิจประเภทต่างๆ

- สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคการศึกษา และสถาบันวิชาการ ทั้งใน และต่างประเทศ ในการส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการร่วมกัน โดยพัฒนาศูนย์บ่มเพาะผู้ประกอบการ ทำธุรกิจแบบครบวงจรและมีประสิทธิภาพ เพื่อส่งเสริมให้ผู้ประกอบการทำธุรกิจอย่างเกื้อหนุนกันระหว่างผู้ประกอบการที่มีขนาดและศักยภาพต่างกัน

- สนับสนุนการทำงานร่วมกัน จากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมสำหรับผู้ประกอบการทุกระดับ เพื่อลดต้นทุนของธุรกิจ และเป็นแหล่งแลกเปลี่ยนข้อมูล องค์ความรู้ ทักษะ และนวัตกรรมที่สะดวก รวดเร็ว และทันสมัย โดยเฉพาะการเชื่อมโยงธุรกิจขนาดใหญ่กับธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม หรือธุรกิจตั้งต้นใหม่

- สร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการเข้าถึงตลาดจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐได้มากขึ้น โดยส่งเสริมผู้ประกอบการนำสินค้าและบริการมาขึ้นบัญชีนวัตกรรมไทย มีการพัฒนานวัตกรรมตามความต้องการของภาครัฐ และบริการตรวจสอบคุณสมบัติและประกาศขึ้นทะเบียนนวัตกรรมไทย โดยมีแนวทางการจัดซื้อจัดจ้างสินค้าที่ขึ้นบัญชีนวัตกรรมอย่างชัดเจน

- ยกระดับบริการและโครงสร้างพื้นฐานทางคุณภาพ ดำเนินการเชิงรุกเพื่อแก้จุดอ่อน และเสริมสร้างจุดแข็งของระบบนวัตกรรมไทย ได้แก่ การกำหนดมาตรฐาน การตรวจสอบและรับรอง เพื่อสนับสนุนการยกระดับของสินค้าและบริการที่มีความจำเป็นให้มีคุณภาพเป็นที่ยอมรับระดับประเทศ

- เป้าหมายของแผนย่อย

- อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุน และความสอดคล้องของนโยบายดีขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์

- อันดับนโยบายของภาครัฐที่มีต่อวิสาหกิจและผู้ประกอบการด้านการสนับสนุน และความสอดคล้องของนโยบาย อันดับที่ ๑๒

(๕) ประเด็น ๙ เขตเศรษฐกิจพิเศษ

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมายที่ ๑ การเจริญเติบโตของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดเพิ่มขึ้น

- เป้าหมายที่ ๒ การลงทุนในพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดได้รับการยกระดับ

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์

- อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดอย่างน้อยร้อยละ ๕

- มูลค่าการส่งเสริมการลงทุนในพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งหมดในช่วง ๕ ปีแรก (ปี ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) จำนวน ๖๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

๒) แผนย่อย ๓.๒ การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

- แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและการประมงภาคใต้

- พัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพ

- พัฒนาเมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ให้เป็นเมืองน่าอยู่และเป็นกลไกสำคัญ

ในการขับเคลื่อนการลงทุนและเศรษฐกิจ สอดคล้องกับนโยบายขับเคลื่อนระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

- เป้าหมายของแผนย่อย

- การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้

- การลงทุนในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้เพิ่มขึ้น

- เมืองในพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ที่ได้รับการพัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่มากขึ้น

- การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์
 - อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจภาคใต้
- อย่างน้อยร้อยละ ๕ ต่อปี
- มูลค่าการลงทุนในพื้นที่ระบียงเศรษฐกิจภาคใต้ ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

(๖) ประเด็น ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

- เป้าหมายที่ ๑ สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน
 - การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์
 - อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก
- อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศทั่วโลก

๒) แผนย่อย ๓.๑ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

- แนวทางการพัฒนา
 - ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรมนิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรมตามแนวอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมอย่างยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนห่วงโซ่คุณค่า และกำหนดผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มและประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศ
- เป้าหมายของแผนย่อย
 - การบริโภคและการผลิตของประเทศมีความยั่งยืนสูงขึ้น
- การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์
 - ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ๕๕ คะแนน

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

๒.๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ
 - ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ อุตสาหกรรมการเกษตร
 - ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ อุตสาหกรรมอาหาร
 - ประเด็นการปฏิรูปที่ ๔ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ
 - ประเด็นการปฏิรูปที่ ๕ อุตสาหกรรมยานยนต์ไฟฟ้า
 - ประเด็นการปฏิรูปที่ ๖ อุตสาหกรรมเครื่องใช้ไฟฟ้าอัจฉริยะ
 - ประเด็นการปฏิรูปที่ ๗ อุตสาหกรรมเศรษฐกิจดิจิทัล
 - ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๒ การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี
- โครงสร้างพื้นฐาน ทางด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ
- ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๓ การเพิ่มประสิทธิภาพทางเทคโนโลยี Big Data
 - ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑๖ การเพิ่มระดับการแข่งขันทางธุรกิจวิสาหกิจขนาดกลาง และขนาดย่อย

๒.๒.๒.๒ การปฏิรูปประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

ประเด็นปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นย่อยที่ ๑.๕ บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัดตั้งแต่การขออนุมัติก่อสร้าง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๗ กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อจูงใจให้โรงงานจัดการมลพิษที่ต้นทาง มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓

๑) เป้าหมายหลัก เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยไปสู่ “เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” หรือ “Hi-Value and Sustainable Thailand”

๒) องค์ประกอบ

• องค์ประกอบที่ ๑ เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) โดยการปรับทิศทางการผลิตที่มีความสำคัญ แต่มีความเสี่ยงที่จะสูญเสียความสามารถในการแข่งขันในอนาคต และส่งเสริมภาคการผลิตที่ไทยมีศักยภาพสอดคล้องกับทิศทางการเปลี่ยนแปลงของโลก

- หมายความว่า ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- หมายความว่า ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน
- หมายความว่า ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
- หมายความว่า ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลอาเซียน

• องค์ประกอบที่ ๒ สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) โดยใช้เทคโนโลยีฐานข้อมูลสารสนเทศ และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เป็นเครื่องมือลดความเหลื่อมล้ำในเชิงธุรกิจ ลดความเหลื่อมล้ำในเชิงพื้นที่ เพื่อเพิ่มพลวัตการเลื่อนสถานะเศรษฐกิจและสังคม (Socioeconomic Mobility)

- หมายความว่า ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

• องค์ประกอบที่ ๓ วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living) โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาประสิทธิภาพของการบริหารจัดการ ทั้งการจัดการของภาครัฐและบทบาทของภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี เพื่อมุ่งจัดการกับปัญหาขยะ มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ ก๊าซเรือนกระจก และความเสียหายของภัยธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ

- หมายความว่า ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ
- หมายความว่า ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

๒.๒.๔ นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ

๒.๒.๔.๑ นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๙ การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติการมีความสอดคล้องด้านการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อมุ่งเน้นการลดความสูญเสียและความเสียหายที่เกิดจากสาธารณภัยจากการกระทำของธรรมชาติและมนุษย์

๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การยกระดับการจัดการความเสี่ยงสาธารณสุขที่สำคัญอันเกิดจากภัยธรรมชาติ และภัยที่เกิดจากการกระทำของมนุษย์ที่เกิดขึ้น และ/หรือ เป็นภัยซ้ำซ้อน (Compound Hazards) ไปสู่มาตรฐานตามหลักสากล

๓) ตัวชี้วัด จำนวนผู้ได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ (อุทกภัย วาตภัย ภัยแล้ง) ต่อประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ลดลงเมื่อเทียบกับค่าเฉลี่ยย้อนหลัง ๕ ปี

๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขให้มีประสิทธิภาพ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๒ พัฒนามาตรการลดความเสี่ยงจากสาธารณสุขที่เกิดขึ้นและป้องกันความเสี่ยงใหม่ให้มีประสิทธิภาพ รวมถึงภัยซ้ำซ้อน โดยเฉพาะอุทกภัย วาตภัย น้ำป่าไหลหลากและดินโคลนถล่มสึนามิ และอัคคีภัย หรือเหตุอื่นใดซึ่งก่อให้เกิดอันตรายแก่ชีวิต ร่างกายของประชาชน หรือความเสียหายแก่ทรัพย์สินของประชาชน หรือของรัฐ อาทิ ภัยจากสารเคมีรั่วไหล และปัญหาน้ำมันรั่วไหลในทะเล

กลยุทธ์ที่ ๒ การจัดการสาธารณสุขให้มีมาตรฐานตามหลักสากล

กลยุทธ์ย่อยที่ ๒.๕ เสริมสร้างระบบการบริหารจัดการเกี่ยวกับการบรรเทาทุกข์และการช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว ทัวถึง และเป็นธรรม

๒.๒.๔.๒ นโยบายและแผนความมั่นคงที่ ๑๔ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๑) แผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ รองรับนโยบายที่แผนปฏิบัติการมีความสอดคล้องด้านการสร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกกระดับเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

๒) เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์ การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมสำหรับการระดมทรัพยากรที่จำเป็นเพื่อใช้ในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ

๓) ตัวชี้วัด การพัฒนาศักยภาพของกลไก การบริหารจัดการ และความพร้อมของทรัพยากรที่จำเป็น เพื่อใช้สำหรับการระดมทรัพยากรในกรณีประเทศเผชิญกับภัยคุกคามหรือวิกฤตการณ์ระดับชาติ ร้อยละ ๘๕ ภายในปี ๒๕๗๐

๔) กลยุทธ์

กลยุทธ์ที่ ๑ การเสริมสร้างศักยภาพการเตรียมพร้อมเพื่อรองรับภัยคุกคามและวิกฤตการณ์ระดับชาติ

กลยุทธ์ย่อยที่ ๑.๑ จัดทำ ทบทวน และปรับปรุงกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ และประกาศที่เกี่ยวกับการบริหารจัดการในด้านที่มีความจำเป็นเร่งด่วน เพื่อให้เอื้อต่อการบริหารจัดการเมื่อประเทศเผชิญกับปัญหาภัยคุกคาม หรือเข้าสู่ภาวะวิกฤตระดับชาติ

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพของไทย ปี พ.ศ. ๒๕๖๑-๒๕๗๐ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- ยุทธศาสตร์การบริหารจัดการแร่ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ – ๒๕๗๙) และ (ร่าง) แผนแม่บทการบริหารจัดการแร่ ฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๖๕ – ๒๕๖๙ โดย คณะกรรมการนโยบายบริหารจัดการแร่แห่งชาติ (คนร.)
- แผนปฏิบัติการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศปี พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๓ สาขากระบวนการอุตสาหกรรม และการใช้ผลิตภัณฑ์รวมถึงน้ำเสียอุตสาหกรรม โดย กรมโรงงานอุตสาหกรรม
- มาตรการสนับสนุนการผลิตรถยนต์ที่ขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าในประเทศไทย โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- มาตรการพัฒนาอุตสาหกรรมหุ่นยนต์และระบบอัตโนมัติ โดย สำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนาภาคใต้
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด

ส่วนที่ ๓ สาระสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙ จัดทำขึ้น เพื่อเป็นทิศทางการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยมีกรอบแนวคิด และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาประเทศและภาคอุตสาหกรรม ทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และนโยบายระดับกระทรวง แผนปฏิบัติการด้านต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรม และสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา เพื่อผลักดันให้ภาคการผลิตมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของกลุ่มจังหวัด

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (East Coast Southern Sub region) ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของภาคใต้ฝั่งทะเลอ่าวไทย ประกอบด้วยจังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา ท่าเลที่ตั้งมีความเกี่ยวข้องกับศูนย์กลางของความเจริญรุ่งเรืองของอาณาจักรโบราณในอดีตของคาบสมุทรมลายู คือ อาณาจักรตามพรลิงค์ และอาณาจักรศรีวิชัย ซึ่งมีความสำคัญเป็นเส้นทางการเชื่อมโยงทางการค้า และการเผยแผ่ศาสนาจากอินเดีย อาหารับ เปอร์เซีย และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยปรากฏหลักฐานทางประวัติศาสตร์ของความเจริญรุ่งเรืองในอดีตมากมาย ได้แก่ โบราณสถานเขาคา โบราณสถานโมคลาน และวัดพระบรมธาตุ จังหวัดนครศรีธรรมราช วัดพระบรมธาตุไชยา อำเภอไชยา แหล่งโบราณคดี เขาศรีวิชัย อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี วัดเขียน จังหวัดพัทลุง สุสานสุลต่านสลัยมานชาห์ ตำบลหัวเขา อำเภอสิงหนคร จังหวัดสงขลา เมืองโบราณสถาน สทิงพระ อำเภอสทิงพระ ชากสตุปบนเขาน้อย อำเภอสทิงพระ และวัดพะโค๊ะ อำเภอสทิงพระ เป็นต้น ส่งผลให้มีการสืบทอดประเพณีและวัฒนธรรมประจำท้องถิ่นในกลุ่มจังหวัดมาจนถึงปัจจุบัน ได้แก่ **จังหวัดชุมพร** เช่น ประเพณีงานเทิดพระเกียรติ เสด็จในกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ และงานกาชาด งานประเพณีแห่พระแข่งเรือ งานเปิดโลกทะเลชุมพร งานแข่งขันเรือยาวขึ้นโขนชิงธง ซึ่งถ้วยพระราชทานคลองในหลวง (หัววัง – พนังตัก) งานวันผลไม้หลังสวน ล่องแพอำเภอพะโต๊ะ งานส่งเสริมประเพณีขึ้นเบญจา งานขึ้นถ้ำร่ำบร้อ **จังหวัดสุราษฎร์ธานี** เช่น ประเพณีชักพระหรือลากพระ กีฬาชนควาย งานวันเงาะโรงเรียน **จังหวัดนครศรีธรรมราช** เช่น ประเพณีสารทเดือนสิบ แห่ผ้าขึ้นธาตุ ลากพระ **จังหวัดพัทลุง** เช่น งานประเพณีแข่งโพนลากพระ (ชักพระ) การละเล่นซัดตัม ประเพณีชิงเปรต งานวันอนุรักษ์มรดกไทย และงานมหกรรมชิงแชมป์หนังตะลุงและโนรานาฏศิลป์เมืองใต้ **จังหวัดสงขลา** เช่น ประเพณีลากพระจังหวัดสงขลา ตักบาตรเทโว ตักบาตรเดือนสิบ เทศกาลโคมไฟ ไหว้พระจันทร์ เป็นต้น

๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑) อาณาเขต

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีอาณาเขตติดต่อกับกลุ่มจังหวัด ๓ กลุ่มจังหวัด คือ กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ดังนี้

ด้านทิศเหนือ	ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่างที่อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ด้านทิศตะวันออก	ติดต่อกับทะเลอ่าวไทย
ด้านทิศตะวันตก	ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ตั้งแต่อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ถึงอำเภอควนโดน จังหวัดสตูล และติดกับเขตตะนาวศรี สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ที่อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร
ด้านทิศใต้	ติดต่อกับกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่อำเภอหนองจิก และอำเภอโคกโพธิ์ จังหวัดปัตตานี อำเภอยะหา และอำเภอกาบัง จังหวัดยะลา และบูกิตกาเย- ฮีตัม รัฐเคดาห์ ประเทศมาเลเซีย และเมืองปาดังเบซาร์ รัฐปะลิส ประเทศมาเลเซีย ที่อำเภอสะเดา จังหวัดสงขลา

๒.๒) ลักษณะภูมิประเทศ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีพื้นที่รวมมากที่สุดของภาคใต้ คือ ๓๙,๖๖๒,๗๑๓ ตารางกิโลเมตร หรือ ๒๔,๗๘๕,๕๓๙ ไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๐๙ ของพื้นที่ภาคใต้ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีพื้นที่มากที่สุด คือ ๑๒,๘๙๑,๐๐๐ ตารางกิโลเมตร หรือ ๘.๐๖ ล้านไร่ รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลา ชุมพร และพัทลุง ตามลำดับ จำแนกเป็นรายจังหวัดได้ ดังนี้

ตารางที่ ๑ : พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

จังหวัด	พื้นที่		อันดับระดับภาค (ภาคใต้)	อันดับระดับ กลุ่มจังหวัด
	ตารางกิโลเมตร	ไร่		
ชุมพร	๖,๐๑๐,๘๔๙	๓,๗๕๐,๐๐๐	๔	๔
นครศรีธรรมราช	๙,๙๔๒,๕๐๒	๖,๒๑๔,๐๖๔	๒	๒
พัทลุง	๓,๔๒๔,๔๗๓	๒,๑๔๐,๒๙๕	๑๐	๕
สุราษฎร์ธานี	๑๒,๘๙๑,๐๐๐	๘,๐๖๐,๐๐๐	๑	๑
สงขลา	๗,๓๙๓,๘๘๙	๔,๖๒๑,๑๘๐	๓	๓

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศเพื่อการบริหารและงานปกครอง , กรมการปกครอง , กระทรวงมหาดไทย

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบชายทะเล และพื้นที่เชิงเขาตอนกลางของคาบสมุทรมุขใต้แก่ เทือกเขานครศรีธรรมราช เทือกเขาตะนาวศรี และเทือกเขาภูเก็ต โดยมีชายฝั่งทะเลยาวประมาณ ๘๑๗ กิโลเมตร บางส่วนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำสำคัญของประเทศ ได้แก่ ทะเลน้อย ทะเลสาบสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา ป่าชายเลนทุ่งคา - สวี จังหวัดชุมพร หมู่เกาะอ่างทอง และในบางคลองร้อยสาย จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งพื้นที่เหล่านี้นอกจากจะมีคุณค่าในเชิงนิเวศน์แล้ว ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ ที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดอีกด้วย

๒.๓) สภาพภูมิอากาศ

พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดผ่านอ่าวไทย และมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จากคาบสมุทรมุขอินเดีย ภูมิประเทศโดยรวมจึงเป็นแบบร้อนชื้น มีฝนตกยาวนานระหว่างเดือนพฤษภาคม ถึง มกราคมของทุกปี จำแนกฤดูกาลได้ ๒ ฤดู ดังนี้

- **ฤดูร้อน** ระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ - เมษายน มีอากาศร้อนตลอดฤดู อุณหภูมิเฉลี่ยประมาณ ๒๘ องศาเซลเซียส
- **ฤดูฝน** ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม ถึงเดือนมกราคม โดยในช่วงเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้มีฝนตกปานกลางส่วนฝนตกหนักจะเกิดในช่วงที่ได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือประมาณเดือนพฤศจิกายน ถึงเดือนมกราคม

๒.๔) แหล่งน้ำสำคัญ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีลุ่มน้ำสำคัญ ดังนี้

- **ลุ่มน้ำตาปี** ครอบคลุมพื้นที่ ๕ จังหวัด คือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช กระบี่ พังงา และระนอง โดยพื้นที่ส่วนใหญ่ของลุ่มน้ำอยู่ในจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีพื้นที่ทั้งหมด ๑๓,๔๕๔ ตารางกิโลเมตร ลุ่มน้ำตาปี มีปริมาณน้ำท่าตามธรรมชาติในลุ่มน้ำมากเพียงพอกับความต้องการใช้น้ำในกิจกรรมต่างๆ ในพื้นที่ลุ่มน้ำทั้งในสภาพปัจจุบันและสภาพในอนาคตเมื่อมีการพัฒนาพื้นที่ชลประทานจนเต็มศักยภาพของพื้นที่ และยังมีปริมาตรความจุเก็บกักมากเพียงพอกับปริมาณความต้องการใช้น้ำทั้งลุ่มน้ำแต่เนื่องจากปริมาตรความจุใช้งาน

ส่วนใหญ่เป็นปริมาณความจุของเขื่อนรัชชประภา ซึ่งอยู่ในลุ่มน้ำย่อยคลองพระแสงเป็นลำน้ำสาขาของแม่น้ำพุมดวงและไหลมาบรรจบกับแม่น้ำตาปีบริเวณอำเภอพนุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งเป็นตอนล่างของแม่น้ำตาปี จึงไม่สามารถใช้ประโยชน์จากความจุใช้งานนี้กับพื้นที่ลุ่มน้ำตาปีที่อยู่เหนือจุดบรรจบขึ้นมาได้ ส่งผลให้ยังคงเกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำในบางพื้นที่ที่ระบบเก็บกักน้ำและระบบกระจายน้ำส่งไปไม่ทั่วถึงแต่สภาพปัญหาไม่รุนแรงมากนักเนื่องจากปริมาณฝนที่ตกชุกในพื้นที่ลุ่มน้ำ

- **ลุ่มน้ำทะเลสาบสงขลา** ตั้งอยู่บนชายฝั่งด้านตะวันออกของภาคใต้ มีเนื้อที่ ๙,๘๐๗ ตารางกิโลเมตร (๖,๑๒๙,๓๗๕ ไร่) แบ่งออกเป็น ๒ ส่วน คือ ส่วนที่เป็นพื้นดินมีเนื้อที่ประมาณ ๘,๗๖๑ ตารางกิโลเมตร และส่วนที่เป็นพื้นน้ำ มีพื้นที่ประมาณ ๑,๐๔๖ ตารางกิโลเมตร มีความกว้างจากทิศตะวันตก ไปทิศตะวันออกประมาณ ๒๐ กิโลเมตร ส่วนความยาวจากทิศเหนือไปทิศใต้ประมาณ ๗๕ กิโลเมตร ครอบคลุมพื้นที่ ๓ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา จังหวัดพัทลุง และจังหวัดนครศรีธรรมราช

- **ลุ่มน้ำปากพนัง** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบรรทัด ในเขตตำบลวังอ่าง อำเภอชะอวด ไหลผ่านอำเภอชะอวด อำเภอเชียรใหญ่ และมีสาขาจากอำเภอหัวไทรไหลมารวมกันที่บ้านปากแพรก กลายเป็นแม่น้ำปากพนังไหลลงสู่อ่าวนครศรีธรรมราช นับเป็นแม่น้ำที่สำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดมาก โดยเฉพาะทางการเกษตรกรรมบริเวณลุ่มน้ำปากพนังและสาขาเป็นบริเวณพื้นที่ราบ มีพื้นที่มากกว่า ๕๐๐,๐๐๐ ไร่ มีโครงการพัฒนาพื้นที่ลุ่มน้ำปากพนังอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ดำเนินการโดยกรมชลประทาน และแม่น้ำปากพนังเป็นที่ตั้งของท่าเทียบเรือประมงจังหวัดนครศรีธรรมราช และตลาดกลางกุ้งกุลาดำนครศรีธรรมราช

- **แม่น้ำชุมพร** เกิดจากเทือกเขาในตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง ไหลไปทางตะวันออกถึงบ้านดอนสมอ แล้วไหลผ่านตำบลวังไผ่บ้านขุนกระโทก ตำบลตากแดด อำเภอเมืองชุมพร ไหลออกทะเลบริเวณตอนเหนือของอ่าวสวีที่ตำบลทุ่งคาอำเภอเมืองชุมพรมีความยาว ๕๐ กิโลเมตร มีน้ำตลอดทั้งปี

สภาพทางภูมิศาสตร์ของภาคใต้ไม่มีลักษณะพื้นที่ราบลุ่มน้ำขนาดใหญ่ที่ชัดเจน แหล่งน้ำตามธรรมชาติของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจึงมาจากแม่น้ำ ลำคลอง ซึ่งสภาพพื้นที่เป็นเพียงลุ่มน้ำแคบ ๆ แม่น้ำและคลองในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยจึงเป็นแม่น้ำสายสั้น อัตราการไหลค่อนข้างแรง และมีการตกตะกอนในลำน้ำน้อย แม่น้ำจะไหลลงสู่ชายฝั่งทะเลอ่าวไทย โดยกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีลำน้ำสายที่สำคัญ ได้แก่ คลองท่าตะเภา คลองหลังสวน คลองกลาย คลองจันดี แม่น้ำตาปี คลองสินปุน คลองอิปัน คลองสก คลองแสง และคลองพุมดวง

๓) การปกครอง/ประชากร

๓.๑) การปกครอง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีอาณาเขตการปกครองครอบคลุม ๕ จังหวัด ประกอบด้วย ๗๗ อำเภอ ๕๖๓ ตำบล ๕,๐๖๕ หมู่บ้าน และ ๖๑๗ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนี้

ตารางที่ ๒ : เขตการปกครอง

จังหวัด	อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาล	อบต.
ชุมพร	๘	๗๐	๗๓๗	๑	๒๗	๕๑
นครศรีธรรมราช	๒๓	๑๗๐	๑,๕๕๓	๑	๕๔	๑๓๐
พัทลุง	๑๑	๖๕	๖๗๐	๑	๔๙	๒๔
สุราษฎร์ธานี	๑๙	๑๓๑	๑,๐๗๕	๑	๔๐	๙๗
สงขลา	๑๖	๑๒๗	๑,๐๒๓	๑	๔๘	๙๒
รวมทั้งหมด	๗๗	๕๖๓	๕,๐๕๘	๕	๒๑๘	๓๙๔

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย, ข้อมูล ณ วันที่ ๒๓ มีนาคม ๒๕๖๓

๓.๒) ประชากร

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีประชากรในปี พ.ศ.๒๕๖๗ จำนวน ๕.๐๗ ล้านคน โดยจังหวัดนครศรีธรรมราช มีประชากรมากที่สุด รองลงมาคือ สงขลา สุราษฎร์ธานี พัทลุง และจังหวัดชุมพร ตามลำดับ

ตารางที่ ๓ : จำนวนประชากรภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

จังหวัด	จำนวนประชากรชาย (คน)	จำนวนประชากรหญิง (คน)	จำนวนประชากรทั้งหมด (คน)	จำนวนบ้าน (หลังคาเรือน)
นครศรีธรรมราช	๗๕๗,๕๓๙	๗๗๗,๑๑๔	๑,๕๓๔,๖๕๓	๖๑๖,๒๖๘
สงขลา	๖๙๕,๘๐๒	๗๓๕,๓๐๕	๑,๔๓๑,๑๐๗	๕๙๓,๙๒๓
สุราษฎร์ธานี	๕๒๙,๐๗๗	๕๔๗,๕๘๙	๑,๐๗๖,๖๖๖	๕๕๐,๓๗๓
พัทลุง	๒๕๒,๔๖๐	๒๖๖,๙๘๐	๕๑๙,๔๔๐	๒๐๗,๗๖๗
ชุมพร	๒๕๐,๒๖๗	๒๕๗,๗๘๖	๕๐๘,๐๕๓	๒๕๖,๑๔๘
รวม	๒,๔๘๕,๑๔๕	๒,๕๘๔,๗๗๔	๕,๐๖๙,๙๑๙	๒,๒๒๔,๕๗๙

ที่มา : สำนักงานสถิติ กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

๔) ข้อมูลเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีขนาดใหญ่ที่สุดในภาคใต้ โดยในปี ๒๕๖๕ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี จำนวน ๘๑๗,๘๘๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๗๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ กลุ่มจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรองลงมา ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๔๒๘,๓๕๙ ล้านบาท และ ๑๔๔,๙๒๒ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๐.๗๙ และ ๑๐.๔๒ ตามลำดับ ด้านอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี ๒๕๖๕ มีอัตราการขยายตัวในอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๘๗ ซึ่งต่างกับกับปี ๒๕๖๔ ที่มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๗๘ และต่ำกว่าระดับภาคขยายตัว ที่ร้อยละ ๘.๗๑ มีอัตราการขยายตัวน้อยกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ขยายตัวร้อยละ ๒๑.๘๕ และมากกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่ขยายตัวลดลง ๒.๒๘ โดยจังหวัดที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขยายตัวเพิ่มเติมร้อยละ ๑๖.๖๕ รองลงมาคือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และ คือ ร้อยละ ๖.๘๖ , ๔.๔๙ , ๓.๙๕ ตามลำดับ ส่วนจังหวัดชุมพร ขยายตัวลดลงร้อยละ ๙.๗๘

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว (GRP Per Capita) มีแนวโน้มลดลง และยังคงต่ำกว่าระดับภาคและประเทศ มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระดับกลุ่มจังหวัดและภาคใต้ แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศ โดยในปี ๒๕๖๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว มีค่าเฉลี่ย ๑๕๒,๓๒๓ บาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ที่มีค่าเฉลี่ย ๑๔๕,๙๑๐ บาท ซึ่งสูงกว่าระดับภาค ที่มีค่าเฉลี่ย ๑๔๒,๗๘๑, แต่ยังคงต่ำกว่าระดับประเทศ ที่มีค่าเฉลี่ย ๒๔๘,๗๘๙ บาท ตามลำดับ และต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีค่าเฉลี่ย ๑๗๐,๘๔๘ บาท แต่สูงกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่มีค่าเฉลี่ย ๗๗,๖๓๖ บาท โดยจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีค่าเฉลี่ยต่อหัวสูงสุด คือ จังหวัดชุมพร มีค่าเฉลี่ยต่อหัว ๒๓๘,๑๔๗ บาท ซึ่งสูงเป็นอันดับ ๒ ของภาคใต้ รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ย ๑๘๐,๓๗๓ บาท จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ๑๕๐,๖๓๔ บาท จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าเฉลี่ย ๑๒๕,๕๖๐ บาท และจังหวัดในกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จังหวัดพัทลุง มีค่าเฉลี่ย ๘๗,๑๕๔ บาทต่อหัว

ตารางที่ ๔ : ผลិតภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากร ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (ล้านบาท)	ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัว (บาท)
ประเทศ	๑๖,๘๙๘,๐๘๖	๖๙,๓๑๕	๒๔๓,๗๘๗
ภาคใต้	๑,๔๗๓,๖๒๓	๙,๕๙๐	๑๕๓,๖๕๙
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๗๙๐,๓๐๕	๕,๒๙๓	๑๔๙,๓๐๒
ชุมพร	๑๑๖,๑๖๔	๔๙๙	๒๓๒,๘๑๗
สุราษฎร์ธานี	๒๑๐,๓๙๖	๑,๑๔๒	๑๘๔,๒๑๔
นครศรีธรรมราช	๑๘๐,๗๒๗	๑,๕๑๑	๑๑๙,๕๘๙
พัทลุง	๓๗,๒๔๗	๔๙๒	๗๕,๗๒๖
สงขลา	๒๔๕,๗๗๑	๑,๖๔๙	๑๔๙,๐๒๗
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๕๔๔,๑๔๕	๒,๔๕๖	๒๒๑,๕๔๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑๓๙,๑๗๓	๑,๘๔๑	๗๕,๖๑๐

ที่มา : สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ตารางที่ ๕ : ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ณ ราคาประจำปี

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคการเกษตร	๑๖๖,๓๒๒	๑๘๘,๗๔๑	๑๙๙,๖๑๓	๒๒๗,๑๗๗	๒๒๔,๗๓๙
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๖๖,๓๒๒	๑๘๘,๗๔๑	๑๙๙,๖๑๓	๒๒๗,๑๗๗	๒๒๔,๗๓๙
ภาคนอกการเกษตร	๕๗๔,๔๘๓	๕๙๑,๓๒๓	๕๕๑,๘๕๔	๕๕๒,๖๙๕	๕๙๓,๑๔๘
อุตสาหกรรม	๑๖๖,๙๔๖	๑๖๘,๓๔๔	๑๖๓,๔๑๘	๑๖๙,๕๐๓	๑๘๔,๕๙๗
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๕,๓๔๖	๓๘,๘๔๘	๓๘,๖๖๘	๓๖,๘๔๖	๓๙,๒๕๔
การผลิต	๑๐๘,๒๑๔	๑๐๔,๓๒๓	๑๐๑,๔๐๔	๑๐๘,๙๕๙	๑๑๕,๔๐๓
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๒๑,๖๑๒	๒๓,๑๒๔	๒๑,๔๑๗	๒๑,๖๔๔	๒๗,๓๔๙
การจัดการน้ำการจัดการและ การบำบัด น้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๑,๗๗๖	๒,๐๕๐	๑,๙๒๙	๒,๐๕๓	๒,๐๙๐
บริการ	๔๐๗,๕๓๖	๔๒๒,๙๗๙	๓๘๘,๔๓๖	๓๘๓,๑๙๒	๔๐๘,๕๕๑
การก่อสร้าง	๒๔,๗๘๙	๒๗,๗๑๒	๒๘,๗๖๙	๓๐,๖๖๒	๒๙,๙๖๕

สาขาการผลิต	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และ จักรยานยนต์	๙๕,๓๗๖	๑๐๑,๒๘๕	๑๐๑,๑๕๘	๑๐๑,๙๕๒	๑๐๐,๓๗๙
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๒๗,๒๘๓	๒๘,๙๒๗	๒๖,๗๗๒	๒๙,๓๙๒	๒๙,๘๖๘
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๕๙,๔๕๒	๖๒,๐๒๓	๒๗,๕๓๑	๑๔,๒๘๘	๒๙,๔๑๖
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖,๘๓๓	๗,๕๒๖	๗,๓๔๗	๘,๐๙๕	๗,๗๔๓
กิจกรรมทางการเงินและ การประกันภัย	๔๑,๘๙๑	๔๒,๑๗๓	๔๒,๓๕๖	๔๐,๘๘๖	๔๖,๘๒๖
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๒๕,๓๘๘	๒๕,๔๙๘	๒๖,๐๕๑	๒๖,๓๔๑	๒๗,๗๒๕
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และ เทคนิค	๑,๔๓๐	๑,๔๐๙	๑,๔๐๖	๑,๕๓๒	๑,๗๘๑
กิจกรรมการบริหารและ การบริการ สนับสนุน	๖,๒๔๒	๕,๒๕๖	๒,๔๗๖	๑,๗๕๓	๒,๓๕๘
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศและ การประกันสังคมภาคบังคับ	๔๐,๕๖๓	๔๑,๑๘๒	๔๒,๔๖๐	๔๒,๙๙๘	๔๓,๘๖๒
การศึกษา	๕๑,๗๘๕	๕๑,๓๘๑	๕๓,๖๔๐	๕๕,๕๘๕	๕๖,๓๖๕
กิจกรรมด้านสุขภาพและ งานสังคมสงเคราะห์	๒๑,๕๓๔	๒๒,๕๘๓	๒๒,๘๒๑	๒๔,๐๑๕	๒๖,๒๗๔
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑,๓๑๓	๑,๔๖๑	๑,๔๓๗	๑,๖๐๘	๑,๗๒๕
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๔,๖๕๖	๔,๕๖๔	๔,๒๐๒	๔,๐๘๕	๔,๒๖๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด	๗๔๐,๘๐๕	๗๘๐,๐๖๔	๗๕๑,๔๖๗	๗๗๙,๘๗๒	๘๑๗,๘๘๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวม กลุ่มจังหวัดต่อหัว(บาท)	๑๔๐,๖๖๕	๑๔๗,๓๖๗	๑๔๑,๒๖๖	๑๔๕,๙๑๐	๑๕๒,๓๒๓
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๕,๒๖๖	๕,๒๙๓	๕,๓๒๐	๕,๓๔๕	๕,๓๖๙

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

ด้านการเกษตร

การเกษตรมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยโดยในปี ๒๕๖๓ การผลิตภาคการเกษตรของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่า ๒๐๐,๑๒๘ ล้านบาทเพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ ที่มีมูลค่า ๑๙๒,๐๑๖ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๙.๖๘ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์รวมภาคเกษตรของภาคใต้ รองลงมา คือ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่มีมูลค่า ๙๘,๒๑๔ ล้านบาท และ ๓๖,๙๖๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๙.๒๙ และ ๑๑.๐๒ ตามลำดับ มูลค่าการเกษตรส่วนใหญ่มาจากพืชเศรษฐกิจ คือ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน ไม้ผล และสินค้าประมงซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

๑) ยางพารา

ยางพาราเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีเนื้อที่กรีดยางได้ ๗.๑๘๙ ล้านไร่ ลดลง ๑๕,๔๓๘ ไร่ จากปี ๒๕๖๓ คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๑ มีผลผลิตจากยางพารา ๑.๖๙๔ ล้านตัน คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕๘.๒๔ ของผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งลดลงจากปี ๒๕๖๒ ที่มีปริมาณผลผลิต ๑.๗๐๔ ล้านตัน หรือสัดส่วน ร้อยละ ๕๗.๕๘ ของมูลค่ารวมของภาคใต้ ซึ่งปริมาณผลผลิตดังกล่าว มากเป็นอันดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ ๑ ปริมาณ ๐.๔๙๗ ล้านตัน คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๓๖ ของผลผลิตของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดสงขลา นครศรีธรรมราช พัทลุง และจังหวัดชุมพร คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๒๖๒๔.๔๙, ๑๒.๒๗ และร้อยละ ๗.๖๐ ตามลำดับ

ผลผลิตยางพารา และผลผลิตต่อไร่ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแนวโน้มลดลงและเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ คือ ๑.๗๐๔ เป็น ๑.๖๘๖ ล้านตัน และเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๔ เป็น ๑.๖๙๔ ล้านตัน ส่วนผลผลิตต่อไร่ก็มีแนวโน้มลดลงและเพิ่มขึ้นเช่นเดียวกัน คือ ๒๔๒ เป็น ๒๓๔ และเพิ่มขึ้นเป็น ๒๓๖ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๖ : พื้นที่ ผลิต และมูลค่าทางพาราของภาคใต้ในช่วงปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่เริ่มต้น (ไร่)			เนื้อที่กรีดยางได้ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	๒๕๖๒(f)	๒๕๖๓(f)	๒๕๖๔(f)	๒๕๖๒(f)	๒๕๖๓(f)	๒๕๖๔(f)	๒๕๖๒(f)	๒๕๖๓(f)	๒๕๖๔(f)	๒๕๖๒(f)	๒๕๖๓(f)	๒๕๖๔(f)
ประเทศ	๒๕,๐๔๐,๙๙๗	๒๕,๗๕๓,๒๕๓	๒๕,๔๒๖,๙๑๗	๒๑,๔๘๙,๗๓๒	๒๑,๙๘๔,๔๔๖	๒๑,๙๒๕,๓๑๕	๔,๘๘๘,๖๒๐	๔,๘๕๙,๖๖๖	๔,๙๑๐,๐๒๑	๒๒๖	๒๒๑	๒๒๔
ใต้	๑๕,๖๒๖,๐๕๔	๑๕,๓๘๘,๒๗๒	๑๕,๑๒๘,๕๖๓	๑๒,๓๒๕,๑๕๓	๑๒,๔๙๖,๙๘๒	๑๒,๔๖๒,๘๒๗	๒,๙๕๙,๑๓๓	๒,๙๐๒,๐๒๖	๒,๙๐๙,๐๓๔	๒๔๐	๒๓๒	๒๓๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๘,๓๘๕,๘๗๔	๘,๓๙๙,๗๖๗	๘,๑๔๙,๘๑๑	๗,๐๓๗,๑๑๙	๗,๒๐๕,๑๑๒	๗,๑๘๙,๖๘๔	๑,๗๐๔,๑๙๙	๑,๖๘๖,๓๓๙	๑,๖๙๔,๑๕๓	๒๔๒	๒๓๔	๒๓๖
ชุมพร	๗๓๔,๒๓๑	๗๒๐,๙๐๘	๗๐๓,๐๔๗	๕๑๔,๕๐๘	๕๕๕,๘๘๗	๕๔๑,๔๓๓	๑๒๖,๔๙๔	๑๒๙,๕๘๔	๑๒๘,๘๖๑	๒๔๖	๒๓๗	๒๓๘
สุราษฎร์ธานี	๒,๔๕๙,๖๘๕	๒,๔๒๒,๕๑๗	๒,๓๕๐,๘๓๔	๒,๐๕๕,๐๙๒	๒,๑๑๔,๒๖๘	๒,๐๘๑,๖๘๘	๕๐๘,๒๙๙	๕๐๒,๖๘๘	๕๙๗,๕๒๖	๒๔๗	๒๓๘	๒๓๙
นครศรีธรรมราช	๑,๙๕๗,๔๗๒	๑,๙๓๘,๗๒๒	๑,๙๑๖,๓๖๓	๑,๗๗๙,๙๖๘	๑,๗๗๗,๑๐๒	๑,๗๗๗,๐๘๗	๔๓๐,๖๑๗	๔๑๒,๘๔๑	๔๑๔,๙๐๒	๒๔๒	๒๓๖	๒๓๔
พัทลุง	๙๙๖,๘๔๑	๙๙๓,๔๕๕	๙๘๙,๔๖๙	๘๗๑,๕๒๔	๘๘๕,๒๙๖	๙๐๐,๑๖๕	๒๐๑,๖๓๒	๒๐๔,๐๓๐	๒๐๗,๙๘๘	๒๓๔	๒๒๘	๒๓๑
สงขลา	๒,๒๓๗,๖๔๕	๒,๒๒๔,๑๖๕	๒,๑๙๐,๐๙๘	๑,๘๑๖,๒๒๗	๑,๘๗๒,๒๙๙	๑,๘๙๓,๓๐๑	๔๓๗,๐๙๑	๔๓๗,๒๖๖	๔๔๔,๙๒๖	๒๔๑	๒๓๔	๒๓๕
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	๕๗.๓๔	๕๗.๖๘	๕๗.๖๘	๕๗.๑๐	๕๗.๖๕	๕๗.๖๙	๕๗.๕๙	๕๘.๑๑	๕๘.๒๔	๑๐๐.๙๐	๑๐๐.๘๘	๑๐๑.๑๓
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อประเทศ (%)	๓๓.๔๙	๓๓.๕๓	๓๓.๓๖	๓๒.๗๕	๓๒.๗๗	๓๒.๗๙	๓๕.๑๕	๓๔.๗๐	๓๔.๕๐	๑๐๗.๑๕	๑๐๕.๙๐	๑๐๕.๑๙
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	๕๘.๔๑	๕๘.๑๓	๕๗.๘๔	๕๗.๓๕	๕๖.๘๔	๕๖.๘๔	๖๑.๐๓	๕๙.๗๒	๕๙.๒๕	๑๐๖.๑๙	๑๐๔.๙๘	๑๐๔.๐๒

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร , กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ๒๕๖๓
ประมวลโดย สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

๒) ปาล์มน้ำมัน

ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลผลิตจากการปลูกปาล์มน้ำมัน ๙.๒๔๐ ล้านตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งมีปริมาณผลผลิต ๘.๙๔๙ ล้านตัน โดยมีพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน รวม ๓.๒๗๖ ล้านไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม ๓.๑๕๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๐.๖๒ ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมาก เป็นลำดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๗๑ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมา ได้แก่ จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒๖ , ๒๐.๕๒ , ๒.๔๔ และร้อยละ ๒.๐๕ ตามลำดับ

ผลผลิตปาล์มน้ำมันต่อไร่มีแนวโน้มลดลงจากปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓ คือ ๓,๐๓๕ เป็น ๒,๙๑๙ และเพิ่มขึ้นในปี ๒๕๖๔ เป็น ๒,๙๓๑ กิโลกรัมต่อไร่ จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช ชุมพร สงขลา และจังหวัดพัทลุง ที่มีผลผลิตต่อไร่ ๓,๐๓๗ , ๒,๙๙๙ , ๒,๘๔๑ , ๒,๔๒๑ และ จำนวน ๒,๓๗๓ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๗ : เนื้อที่ และผลผลิตปาล์มน้ำมันของภาคใต้ในช่วงปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่) Planted area (rais)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่) Harvested area (rais)			ผลผลิต (ตัน) Production (tons)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.) Yield per rai (kg)		
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓(f)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๑(f)	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๑	๒๕๖๓(f)	๒๕๖๓
ประเทศ	๕,๙๙๕,๓๓๓	๖,๑๐๒,๘๕๒	๖,๓๑๐,๘๕๘	๕,๓๓๕,๘๑๕	๕,๖๖๒,๙๙๗	๕,๘๗๖,๙๕๑	๑๕,๔๘๓,๕๓๔	๑๖,๔๐๘,๔๕๐	๑๕,๖๕๖,๖๓๖	๒,๙๐๒	๒,๘๗๗	๒,๖๖๔
ใต้	๕,๑๕๗,๒๖๐	๕,๒๓๔,๑๓๗	๕,๓๙๕,๕๐๔	๔,๖๐๖,๘๕๗	๔,๘๘๓,๐๑๔	๕,๐๕๗,๒๙๗	๑๓,๙๑๕,๘๘๖	๑๔,๗๘๔,๙๘๗	๑๔,๐๕๒,๔๓๒	๓,๐๒๑	๓,๐๒๘	๒,๗๗๙
กลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๓,๑๑๔,๑๗๒	๓,๑๖๘,๒๘๓	๓,๒๗๙,๗๑๔	๒,๘๐๑,๒๙๔	๒,๙๗๗,๖๔๙	๓,๐๖๓,๓๕๕	๘,๕๐๖,๘๘๐	๘,๙๕๗,๔๕๖	๘,๕๓๖,๗๘๙	๓,๐๓๗	๓,๐๓๕	๒,๗๘๗
ชุมพร	๑,๐๒๖,๐๐๐	๑,๐๒๐,๖๘๔	๑,๐๔๖,๒๘๔	๙๗๑,๒๕๕	๙๘๔,๕๙๘	๙๙๘,๖๖๖	๓,๐๐๘,๑๕๓	๒,๙๗๕,๖๘๖	๒,๙๓๑,๓๕๒	๓,๐๙๗	๓,๐๒๒	๒,๗๓๕
สุราษฎร์ธานี	๑,๓๐๙,๙๘๒	๓,๓๔๐,๐๖๓	๑,๓๙๑,๔๙๓	๑,๑๗๙,๔๕๕	๑,๒๓๐,๕๔๑	๑,๓๐๑,๑๗๖	๓,๖๔๐,๐๙๗	๓,๘๔๓,๒๗๗	๓,๖๙๑,๔๓๖	๓,๐๘๖	๓,๑๒๓	๒,๘๓๗
นครศรีธรรมราช	๖๒๐,๓๙๕	๖๓๓,๔๑๒	๖๖๑,๙๖๗	๕๓๐,๐๕๘	๕๙๐,๙๘๔	๖๑๐,๔๗๐	๑,๕๕๓,๐๘๘	๑,๗๖๖,๙๙๓	๑,๗๓๔,๓๔๕	๒,๙๓๐	๒,๙๙๐	๒,๘๔๑
พัทลุง	๘๐,๖๒๙	๙๕,๓๙๖	๑๐๐,๓๓๑	๕๗,๙๙๗	๗๐,๕๓๙	๘๐,๒๗๒	๑๔๘,๙๙๖	๑๘๗,๓๙๔	๒๐๗,๒๖๒	๒,๕๖๙	๒,๖๖๐	๒,๕๘๒
สงขลา	๗๗,๑๖๖	๗๘,๗๒๘	๗๙,๖๓๙	๖๒,๕๓๐	๗๑,๐๘๗	๗๒,๗๗๑	๑๕๖,๕๕๖	๑๗๕,๐๙๖	๑๗๒,๓๙๔	๒,๕๐๔	๒,๔๔๙	๒,๓๖๙
สัดส่วนกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	๖๐.๓๘	๖๐.๕๓	๖๐.๗๙	๖๐.๘๑	๖๐.๓๗	๖๐.๕๗	๖๑.๑๓	๖๐.๕๒	๖๐.๗๕	๑๐๐.๕๓	๑๐๐.๒๕	๑๐๔.๒๙
สัดส่วนกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทยต่อ ประเทศ (%)	๕๑.๙๔	๕๑.๙๑	๕๑.๙๗	๕๒.๕๐	๕๒.๐๕	๕๒.๑๒	๕๕.๙๔	๕๕.๕๓	๕๕.๕๓	๑๐๔.๖๕	๑๐๔.๗๖	๑๐๔.๖๑
สัดส่วนภาคใต้ต่อ ประเทศ (%)	๘๖.๐๒	๘๕.๗๗	๘๕.๔๙	๘๖.๓๔	๘๖.๒๓	๘๖.๐๕	๘๙.๘๘	๙๐.๑๑	๘๙.๗๕	๑๐๔.๑๐	๑๐๔.๕๐	๑๐๔.๓๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร , กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ๒๕๖๓
ประมวลโดย สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

๓) ไม้ผล

• ทูเรียน

ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีผลผลิตจากทุเรียน ๔๖๕,๘๖๘ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งมีปริมาณผลผลิต ๔๒๐,๑๒๑ ตัน มีพื้นที่ปลูกทุเรียนรวม ๔๔๑,๘๗๓ ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม ๓๓๓,๐๙๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๑๕ ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งผลผลิตรวม ๔๖๕,๘๖๘ ตัน ในปี ๒๕๖๔ คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๗๙ ของผลผลิตรวมของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดชุมพร ซึ่งมีผลผลิตมากเป็นอันดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๗๓.๘๑ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี สงขลา และพัทลุง คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๒, ๑๐.๐๘, ๒.๘๘ และ ๐.๓๙ ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตทุเรียนต่อไร่ ในปี ๒๕๖๓ คือ ๑,๓๕๙ กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงจากปี ๒๕๖๒ ที่มีศักยภาพการผลิต ๑,๔๖๕ กิโลกรัมต่อไร่ ลดลงคิดเป็น ร้อยละ ๗.๒๓ ซึ่งมีผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่าระดับภาคแต่ต่ำกว่าระดับประเทศ จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงสุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชุมพร จำนวน ๑,๖๐๙ กิโลกรัมต่อไร่ รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดสงขลา และจังหวัดพัทลุง ที่มีผลผลิตต่อไร่ จำนวน ๙๖๔ ๙๖๒ ๗๙๕ และจำนวน ๔๗๓ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๘ : พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่าทุเรียนของภาคใต้ ในช่วงปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ภาค/จังหวัด Region/ Province	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	Planted area (rais)			Harvested area (rais)			Production (tons)			Yield per rai (kg)		
	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓ (p)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓ (p)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓ (p)	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓(p)
ประเทศ	๙๕๒,๔๔๓	๑,๐๑๐,๑๑๖	๑,๐๖๙,๖๖๘	๖๗๙,๕๖๖	๗๒๙,๔๖๖	๗๙๙,๕๕๓	๗๖๒,๕๖๗	๑,๐๒๕,๗๙๔	๑,๑๑๕,๙๙๘	๑,๑๒๒	๑,๔๐๕	๑,๓๙๙
ใต้	๕๓๒,๔๙๑	๕๕๗,๐๘๑	๕๘๖,๓๐๗	๓๕๙,๑๓๕	๓๘๘,๘๕๕	๔๓๗,๙๙๓	๓๑๑,๘๔๑	๔๘๒,๑๔๐	๕๑๘,๘๙๖	๘๖๘	๑,๒๕๓	๑,๑๘๕
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๓๗๒,๓๗๒	๓๙๓,๗๖๒	๔๑๐,๒๓๙	๒๓๓,๐๕๑	๒๖๒,๘๔๒	๓๐๙,๐๙๓	๒๒๕,๕๖๓	๓๘๘,๑๐๘	๔๒๐,๑๒๑	๙๖๓	๑,๔๖๕	๑,๓๕๙
ชุมพร	๒๑๗,๗๒๕	๒๒๓,๘๘๖	๒๓๒,๐๑๑	๑๔๗,๒๐๑	๑๕๗,๘๓๓	๑๙๖,๑๕๘	๑๕๕,๗๗๓	๒๗๗,๗๒๙	๓๑๕,๕๕๒	๑๐๕๑	๑,๗๖๐	๑,๖๐๙
สุราษฎร์ธานี	๖๒,๓๙๙	๖๙,๘๐๕	๗๓,๒๑๖	๔๐,๒๕๗	๔๘,๒๔๒	๕๓,๖๗๐	๓๒,๗๑๔	๔๗,๘๕๕	๕๑,๗๕๐	๘๑๓	๙๙๒	๙๖๔
นครศรีธรรมราช	๔,๗๗๗	๔,๙๙๓	๕,๙๒๗	๓,๐๗๖	๓,๓๔๖	๓,๔๙๓	๑๐๒๒	๑,๔๙๐	๑,๖๕๑	๓๓๒	๔๔๕	๔๗๓
พัทลุง	๗๐,๕๒๐	๗๖,๘๗๓	๗๙,๙๙๔	๒๘,๑๙๑	๓๙,๐๓๙	๔๐,๙๖๗	๒๕,๓๖๘	๔๕,๘๒๕	๓๙,๓๙๖	๙๐๐	๑,๑๗๔	๙๖๒
สงขลา	๑๖,๙๕๑	๑๘,๒๐๕	๑๙,๐๙๑	๑๔,๓๒๖	๑๔,๘๘๒	๑๔,๘๐๕	๑๐,๕๘๖	๑๒,๒๐๙	๑๑,๗๗๒	๗๓๙	๘๔๙	๗๙๕
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	๖๙.๙๓	๗๐.๖๘	๖๙.๙๗	๖๔.๘๙	๖๘.๒๙	๗๐.๕๗	๗๑.๙๘	๗๙.๘๗	๘๐.๙๖	๑๑๐.๙๒	๑๑๖.๙๗	๑๑๔.๗๓
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทยต่อประเทศ (%)	๓๙.๑๐	๓๘.๙๘	๓๘.๓๕	๓๔.๒๙	๓๖.๐๓	๓๘.๗๖	๒๙.๔๔	๓๗.๕๘	๓๗.๖๕	๘๕.๘๓	๑๐๔.๒๙	๙๗.๑๔
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	๕๕.๙๑	๕๕.๑๕	๕๔.๘๑	๕๒.๘๕	๕๒.๗๖	๕๔.๙๒	๔๐.๘๙	๔๗.๐๕	๔๖.๕๐	๗๗.๓๘	๘๙.๑๗	๘๔.๖๗

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร , กระทรวงเกษตรและสหกรณ์, ๒๕๖๓
ประมวลโดย สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

● เงาะ

ในปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีปริมาณการผลิตเงาะ ๕๒,๐๑๑ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งมีปริมาณการผลิต ๓๑,๘๑๔ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๖๑.๑๖ โดยมีพื้นที่ปลูกเงาะ รวม ๔๖,๗๖ ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม ๔๕,๒๐๓ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๖๓.๔๘ ของพื้นที่ให้ผลผลิตของภาคใต้ โดยพื้นที่ปลูกเงาะมีแนวโน้มลดลงอย่างต่อเนื่อง โดยปี ๒๕๖๒ มีพื้นที่ปลูกเงาะ ๔๘,๓๘๘ ไร่ ลดลงเหลือ ๔๗,๔๔๕ ไร่ ในปี ๒๕๖๓ และ ๔๖,๗๖๒ ไร่ ในปี ๒๕๖๔ ซึ่งผลผลิตรวมคิดเป็นร้อยละ ๗๘.๙๔ ของผลผลิตรวมของภาคใต้นั้นจัดเป็นลำดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมากเป็นอันดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๗๔.๘๒ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมาได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา จังหวัดชุมพร จังหวัดพัทลุง และ คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๗๑ , ๓.๓๗ , ๓.๑๕ และร้อยละ ๑.๙๓ ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตเงาะต่อไร่ในปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ คือ ๑,๐๙๘, ๖๙๓ และ ๑,๑๕๑ กิโลกรัมต่อไร่ตามลำดับ ซึ่งเป็นผลผลิตเฉลี่ยสูงกว่าระดับภาค แต่ต่ำกว่าระดับประเทศ จังหวัดที่มี ศักยภาพการผลิตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่จังหวัดสุราษฎร์ธานี รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และจังหวัดพัทลุง ที่มีผลผลิตต่อไร่จำนวน ๑,๔๘๙ , ๗๘๐ , ๗๔๐ , ๗๐๓ และ ๔๕๒ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๙ : พื้นที่ ผลิต และมูลค่าเงาะของภาคใต้ในช่วงปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓

ภาค/จังหวัด Region/ Province	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)				ผลผลิตต่อไร่ (กก.)		
	Planted area (rais)			Harvested area (rais)			Production (tons)				Yield per rai (kg)		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔(p)	๒๕๖๒		๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔(p)	๒๕๖๒		๒๕๖๒	๒๕๖๓	
ประเทศ	๒๓๒,๕๑๙	๒๓๐,๗๘๕	๒๒๖,๑๓๙	๑๑๓,๖๐๙	๒๑๑,๓๗๗	๒๐๘,๓๘๔	๒๗๙,๙๘๐	๒๗๐,๐๕๓	๒๘๓,๖๑๙	๑,๓๑๑	๑,๒๗๘	๑,๓๖๑	
ใต้	๗๘,๖๗๐	๗๘,๖๘๑	๗๓,๔๗๗	๓๖,๔๙๒	๗๒,๔๕๘	๗๑,๒๐๒	๗๔,๖๐๙	๘๓,๑๑๙	๖๕,๘๘๒	๙๓๖	๕๙๕	๙๒๕	
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๔๘,๓๘๘	๔๗,๔๕๕	๔๖,๗๖๒	๔๖,๘๕๔	๔๕,๙๑๓	๔๕,๒๐๓	๕๑,๔๔๗	๓๑,๘๑๔	๕๒,๐๑๑	๑,๐๙๘	๖๙๓	๑,๑๕๑	
ชุมพร	๒,๕๙๐	๒,๔๙๘	๒,๑๒๐	๒,๕๘๙	๒,๔๙๗	๒,๑๐๐	๒,๑๖๔	๑,๖๑๔	๑,๖๓๙	๘๓๖	๖๔๖	๗๘๐	
สุราษฎร์ธานี	๒๖,๖๗๗	๒๖,๔๐๒	๒๖,๘๔๙	๒๖,๑๑๖	๒๕,๘๔๘	๒๖,๑๓๑	๓๗,๘๑๙	๒๐,๕๕๙	๓๙,๙๑๕	๑,๔๔๘	๗๙๕	๑,๔๘๙	
นครศรีธรรมราช	๑๒,๘๖๘	๑๒,๗๐๖	๑๒,๘๖๓	๑๒,๑๑๐	๑๑,๙๓๕	๑๒,๓๗๒	๗,๕๘๖	๖,๗๐๑	๘,๖๙๖	๖๒๖	๕๖๑	๗๐๓	
พัทลุง	๓,๔๖๒	๓,๓๐๙	๒,๔๔๓	๓,๔๓๖	๓,๒๙๔	๒,๒๓๒	๑,๙๑๗	๑,๙๗๔	๑,๐๐๘	๕๕๘	๕๙๙	๔๕๒	
สงขลา	๒,๗๙๑	๒,๕๓๐	๒,๔๘๗	๒,๖๐๓	๒,๓๓๙	๒,๓๖๘	๑,๙๖๑	๙๖๖	๑,๗๕๓	๗๕๓	๔๑๓	๗๔๐	
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	๖๑.๕๑	๖๓.๕๓	๖๓.๖๔	๖๑.๒๕	๖๓.๓๖	๖๓.๔๙	๖๘.๙๖	๗๓.๗๘	๗๘.๙๕	๑๑๗.๓๑	๑๑๖.๔๖	๑๒๔.๓๙	
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อประเทศ (%)	๒๐.๘๑	๒๐.๕๖	๒๐.๖๘	๒๑.๙๓	๒๑.๗๒	๒๑.๖๙	๑๘.๓๘	๑๑.๗๘	๑๘.๓๔	๘๓.๗๕	๕๕.๒๒	๘๔.๕๔	
สัดส่วนภาคใต้ต่อประเทศ (%)	๓๓.๘๓	๓๒.๓๖	๓๒.๔๙	๓๕.๘๑	๓๔.๒๘	๓๔.๑๗	๒๖.๖๕	๑๕.๙๗	๒๓.๒๓	๗๑.๔๐	๔๖.๕๖	๖๗.๙๖	

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

๔) ข้าว

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีปริมาณการผลิตข้าว ในปี ๒๕๖๔ ปริมาณ ๓๐๒,๕๐๒ ตัน เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ ซึ่งมีปริมาณผลผลิต ๒๘๙,๑๓๘ ตัน หรือร้อยละ ๔.๔๑ โดยมีพื้นที่ปลูกข้าว รวม ๖๓๕,๓๘๙ ไร่ และเป็นพื้นที่ให้ผลผลิตรวม ๖๒๗,๗๕๐ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๗๗.๗๗ ของพื้นที่ ให้ผลผลิตของภาคใต้ ซึ่งผลผลิตรวม ๓๐๒,๕๐๒ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๘๐.๒๘ ของผลผลิตรวมของภาคใต้ จัดเป็นลำดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่ของกลุ่มจังหวัดมาจากจังหวัดนครศรีธรรมราช ซึ่งมีปริมาณผลผลิตมาก เป็นอันดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๙๕ รองลงมาได้แก่ จังหวัดสงขลา พัทลุง สุราษฎร์ธานี และชุมพร คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๓๘ , ๒๒.๒๕ , ๓.๙๐ และ ๐.๕๐ ตามลำดับ

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีศักยภาพการผลิตข้าวต่อไร่จากปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ คือ ๔๕๘, ๔๖๙ และ ๔๘๒ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ จังหวัดที่มีศักยภาพการผลิตสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา มีผลผลิต ๕๒๙ ไร่ต่อกิโลกรัม รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช พัทลุง ชุมพร สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราชที่มีผลผลิต ๔๘๗ , ๔๕๕ , ๔๒๙ และ ๓๒๕ กิโลกรัมต่อไร่ ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๐ : พื้นที่ ผลผลิต และมูลค่าข้าวของภาคใต้ในช่วงปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๓

ภาค/กลุ่มจังหวัด	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)			พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตกิโลกรัมต่อไร่		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔(f)	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔(f)	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔(f)	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔(f)
ประเทศ	๖๑,๑๓๗,๑๓๔	๖๒,๔๓๗,๕๔๖	๖๒,๕๓๙,๗๑๐	๕๔,๑๐๘,๒๔๖	๖๐,๐๓๓,๗๘๖	๕๙,๑๔๔,๗๕๖	๒๔,๐๖๔,๘๗๐	๒๔,๕๖๓,๘๒๖	๒๖,๐๑๓,๒๐๙	๔๔๔	๔๔๐	๔๔๐
ภาคใต้	๗๗๑,๙๘๘	๘๐๘,๐๕๗	๘๑๔,๙๐๐	๗๒๙,๖๗๓	๗๒๙,๖๖๖	๘๐๗,๑๕๖	๓๒๖,๕๙๕	๓๖๐,๘๐๘	๓๗๙,๘๐๖	๔๔๘	๔๕๔	๔๖๗
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่ง อ่าวไทย	๕๕๘,๙๔๙	๖๓๐,๓๙๕	๖๓๕,๓๘๙	๕๕๖,๙๖๓	๖๑๗,๐๔๒	๖๒๗,๗๕๐	๒๕๕,๑๑๘	๒๘๙,๑๓๘	๓๐๒,๕๐๒	๔๕๘	๔๖๙	๔๘๒
ชุมพร	๓,๔๓๙	๓,๑๗๔	๓,๖๐๖	๓,๔๓๐	๓,๑๗๔	๓,๕๓๗	๑,๓๘๔	๑,๓๒๔	๑,๕๑๖	๔๐๓	๔๑๗	๔๒๙
สุราษฎร์ธานี	๑๕,๘๗๓	๓๖,๐๒๘	๓๖,๔๕๙	๑๕,๘๕๒	๓๕,๙๕๕	๓๖,๓๙๓	๕,๐๙๐	๑๐,๗๐๘	๑๑,๘๑๐	๓๒๑	๒๙๘	๓๒๕
นครศรีธรรมราช	๒๕๙,๙๔๐	๒๖๑,๕๗๘	๒๖๒,๗๐๖	๒๕๕,๔๐๗	๒๕๘,๓๘๒	๒๖๐,๕๙๑	๑๒๔,๑๗๙	๑๒๕,๒๓๔	๑๒๖,๙๒๙	๔๘๖	๔๘๕	๔๘๗
พัทลุง	๑๔๘,๐๑๓	๑๔๗,๒๓๒	๑๔๗,๘๘๗	๑๔๘,๐๐๐	๑๔๕,๘๕๒	๑๔๗,๘๘๗	๖๖,๖๕๐	๖๕,๑๔๗	๖๗,๓๑๗	๔๕๐	๔๔๘	๔๕๕
สงขลา	๑๗๔,๖๘๔	๑๗๑,๓๘๓	๑๘๔,๗๓๕	๑๗๔,๖๗๔	๑๗๓,๖๓๙	๑๗๙,๓๔๒	๕๗,๘๑๕	๕๖,๗๒๕	๕๙,๙๓๐	๔๓๑	๔๓๙	๕๒๙
สัดส่วนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทยต่อภาคใต้ (%)	๗๗.๕๙	๗๘.๐๑	๗๗.๙๗	๗๖.๓๓	๗๗.๖๕	๗๗.๗๗	๗๘.๑๑	๘๐.๑๔	๘๐.๒๘	๑๐๒.๒๔	๑๐๓.๒๑	๑๐๓.๑๙
สัดส่วนกลุ่มจังหวัด ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยต่อ ประเทศ (%)	๐.๙๘	๑.๐๑	๑.๐๒	๑.๐๓	๑.๐๓	๑.๐๖	๑.๐๖	๑.๐๒	๑.๑๖	๑๐๒.๙๓	๑๐๖.๕๐	๑๐๙.๕๒
สัดส่วนภาคใต้ต่อ ประเทศ (%)	๑.๒๖	๑.๒๙	๑.๓๐	๑.๓๕	๑.๓๒	๑.๓๖	๑.๓๖	๑.๒๗	๑.๔๕	๑๐๐.๖๗	๑๐๓.๑๘	๑๐๖.๑๔

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

ด้านการประมง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีมูลค่าสัตว์น้ำที่จับขึ้นท่าเทียบเรือประมงขององค์กรสะพานปลาแม่น้ำแควน้อยเพิ่มขึ้น นับแต่ปี ๒๖๖๐ - ๒๕๖๔ โดยในปี ๒๕๖๔ มีมูลค่า ๒,๙๕๘ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๓ มูลค่า ๒,๕๓๔ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๓๓

จังหวัดที่มีมูลค่าสัตว์น้ำสูงที่สุดในกลุ่มจังหวัด ได้แก่ จังหวัดสงขลา ที่มีมูลค่า ๑,๙๘๙ ล้านบาท รองลงมา คือ จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช และสุราษฎร์ธานี ที่มีมูลค่าจำนวน ๕๙๒ , ๓๑๔ และ ๖๓ ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๑ : ปริมาณสัตว์น้ำที่นำขึ้นท่าเทียบเรือประมงขององค์กรสะพานปลา

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปริมาณ (เมตริกตัน)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ประเทศ	๒๕๑,๐๘๒	๒๙๔,๕๗๖	๒๗๖,๖๕๘	๒๖๑,๒๗๖	๒๒๗,๗๒๕
ภาคใต้	๑๗๙,๗๒๗	๒๑๙,๕๓๒	๒๐๘,๙๑๙	๒๐๐,๘๕๓	๑๘๘,๓๖๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๔๘,๒๐๕	๕๘,๒๐๔	๕๐,๗๖๙	๕๗,๗๕๙	๖๐,๕๐๘
ชุมพร	๑๘,๙๒๓	๒๗,๓๕๒	๒๒,๖๖๒	๒๒,๘๘๙	๒๐,๖๓๗
นครศรีธรรมราช	๓,๑๒๑	๒,๔๗๒	๒,๑๙๕	๒,๐๖๐	๓,๘๒๔
พัทลุง	๔,๑๖๔	๕,๓๘๗	๖,๐๒๓	๖,๐๗๒	๖,๒๗๔
สุราษฎร์ธานี	-	-	-	-	-
สงขลา	๒๑,๙๙๗	๒๒,๙๙๓	๑๙,๘๘๙	๒๖,๗๓๘	๒๙,๗๗๓

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปริมาณ (เมตริกตัน)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๕๐,๕๔๓	๕๐,๓๙๔	๕๐,๐๔๕	๕๖,๙๗๘	๓๗,๘๖๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๘๐,๙๗๙	๑๑๐,๙๓๔	๑๐๘,๑๐๕	๘๖,๑๑๖	๘๙,๙๙๓

ที่มา : ทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาในภาคใต้ ประมวลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

ตารางที่ ๑๒ : มูลค่าสัตว์น้ำที่นำขึ้นทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลา

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	มูลค่า (ล้านบาท)				
	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ประเทศ	๑๔,๙๗๙	๑๑,๗๑๓	๑๑,๐๙๙	๑๑,๘๕๒	๑๑,๗๑๔
ภาคใต้	๑๒,๔๒๙	๙,๐๗๗	๑๐,๑๓๐	๑๐,๑๑๕	๑๐,๖๑๓
กลุ่มจังหวัดฝั่งอ่าวไทย	๑,๒๓๕	๑,๔๐๖	๑,๕๓๖	๒,๕๖๐	๓,๐๑๗
ชุมพร	๓๒๘	๔๙๒	๖๗๓	๕๕๓	๖๔๙
สุราษฎร์ธานี	๕๙	๔๗	๔๙	๔๑	๖๔
นครศรีธรรมราช	๒๓๐	๒๘๘	๒๘๒	๒๖๗	๓๑๕
พัทลุง	-	-	-	-	-
สงขลา	๖๑๗	๕๗๙	๕๓๒	๑,๖๙๙	๑,๙๘๙
กลุ่มจังหวัดฝั่งอันดามัน	๒,๕๙๙	๒,๖๖๑	๓,๖๖๒	๓,๓๘๔	๒,๓๔๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๘,๕๙๕	๕,๐๑๐	๔,๙๓๒	๔,๑๗๐	๕,๒๕๔

ที่มา : ทำเทียบเรือประมงขององค์การสะพานปลาในภาคใต้ ประมวลโดย สำนักพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

นอกจากนี้กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำเป็นจำนวนมาก สัตว์น้ำที่สำคัญของกลุ่มจังหวัด คือ กุ้งทะเล โดยปี ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีพื้นที่เพาะเลี้ยงกุ้ง จำนวน ๓๘,๗๒๙ ไร่ คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๘๐ ของภาคใต้ มีผลผลิตรวม ๙๕,๓๑๖ ตัน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๑๗ ของผลผลิตรวมของภาคใต้ ซึ่งมากเป็นลำดับ ๑ ของภาคใต้ โดยผลผลิตส่วนใหญ่มาจากจังหวัดสุราษฎร์ธานี มีปริมาณมากเป็นลำดับ ๑ คิดเป็นร้อยละ ๔๐.๗๐ ของกลุ่มจังหวัด รองลงมา ได้แก่ จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดสงขลา จังหวัดชุมพร และจังหวัดพัทลุง ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๓ : กุ้งทะเลเพาะเลี้ยง : เนื้อที่เพาะเลี้ยงผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)		
	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔
ประเทศ	๒๒๔,๔๘๖	๒๓๕,๔๒๘	๒๗๙,๒๗๓	๓๗๐,๒๐๑	๓๗๓,๗๓๙	๓๘๓,๓๘๔
ภาคใต้	๘๔,๔๖๔	๘๓,๔๓๙	๗๙,๓๖๑	๑๗๕,๙๐๐	๑๗๗,๔๐๗	๑๗๒,๗๕๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๔๙,๗๓๑	๔๑,๐๐๒	๓๘,๗๒๙	๑๐๐,๐๓๑	๑๐๑,๗๔๑	๙๕,๓๑๖
ชุมพร	๖,๘๕๘	๗,๒๗๓	๕,๗๙๗	๑๓,๘๑๖	๑๔,๕๓๐	๑๔,๓๙๑
สุราษฎร์ธานี	๑๗,๙๗๗	๑๖,๖๘๘	๑๖,๗๑๘	๔๑,๔๔๒	๔๐,๓๗๑	๔๑,๗๘๖
นครศรีธรรมราช	๑๔,๔๑๔	๗,๑๖๖	๗,๒๖๘	๒๔,๗๓๕	๒๘,๕๓๕	๒๒,๐๒๔
พัทลุง	๗๒๕	๖๘๖	๗๔๙	๑,๕๒๔	๑,๕๔๑	๑,๔๘๖
สงขลา	๙,๗๕๗	๙,๑๘๙	๘,๑๙๗	๑๘,๕๑๔	๑๖,๗๖๔	๑๕,๖๒๙
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๓๒,๙๐๓	๔๐,๖๑๕	๓๙,๐๓๗	๗๒,๑๖๒	๗๒,๓๕๑	๗๔,๔๔๒
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑,๘๓๐	๑,๘๒๒	๑,๕๙๕	๓,๗๐๗	๓,๓๑๕	๒,๙๙๖

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ด้านปศุสัตว์

ปริมาณการผลิตโคเนื้อของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ข้อมูลปี ๒๕๖๔ รวมทั้งสิ้น ๑๐๖,๐๓๖ ตัว คิดเป็นร้อยละ ๘.๔๐ ของการผลิตโคเนื้อทั้งประเทศ และคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๙๙ ของปริมาณโคเนื้อในภาคใต้ ซึ่งมีการผลิตมากที่สุดในพื้นที่จังหวัดนครศรีธรรมราช จำนวน ๓๔,๓๙๑ ตัว รองลงมา คือ จังหวัดสงขลา พัทลุง สุราษฎร์ธานี และชุมพร จำนวน ๒๖,๔๒๔ , ๒๕,๘๙๔ , ๑๒,๒๓๗ และ ๗,๖๒๐ ตัว ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๔ : ปริมาณการผลิตโคเนื้อของเกษตรกรระหว่างปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

จังหวัด / กลุ่มจังหวัด	ปริมาณการผลิต (ตัว)		
	๒๕๖๒(p)	๒๕๖๓(p)	๒๕๖๔
รวมทั้งประเทศ	๑,๑๙๙,๘๘๓	๑,๒๓๑,๐๑๖	๑,๒๖๑,๔๗๐
ภาคใต้	๑๘๕,๙๘๑	๑๘๑,๓๕๖	๑๘๒,๘๔๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑๑๕,๖๒๖	๑๐๔,๗๒๒	๑๐๖,๐๓๖
ชุมพร	๗,๓๔๓	๗,๕๗๕	๗,๖๒๐
สุราษฎร์ธานี	๑๔,๒๖๑	๑๑,๕๗๒	๑๒,๒๓๗
นครศรีธรรมราช	๓๗,๕๑๔	๓๕,๔๕๑	๓๔,๓๙๑
พัทลุง	๒๘,๖๔๒	๒๕,๐๖๒	๒๕,๘๙๔
สงขลา	๒๗,๘๖๖	๒๖,๗๓๑	๒๖,๔๒๔
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๒๖,๒๒๑	๒๙,๑๙๓	๓๐,๓๓๖
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๔๔,๑๓๔	๔๕,๗๗๑	๔๕,๙๔๑

ที่มา : สถิติการเกษตรของประเทศไทย สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๕) ลักษณะทางสังคม

๕.๑) การศึกษา

ประชากรในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีจำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยสูงสุด ในปี ๒๕๖๒ ที่ ๙.๕๔ ปี ซึ่งสูงกว่าระดับภาค คือ ๙.๒๖ แต่ต่ำกว่าระดับประเทศ คือ ๙.๖๕ ปี โดยจังหวัดที่ประชากรมีปีการศึกษาเฉลี่ยสูงสุด คือ จังหวัดสงขลา ๑๐.๐๕ ปี รองลงมาคือ จังหวัดพัทลุง นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี และชุมพร คือ ๙.๗๕ , ๙.๕๗ , ๙.๓๖ และ ๘.๙๗ ปี ตามลำดับ

ผลการสอบ O-NET ชั้น ป.๖ (ค่าเฉลี่ย ๕ วิชา : ภาษาไทย สังคม ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์) ในปี ๒๕๖๒ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีค่าเฉลี่ย ๓๙.๙๕ คะแนน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ และภาค ที่ ๓๗.๙๙ และ ๓๕.๘๐ คะแนน ตามลำดับ

สำหรับผลการสอบ O-NET ชั้น ม.๓ (ค่าเฉลี่ย ๕ วิชา : ภาษาไทย สังคม ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์) ในปี ๒๕๖๐ ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีค่าเฉลี่ย ๓๕.๑๔ คะแนน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยระดับประเทศ และภาค ที่ ๓๓.๗๕ และ ๓๓.๓๙ คะแนน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๕ : จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของประชากรอายุ ๑๕-๕๙ ปี

หน่วย : ปี

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ประเทศ	๑๐.๐๖	๙.๔๐	๙.๖๒	๙.๕๗	๙.๖๕
ภาคใต้	๑๐.๒๐	๙.๓๐	๙.๔๑	๙.๓๕	๙.๒๖
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑๐.๐๒	๙.๓๖	๙.๕๒	๙.๔๑	๙.๕๔
ชุมพร	๘.๗๒	๙.๐๐	๙.๒	๙.๑๒	๘.๙๗
สุราษฎร์ธานี	๑๑.๓๕	๙.๐๐	๘.๙	๙.๐๙	๙.๓๖

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
นครศรีธรรมราช	๙.๔๓	๙.๕๐	๙.๕	๙.๓๔	๙.๕๗
พัทลุง	๙.๒๐	๙.๕๐	๙.๘	๙.๔๘	๙.๗๕
สงขลา	๑๑.๓๙	๙.๘๐	๑๐.๒	๑๐.๐๑	๑๐.๐๕
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๙.๗๘	๙.๑๓	๙.๒๓	๙.๓๕	๙.๔๒
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๙.๑๖	๘.๘๓	๘.๙๐	๘.๗๘	๘.๘๐

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ตารางที่ ๑๖ : ผลการสอบ O-NET ชั้น ป.๖

(ค่าเฉลี่ย ๕ วิชา : ภาษาไทย สังคม ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์)

หน่วย : คะแนน

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒
ประเทศ	๓๗.๙๑	๔๒.๖๗	๓๙.๗๙	๔๓.๑๔	๓๗.๙๙
ภาคใต้	๔๓.๙๓	๔๒.๔๐	๓๘.๐๙	๔๐.๗๕	๓๕.๘๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๓๘.๔๘	๔๕.๖๓	๔๒.๒๒	๔๕.๘๕	๓๙.๙๕
ชุมพร	๓๙.๑๐	๔๖.๔๓	๔๓.๐๖	๔๖.๔๕	๔๐.๑๕
สุราษฎร์ธานี	๓๘.๒๗	๔๕.๗๕	๔๑.๘๖	๔๕.๒๕	๓๙.๔๘
นครศรีธรรมราช	๓๘.๓๒	๔๔.๓๙	๔๐.๕๒	๔๔.๒๑	๓๘.๗๔
พัทลุง	๓๘.๒๑	๔๖.๙๓	๔๓.๔๖	๔๗.๔๘	๔๑.๔๓
สงขลา	๓๙.๒๐	๔๔.๖๕	๔๐.๘๔	๔๔.๕๖	๓๙.๐๕
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๓๘.๓๕	๔๔.๒๑	๔๐.๕๘	๔๓.๖๓	๓๘.๒๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๓๕.๔๘	๓๙.๗๘	๓๑.๔๗	๓๒.๗๗	๒๙.๒๖

ที่มา : ศูนย์สารสนเทศทางการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา

ตารางที่ ๑๗ : ผลการสอบ O-NET ชั้น ม.๓

(ค่าเฉลี่ย ๕ วิชา : ภาษาไทย สังคม ภาษาอังกฤษ คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์)

หน่วย : คะแนน

จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	ปี พ.ศ.				
	๒๕๕๖	๒๕๕๗	๒๕๕๘	๒๕๕๙	๒๕๖๐
ประเทศ	๓๕.๔๗	๓๕.๑๘	๓๗.๙๑	๓๗.๗๒	๓๓.๗๕
ภาคใต้	๓๔.๙๘	๓๕.๑๕	๓๗.๓๖	๓๗.๒๐	๓๓.๓๙
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๓๕.๖๗	๓๖.๐๙	๓๘.๖๒	๓๘.๖๘	๓๕.๑๔
ชุมพร	๓๖.๐๑	๓๖.๕๖	๓๙.๑๐	๓๙.๖๘	๓๕.๗๕
สุราษฎร์ธานี	๓๕.๑๗	๓๕.๗๕	๓๘.๒๗	๓๘.๗๒	๓๔.๔๑
นครศรีธรรมราช	๓๕.๓๗	๓๕.๘๙	๓๘.๓๒	๓๘.๖๒	๓๔.๖๔
พัทลุง	๓๕.๔๖	๓๕.๖๒	๓๘.๒๑	๓๘.๗๐	๓๕.๐๔
สงขลา	๓๖.๓๑	๓๖.๖๑	๓๙.๒๐	๓๘.๘๐	๓๕.๘๖
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๓๕.๖๙	๓๕.๗๑	๓๘.๑๓	๓๘.๖๘	๓๔.๓๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๓๒.๒๒	๓๒.๔๕	๓๓.๗๓	๓๑.๗๗	๒๘.๖๒

ที่มา : สถาบันการทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (หมายเหตุ : ปี ๒๕๖๐ สทศ.ไม่ได้ทดสอบวิชาสังคม ในระดับ ม.๓)

๖) โครงสร้างพื้นฐาน

๖.๑) ระบบไฟฟ้า

โครงข่ายระบบไฟฟ้าของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รับผิดชอบโดยการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ใช้ระบบสายส่งไฟฟ้าขนาด ๒๓๐ กิโลโวลต์ ๔ วงจร มีโครงข่ายเชื่อมโยงจากภาคกลางสู่จังหวัดชุมพรและสุราษฎร์ธานี เชื่อมต่อกับสายส่งไฟฟ้าขนาด ๒๓๐ กิโลโวลต์ ๒ วงจรเชื่อมโยงจังหวัดนครศรีธรรมราชและพัทลุง ต่อเนื่องไปยังภาคใต้ตอนล่าง ระบบสายส่งไฟฟ้าหลักดังกล่าวเชื่อมโยงแหล่งไฟฟ้าสำคัญในพื้นที่ ได้แก่ โรงไฟฟ้าขนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช โรงไฟฟ้าพลังน้ำเขื่อนรัชชประภาจังหวัดสุราษฎร์ธานี โรงไฟฟ้าจะนะ จังหวัดสงขลา

โรงงานผลิตไฟฟ้า

- โรงไฟฟ้าบริษัทผลิตไฟฟ้าขนอมจำกัด กำลังการผลิต/ปริมาณการขายไฟฟ้าเข้าระบบ ๘๑๘.๑ MW เชื้อเพลิงหลัก/สำรอง ก๊าซธรรมชาติ น้ำมันเตา น้ำมันดีเซล
- โรงไฟฟ้าเขื่อนรัชชประภา กำลังการผลิต/ปริมาณการขายไฟฟ้าเข้าระบบ ๒๔๐ MW เชื้อเพลิงหลัก/สำรอง พลังงานน้ำ
- โรงไฟฟ้าสุราษฎร์ธานี กำลังการผลิต/ปริมาณการขายไฟฟ้าเข้าระบบ ๒๔๔ MW เชื้อเพลิงหลัก/สำรอง น้ำมันดีเซล น้ำมันเตา
- โรงไฟฟ้าจะนะ อำเภोजจะนะ จังหวัดสงขลา ของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ขนาดกำลังการผลิตประมาณ ๗๓๐ MW ใช้ก๊าซธรรมชาติเป็นเชื้อเพลิง ประมาณวันละ ๑๓๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต มีกองทุนพัฒนาไฟฟ้าประมาณ ๕๐ ล้านบาทต่อปี
- โรงไฟฟ้าจะนะ ระยะที่ ๒ กำลังการผลิต ๘๐๐ MW ใช้เชื้อเพลิงประมาณ ๑๕๐ ล้านลูกบาศก์ฟุต เริ่มก่อสร้างปี ๒๕๕๕ ปัจจุบันดำเนินการเดินเครื่องเชิงพาณิชย์เรียบร้อยแล้ว มีกองทุนพัฒนาไฟฟ้า ประมาณ ๖๐ ล้านบาทต่อปี

ในด้านการให้บริการระบบจำหน่ายไฟฟ้าจะอยู่ในความรับผิดชอบของการไฟฟ้าเขต ๑ (ภาคใต้) ของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ณ ปี ๒๕๖๓ มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้าในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ๑,๘๗๗,๓๓๑ ราย และมีการใช้พลังงานไฟฟ้าเป็นจำนวน ๙,๕๗๙,๔๕๘,๐๘๐ กิโลวัตต์-ชั่วโมง เมื่อพิจารณารายจังหวัด พบว่าจังหวัดสงขลา มีการใช้ไฟฟ้าสูงสุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช ชุมพร และพัทลุง ตามลำดับ ขณะที่จังหวัดนครศรีธรรมราชมีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด รองลงมาได้แก่ จังหวัดสงขลา สุราษฎร์ธานี ชุมพร และพัทลุง ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๘ : ผู้ใช้ไฟฟ้าและการจำหน่ายพลังงานไฟฟ้าของการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๓

ภาค/ จังหวัด	๒๕๖๑		๒๕๖๒		๒๕๖๓	
	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)	จำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า (ราย)	พลังงานไฟฟ้าที่จำหน่ายและใช้ (กิโลวัตต์-ชั่วโมง)
ประเทศ	๑๙,๕๒๕,๔๗๕	๑๓๑,๙๓๔,๖๒๖,๔๒๒	๑๙,๙๕๒,๗๖๗	๑๓๕,๓๐๘,๗๘๑,๖๙๔	๒๐,๔๗๒,๓๙๐	๑๓๑,๘๔๘,๘๙๑,๓๙๔
ภาคใต้	๓,๑๕๓,๕๕๒	๑๖,๘๕๓,๒๕๕,๕๑๕	๓,๒๐๘,๖๘๓	๑๗,๒๓๓,๘๗๗,๑๔๕	๓,๒๘๑,๔๒๓	๑๖,๒๖๕,๗๕๐,๐๐๘
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑,๘๐๕,๖๑๕	๙,๕๖๐,๔๕๑,๔๘๐	๑,๘๓๖,๓๙๓	๙,๗๓๑,๔๙๕,๗๒๘	๑,๘๗๗,๓๓๑	๙,๕๗๙,๔๕๘,๐๘๐
ชุมพร	๒๐๐,๔๒๘	๘๓๓,๖๑๗,๑๖๗	๒๐๔,๓๔๖	๘๗๗,๗๖๔,๓๕๗	๒๑๐,๐๗๗	๘๘๒,๔๐๔,๕๓๗
สุราษฎร์ธานี	๔๒๒,๔๑๙	๒,๙๕๖,๑๔๗,๗๔๘	๔๒๘,๘๔๔	๓,๐๔๙,๒๒๓,๓๗๘	๔๓๘,๙๘๙	๒,๘๘๘,๐๕๘,๕๒๕
นครศรีธรรมราช	๕๐๑,๖๖๐	๑,๗๒๗,๔๓๒,๓๕๘	๕๑๐,๕๗๑	๑,๗๗๙,๖๑๔,๒๔๘	๕๒๔,๔๑๓	๑,๘๑๘,๗๗๑,๔๒๖
พัทลุง	๑๘๒,๕๕๗	๔๘๙,๘๖๐,๘๙๗	๑๘๖,๐๙๑	๔๙๗,๘๐๐,๒๗๖	๑๘๗,๔๔๒	๕๐๘,๘๘๓,๒๓๓
สงขลา	๔๙๘,๕๕๑	๓,๕๕๓,๓๔๓,๓๑๐	๕๐๖,๕๔๑	๓,๕๒๗,๐๙๓,๔๖๙	๕๑๖,๔๑๐	๓,๔๘๑,๓๓๐,๓๕๙

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

๖.๒) ระบบประปา

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีระบบประปาที่ให้บริการทั้งจากการประปาส่วนภูมิภาคการประปาส่วนท้องถิ่น และการประปาหมู่บ้าน

ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย จำนวนผู้ใช้น้ำมีแนวโน้มสูงขึ้น คือ ๔๓๗,๕๑๕ , ๔๕๒,๓๒๐ , ๔๖๖,๒๒๔ ราย ตามลำดับ โดยในปี ๒๕๖๔ มีข้อมูลเฉลี่ยการใช้น้ำประปา ๒๑.๐ ลูกบาศก์เมตรต่อรายต่อเดือน สูงสุดที่จังหวัดสงขลา คือ ๒๑.๖๐ ลูกบาศก์เมตรต่อรายต่อเดือน รองลงมาคือ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช และพัทลุง คือ ๒๐.๐๗ , ๑๙.๔๓ , ๑๘.๖๘ และ ๑๗.๗๗ ลูกบาศก์เมตรต่อรายต่อเดือน ตามลำดับ

ตารางที่ ๑๙ : สถิติจำนวนผู้ใช้น้ำ ปริมาณการผลิต และปริมาณการจำหน่าย ของการประปาส่วนภูมิภาค ปี ๒๕๖๒ - ๒๕๖๔

ภาค/ จังหวัด	๒๕๖๒		๒๕๖๓		๒๕๖๔	
	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	เฉลี่ยการใช้ น้ำ (ลบ.ม. /ราย/ เดือน)	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	เฉลี่ยการใช้ น้ำ (ลบ.ม. /ราย/ เดือน)	ผู้ใช้น้ำ (ราย)	เฉลี่ยการใช้ น้ำ (ลบ.ม. / ราย/ เดือน)
ประเทศ	๔,๖๐๕,๒๔๘	๒๔.๐๐	๔,๗๖๕,๙๙๓	๒๓.๔๓	๔,๙๕๗,๑๗๙	๒๒.๔๕
ภาคใต้	๗๐๓,๐๓๒	๒๒.๒๒	๗๐๖,๔๔๘	๒๑.๒๒	๗๔๕,๘๓๓	๒๐.๐๑
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	๔๓๗,๕๑๕	๒๑.๖๒	๔๓๗,๕๑๕	๒๑.๐๓	๔๖๖,๒๒๔	๒๐.๑๕
ชุมพร	๕๕,๗๓๐	๒๑.๐๐	๕๗,๕๘๗	๒๐.๗๑	๕๙,๖๓๑	๒๐.๐๗
นครศรีธรรมราช	๑๓๑,๒๑๙	๒๑.๙๐	๑๓๕,๖๖๓	๒๐.๙๐	๑๓๙,๒๙๑	๑๙.๔๓
พัทลุง	๖๒,๒๕๔	๑๘.๕๐	๖๔,๕๑๕	๑๘.๓๙	๖๖,๗๔๐	๑๘.๖๘
สุราษฎร์ธานี	๒๑,๗๓๙	๑๗.๗๐	๒๒,๒๖๕	๑๗.๔๒	๒๒,๙๗๕	๑๗.๗๗
สงขลา	๑๖๖,๕๗๓	๒๓.๓๐	๑๗๒,๒๙๐	๒๒.๗๐	๑๗๗,๕๘๗	๒๑.๖๐

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, การประปาส่วนภูมิภาค กระทรวงมหาดไทย

๖.๓) การคมนาคมและขนส่ง

ระบบโครงข่ายคมนาคมขนส่งในพื้นที่ค่อนข้างสมบูรณ์และสามารถเดินทางเชื่อมโยงกันในแนวเหนือ - ใต้ และระหว่างชายฝั่งทะเลทั้งสองด้าน และเชื่อมต่อไปยังประเทศเพื่อนบ้านได้สะดวก

- **ทางบก** ระบบโครงข่ายถนนในพื้นที่ สามารถเชื่อมโยงและเดินทางได้สะดวก โดยปัจจุบันการเชื่อมโยงมีถนน ๔ ช่องจราจร เชื่อมโยงระหว่างเมืองหลักในพื้นที่และภาคอื่น ๆ ของประเทศตามแนวเหนือ - ใต้ และแนวตะวันออก - ตะวันตก สามารถติดต่อถึงกันได้สะดวกมีเส้นทางสำคัญ ได้แก่ เส้นทางหมายเลข ๔, ๔๑, ๔๒, ๔๔ (ถนนสายกระบี่ - ขนอม) ขนาด ๔ ช่องจราจร (กั้นเขตทาง ๒๐๐ เมตร สำหรับวางระบบท่อส่งน้ำมัน ท่อก๊าซธรรมชาติ และทางรถไฟในอนาคต)

- **ทางรถไฟ** เส้นทางรถไฟมีการเชื่อมโยงจากกรุงเทพมหานครผ่านพื้นที่ จังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดพัทลุง และจังหวัดสงขลา และมีสถานีขนส่งสินค้าทางรถไฟ ที่อำเภอพุนพิน จังหวัดสุราษฎร์ธานี อำเภอทุ่งสง จังหวัดนครศรีธรรมราชและอำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

- **ทางน้ำ** มีท่าเรือกระจายอยู่ในเกือบทุกจังหวัด เป็นท่าเทียบเรือสินค้าชายฝั่ง ทั้งของรัฐและเอกชน เช่น ท่าเรือน้ำลึกสงขลา ท่าเรือปากอ่าวบ้านดอน ท่าเรือดอนสัก ท่าเรือชุมพร และนครศรีธรรมราช

- **ทางอากาศ** กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีท่าอากาศยานตั้งอยู่ตามชุมชนศูนย์กลางทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยวของพื้นที่ประกอบด้วย ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ สงขลา ท่าอากาศยานนครศรีธรรมราช ท่าอากาศยานชุมพร ท่าอากาศยานนานาชาติเกาะสมุย โดยที่ท่าอากาศยานนานาชาติจังหวัดสุราษฎร์ธานี ท่าอากาศยานนานาชาติเกาะสมุย ท่าอากาศยานนานาชาติหาดใหญ่ ท่าอากาศยานจังหวัดนครศรีธรรมราช นับเป็นท่าอากาศยานที่มีขนาดใหญ่ มีการให้บริการคลังสินค้า (Cargo) และการบินแบบเช่าเหมาลำอีกด้วย

๖.๔) ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร

จากการสำรวจมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน ปี ๒๕๖๓ โดยกระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีครัวเรือนที่มีอุปกรณ์ เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร คือ โทรศัพท์ คิดเป็นร้อยละ ๙๗.๔๖ คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๗๙ และมีการใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๕๕ ของจำนวนครัวเรือนทั้งสิ้น

สำหรับประชาชนที่มีอายุ ๖ ปีขึ้นไป มีการใช้โทรศัพท์มือถือ ๔,๕๙๗.๐ พันคน คิดเป็นร้อยละ ๙๔.๖๐ การใช้อินเทอร์เน็ต คิดเป็นร้อยละ ๗๖.๗๕ และมีการใช้คอมพิวเตอร์ คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๕๖ ของประชาชนที่มีอายุ ๖ ปี ขึ้นไป

ตารางที่ ๒๐ : จำนวนครัวเรือนที่มีอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

หน่วย : พัน

ภาค กลุ่มจังหวัด จังหวัด	ครัวเรือนทั้งสิ้น	ครัวเรือนที่มีอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร					
		โทรศัพท์พื้นฐาน		คอมพิวเตอร์		การใช้อินเทอร์เน็ต	
		มี	ไม่มี	มี	ไม่มี	เชื่อมต่อ	ไม่เชื่อมต่อ
ภาคใต้	๒,๘๕๓.๕	๘๓.๘	๒,๗๖๙.๘	๔๐๗.๑	๒,๔๔๖.๕	๒,๔๘๔.๖	๓๖๙.๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑,๖๖๕.๑	๔๒.๓	๑,๖๒๒.๘	๒๓๖.๖	๑,๔๒๘.๕	๑,๔๒๒.๘	๒๔๒.๓
ชุมพร	๑๗๐.๓	๔.๒	๑๖๖.๑	๒๒.๗	๑๔๗.๖	๑๔๑.๘	๒๘.๔
สุราษฎร์ธานี	๓๔๔.๘	๖.๖	๓๓๘.๓	๕๐.๗	๒๙๔.๑	๓๐๔.๘	๔๐.๑
นครศรีธรรมราช	๔๙๕.๖	๙.๔	๔๘๖.๒	๖๔.๓	๔๓๑.๓	๔๑๖.๐	๗๙.๕
พัทลุง	๑๗๓.๒	๔.๒	๑๖๘.๙	๑๙.๒	๑๕๔.๐	๑๓๔.๓	๓๘.๙
สงขลา	๔๘๑.๓	๑๗.๙	๔๖๓.๓	๗๙.๗	๔๐๑.๖	๔๒๕.๙	๕๕.๔
ร้อยละของภาคใต้	๕๘.๔	๕๐.๔	๕๘.๖	๕๘.๑	๕๘.๔	๕๗.๓	๖๕.๗

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ ๒๑ : จำนวนอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารที่มีในครัวเรือน ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

หน่วย : พัน

ภาค กลุ่มจังหวัด จังหวัด	ครัวเรือน ทั้งสิ้น	จำนวนอุปกรณ์/เครื่องมือเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร			
		จำนวน เครื่องโทรศัพท์ พื้นฐาน	จำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์		
			แบบตั้งโต๊ะ PC/Desktop	แบบพกพา Notebook/Laptop	แบบพกพา ขนาดกลาง Tablet
ภาคใต้	๒,๘๕๓.๕๔	๑๐๓.๘๑	๑๘๒.๑๒	๓๓๓.๗๒	๑๓๔.๑๙
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑,๖๖๕.๐๖	๔๖.๖๖	๑๑๔.๖๙	๑๙๙.๐๔	๖๖.๗๗
ชุมพร	๑๗๐.๒๕	๔.๒๐	๑๑.๕๙	๑๕.๗๐	๓.๓๐
สุราษฎร์ธานี	๓๔๔.๘๔	๖.๕๖	๑๓.๓๓	๓๗.๘๙	๑๕.๔๖
นครศรีธรรมราช	๔๙๕.๕๖	๙.๓๕	๕๗.๕๒	๖๕.๑๖	๓๓.๖๔
พัทลุง	๑๗๓.๑๕	๔.๒๑	๘.๗๕	๑๓.๙๕	๑.๙๒
สงขลา	๔๘๑.๒๖	๒๒.๓๔	๒๓.๕๐	๖๖.๓๔	๑๒.๔๕

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ ๒๒ : จำนวนประชาชนอายุ ๖ ปีขึ้นไป จำแนกตามการใช้โทรศัพท์มือถือ/อินเทอร์เน็ต/คอมพิวเตอร์ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

หน่วย : พัน

ภาค กลุ่มจังหวัด จังหวัด	การใช้โทรศัพท์มือถือ			ใช้อินเทอร์เน็ต			ใช้คอมพิวเตอร์		
	รวม	ใช้	ไม่ใช้	รวม	ใช้	ไม่ใช้	รวม	ใช้	ไม่ใช้
ภาคใต้	๘,๖๖๒.๒	๘,๑๕๗.๗	๕๐๔.๕	๘,๖๖๒.๒	๖,๗๗๖.๖	๑,๘๘๕.๖	๘,๖๖๒.๒	๒,๐๓๖.๒	๖,๖๒๖.๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ ฝั่งอ่าวไทย	๔,๘๕๙.๓	๔,๕๙๗.๐	๒๖๒.๓	๔,๘๕๙.๓	๓,๗๒๙.๗	๑,๑๒๙.๖	๔,๘๕๙.๓	๑,๐๙๖.๓	๓,๗๖๓.๑
ชุมพร	๔๖๖.๕	๔๔๕.๕	๒๑.๐	๔๖๖.๕	๓๕๗.๙	๑๐๘.๖	๔๖๖.๕	๘๖.๙	๓๗๙.๖
สุราษฎร์ธานี	๙๙๔.๙	๙๓๓.๖	๖๑.๓	๙๙๔.๙	๗๙๕.๔	๑๙๙.๕	๙๙๔.๙	๑๙๓.๒	๘๐๑.๗
นครศรีธรรมราช	๑,๔๖๐.๐	๑,๓๖๐.๕	๙๙.๕	๑,๔๖๐.๐	๑,๐๓๕.๒	๔๒๔.๘	๑,๔๖๐.๐	๒๖๖.๐	๑,๑๙๔.๐
พัทลุง	๔๘๔.๕	๔๕๒.๒	๓๒.๒	๔๘๔.๕	๓๔๓.๖	๑๔๐.๘	๔๘๔.๕	๑๑๐.๓	๓๗๔.๒
สงขลา	๑,๔๕๓.๕	๑,๔๐๕.๓	๔๘.๒	๑,๔๕๓.๕	๑,๑๙๗.๖	๒๕๕.๙	๑,๔๕๓.๕	๔๔๐.๐	๑,๐๑๓.๕
ร้อยละของภาคใต้	๕๖.๑๐	๕๖.๓๕	๕๒.๐๐	๕๖.๑๐	๕๕.๐๔	๕๙.๙๑	๕๖.๑๐	๕๓.๘๔	๕๖.๗๙

ที่มา : สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๖.๕) เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

จากการสำรวจเนื้อที่และการใช้ประโยชน์ที่ดินรายจังหวัดในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ โดยสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร พบว่า กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีเนื้อที่รวมมากที่สุดของภาคใต้ คือประมาณ ๑๒.๘๒๓ ล้านไร่ ซึ่งคิดเป็นร้อยละ ๕๗.๐๒ ของพื้นที่ภาคใต้ และคิดเป็นร้อยละ ๘.๕๙ ของพื้นที่ทั้งประเทศ โดยจังหวัดสุราษฎร์ธานีมีเนื้อที่มากที่สุด คือ ๔.๐๑๗ ล้านไร่ รองลงมาคือ จังหวัดนครศรีธรรมราช สงขลาชุมพร และพัทลุง ซึ่งมีพื้นที่ประมาณ ๓.๐๕๙ , ๒.๓๔๐ , ๒.๒๐๕ และ ๑.๒๐๐ ล้านไร่ ตามลำดับ นอกจากนี้ จากเนื้อที่ทั้งหมดของกลุ่มจังหวัด ๑๒.๘๒๓ ล้านไร่ โดยในส่วนของพื้นที่ถือครองทางการเกษตรนั้นพบว่าส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เพาะปลูกไม้ผลและไม้ยืนต้น ส่วนใหญ่ใช้ปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน และไม้ผล (ทุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง กล้วย) ส่วนที่เหลือเป็นพื้นที่นา และสวนผัก/ไม้ดอกไม้ประดับ เป็นต้น

ตารางที่ ๒๓ : เนื้อที่และการใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ปี พ.ศ. ๒๕๖๓

ภาค/จังหวัด	เนื้อที่ทั้งหมด	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร (ไร่)				
		นาข้าว	พืชไร่	สวนไม้ผลไม้ยืนต้น	สวนผัก ไม้ดอก/ไม้ประดับ	เนื้อที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรอื่น
ประเทศ	๑๔๙,๒๕๒,๔๕๑	๖๘,๗๒๒,๓๘๘	๓๐,๗๓๖,๐๒๙	๓๖,๙๓๖,๔๘๔	๑,๔๐๒,๑๔๓	๑๑,๔๕๕,๔๐๗
ภาคใต้	๒๑,๗๔๘,๗๒๘	๑,๐๒๙,๑๗๗	๒๙,๘๗๘	๑๙,๖๐๕,๖๘๓	๑๒๘,๒๗๕	๙๗๕,๑๐๐
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑๒,๑๘๖,๓๙๗	๖๙๓,๕๘๔	๒๒,๓๗๕	๑๐,๗๕๑,๐๐๗	๙๘,๘๑๕	๖๓๒,๔๙๘
ชุมพร	๒,๒๑๖,๓๗๓	๙,๕๐๙	๖,๐๒๖	๒,๐๕๗,๓๐๖	๒๔,๔๓๗	๑๑๔,๖๒๘
สุราษฎร์ธานี	๓,๖๗๓,๗๐๔	๑๑,๖๑๗	๕,๗๔๕	๓,๔๙๙,๓๒๗	๒๑,๐๕๘	๑๔๑,๗๐๒
นครศรีธรรมราช	๒,๘๙๖,๖๕๓	๓๐๓,๕๗๙	๓,๑๒๖	๒,๓๕๙,๓๑๐	๒๗,๐๐๘	๒๐๖,๗๕๖
พัทลุง	๑,๑๓๑,๓๑๙	๑๔๘,๑๖๒	๕,๑๓๓	๙๑๗,๑๓๓	๑๑,๑๙๒	๕๔,๘๓๒
สงขลา	๒,๒๖๘,๓๔๘	๒๒๐,๗๑๗	๒,๓๔๕	๑,๙๑๗,๙๓๑	๑๕,๑๒๐	๑๑๔,๕๘๐

ที่มา : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, ๒๕๖๔

๖.๖) พื้นที่ชลประทาน

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีโครงการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลาง ที่มีผลการดำเนินงานตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๓ เป็นพื้นที่ รวม ๑,๖๙๓,๖๕๓ ไร่ และสามารถเก็บกักน้ำได้ ๖,๐๑๘,๗๖๑ ล้านลูกบาศก์เมตร ส่วนโครงการชลประทานขนาดเล็ก ซึ่งโดยส่วนใหญ่เป็นโครงการแก้มลิงที่ก่อสร้างแล้วเสร็จ ณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จำนวนพื้นที่รวม ๙,๖๒๐ ไร่ มีครุว์เรือนได้รับประโยชน์ ๒,๔๔๐ ครุว์เรือน

ตารางที่ ๒๔ : โครงการชลประทานขนาดใหญ่และขนาดกลาง ตั้งแต่ต้นจนถึงสิ้นปี พ.ศ. ๒๕๖๓

จังหวัด	โครงการชลประทานขนาดใหญ่		โครงการชลประทานขนาดกลาง		รวม	
	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม)	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	ปริมาณน้ำเก็บกัก (ล้าน ลบ.ม)
ชุมพร	-	-	๒,๗๕๐	-	๒,๗๕๐	-
สุราษฎร์ธานี	-	๕,๖๓๙,๐๐๐	๑๑๘,๖๕๔	๔,๕๐๐	๑๑๘,๖๕๔	๕,๖๔๓,๕๐๐
นครศรีธรรมราช	๕๕๔,๔๑๘	-	๑๐๓,๖๐๔	๒๑๒,๒๐๐	๖๕๘,๐๒๒	๒๑๒,๒๐๐
พัทลุง	๑๐๑,๔๓๘	-	๒๗๒,๓๔๘	๗๐,๕๐๐	๓๗๓,๗๘๖	๗๐,๕๐๐
สงขลา	๓๗๔,๓๗๕	-	๑๖๖,๐๖๖	๙๒,๕๖๑	๕๔๐,๔๔๑	๙๒,๕๖๑
รวม	๑,๐๓๐,๒๓๑	๕,๖๓๙,๐๐๐	๖๖๓,๔๒๒	๓๗๙,๗๖๑	๑,๖๙๓,๖๕๓	๖,๐๑๘,๗๖๑

ที่มา : กรมชลประทาน

ตารางที่ ๒๕ : โครงการชลประทานขนาดเล็กที่ก่อสร้างแล้วเสร็จในปี พ.ศ. ๒๕๖๓

จังหวัด	โครงการชลประทานขนาดเล็ก	
	พื้นที่ชลประทาน (ไร่)	จำนวนครัวเรือนที่รับประโยชน์
ชุมพร	๒,๖๒๐	๕๗๐
สุราษฎร์ธานี	๑,๔๐๐	๙๐
นครศรีธรรมราช	๓๐๐	๑๙๐
พัทลุง	-	-
สงขลา	๕,๓๐๐	๑,๕๙๐
รวม	๙,๖๒๐	๒,๔๔๐

ที่มา : กรมชลประทาน

๗) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๑) ทรัพยากรป่าไม้

พื้นที่ป่าไม้รวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยลดลงจาก ๕,๒๒๘,๘๒๑.๒๕ ไร่ในปี พ.ศ. ๒๕๖๒ เป็น ๕,๒๒๕,๔๕๔.๔๗ ไร่ ในปี พ.ศ. ๒๕๖๓ ร้อยละ ๐.๐๖ โดยพื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๕.๑๐ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ หรือสัดส่วน ร้อยละ ๔๖.๕๖ ของพื้นที่ป่าไม้ภาคใต้

สำหรับสัดส่วนพื้นที่ป่าไม้ของกลุ่มจังหวัด คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๑๐ ของพื้นที่รวมของกลุ่มจังหวัด ซึ่งสัดส่วนดังกล่าวต่ำกว่ามาตรฐานความสมดุลของระบบนิเวศที่กำหนดให้พื้นที่ป่าไม้ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔๐.๐ ของพื้นที่ทั้งหมด

ตารางที่ ๒๖ : เนื้อที่ป่าไม้จากการแปลสภาพดาวเทียม พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๓

หน่วย : ไร่

ประเทศ/ ภาค /จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)			
	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓
ประเทศ	๑๐๒,๐๙๖,๓๕๐.๕๓	๑๐๒,๔๘๘,๓๐๒.๒๐	๑๐๒,๔๘๔,๐๗๒.๗๐	๑๐๒,๓๕๓,๔๘๔.๖๙
ภาคใต้	๑๑,๐๕๘,๓๔๓.๔๕	๑๑,๒๐๗,๒๒๘.๗๐	๑๑,๒๒๗,๗๖๐.๔๖	๑๑,๒๒๑,๙๗๔.๘๕
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๕,๑๖๕,๒๕๘.๗๖	๕,๒๐๑,๘๓๑.๒๓	๕,๒๒๘,๘๒๑.๒๕	๕,๒๒๕,๔๕๔.๔๗
ชุมพร	๗๙๘,๑๗๓.๕๓	๘๐๓,๕๖๙.๒๑	๘๐๔,๙๖๑.๑๑	๘๐๓,๔๗๓.๓๒
สุราษฎร์ธานี	๑,๑๑๐,๔๔๗.๓๓	๑,๑๒๒,๘๐๑.๓๙	๑,๑๓๗,๓๖๖.๘๑	๑,๑๓๖,๖๖๗.๑๖
นครศรีธรรมราช	๓๘๕,๐๙๓.๔๑	๓๘๘,๗๑๒.๑๖	๓๙๒,๗๑๙.๘๑	๓๙๒,๔๕๙.๔๗
พัทลุง	๒,๓๔๒,๔๕๐.๐๑	๒,๓๕๓,๔๑๒.๗๑	๒,๓๕๒,๓๕๗.๓๘	๒,๓๕๑,๘๒๘.๕๒
สงขลา	๕๒๙,๐๙๔.๘๘	๕๓๓,๓๓๕.๗๖	๕๔๑,๔๑๖.๑๔	๕๔๑,๐๒๖.๐๐

ที่มา : กรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม , สำนักงานสถิติแห่งชาติ

๗.๒) เนื้อที่ป่าชายเลน

เนื้อที่ป่าชายเลนรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น โดยเพิ่มขึ้นจาก ๑๘๓,๓๗๗.๙๙ ไร่ ในปี ๒๕๕๗ เป็น ๒๓๒,๘๘๗.๒๕ ไร่ ในปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๑.๒๙ โดยเนื้อที่ป่าชายเลนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๔๑ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ และสัดส่วนร้อยละ ๑๖.๓๒ ของเนื้อที่ป่าชายเลนภาคใต้

ตารางที่ ๒๗ : เนื้อที่ป่าชายเลน พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๖๒

หน่วย : ไร่

ประเทศ/ ภาค /จังหวัด	เนื้อที่ (ไร่)			
	๒๕๔๓	๒๕๕๒	๒๕๕๗	๒๕๖๒
ประเทศ	๑,๔๕๘,๑๗๔.๕๔	๑,๕๒๕,๐๖๐.๕๖	๑,๕๓๔,๕๘๔.๗๔	๑,๗๓๗,๐๑๙.๗๔
ภาคใต้	๑,๒๕๕,๙๔๘.๐๔	๑,๒๘๗,๘๒๖.๘๘	๑,๓๐๑,๗๘๖.๕๖	๑,๔๒๗,๔๘๘.๕๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๑๔๗,๕๘๐.๒๙	๑๖๐,๗๕๕.๘๔	๑๘๓,๓๗๗.๙๙	๒๓๒,๙๘๗.๒๕
ชุมพร	๔๐,๕๓๕.๓๙	๓๒,๒๔๐.๑๑	๓๗,๐๐๑.๓๕	๔๖,๒๖๔.๑๕
สุราษฎร์ธานี	๓๒,๕๑๐.๒๘	๔๖,๕๗๔.๒๐	๔๗,๘๒๙.๗๑	๖๐,๘๑๔.๖๙
นครศรีธรรมราช	๖๖,๐๙๘.๕๑	๗๓,๕๕๙.๖๐	๘๐,๙๒๒.๔๖	๑๐๙,๓๗๔.๗๗
พัทลุง	๒,๐๔๑.๐๓	๓๙๙.๙๘	๔๔๕.๗๒	๑,๙๐๘.๙๓
สงขลา	๖,๓๙๕.๐๘	๗,๙๙๑.๙๕	๑๗,๑๗๘.๗๕	๑๔,๖๒๔.๗๑

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๗.๓) ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความหลากหลายของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งสูงมาก เป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมต่อการเป็นแหล่งกำเนิดอาหารสูง เนื่องจากกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยตั้งแต่จังหวัดชุมพรจนถึงจังหวัดสงขลา มีพื้นที่ความยาวตลอดแนวชายฝั่งประมาณ ๘๐๐.๘๖ กิโลเมตร และมีสภาพเป็นอ่าวที่สมบูรณ์ โดยเฉพาะอ่าวบ้านดอน

สำหรับเนื้อที่ป่าชายเลนรวมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น เพิ่มขึ้นจาก ๑๘๓,๓๗๗.๙๙ ไร่ ในปี ๒๕๕๗ เป็น ๒๓๒,๙๘๗.๒๕ ไร่ ในปี ๒๕๖๒ เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๑.๒๙ โดยเนื้อที่ป่าชายเลนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๑๓.๔๑ ของพื้นที่ป่าไม้ทั้งประเทศ และสัดส่วนร้อยละ ๑๖.๓๒ ของเนื้อที่ป่าชายเลนภาคใต้

๗.๔) ปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย มีความยาวชายฝั่ง ๘๐๐.๘๔ กิโลเมตร จากการสำรวจการเปลี่ยนแปลงชายฝั่งโดยกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในปี ๒๕๖๑ พบว่า พื้นที่ชายฝั่งที่ประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งมีความยาวประมาณ ๑๖๑.๗๙ กิโลเมตร แบ่งออกเป็น ได้รับการแก้ไขปัญหาการกัดเซาะแล้ว ๑๓๙.๐๐ กิโลเมตร สำหรับพื้นที่ชายฝั่งที่ไม่มีการกัดเซาะ ระยะทาง ๖๓๙.๐๗ กิโลเมตร มีลักษณะเป็นพื้นที่ชายฝั่งสมดุล พื้นที่หาดหิน/หน้าผา พื้นที่ชายฝั่งที่มีการสะสมของตะกอน พื้นที่ก่อสร้างรุกล้ำแนวชายฝั่ง และพื้นที่ปากแม่น้ำ/ปากคลอง

ตารางที่ ๒๘ : สถานการณ์การกัดเซาะชายฝั่งทะเล ปี ๒๕๖๑

หน่วย : กิโลเมตร

จังหวัด	พื้นที่ประสบปัญหาการกัดเซาะชายฝั่ง				พื้นที่ที่ไม่มีการกัดเซาะกัดเซาะชายฝั่ง					รวม
	ยังไม่ดำเนินการแก้ไข			ดำเนินการแก้ไขแล้ว	พื้นที่สมดุล	พื้นที่หาดหิน/หน้าผา	สะสมตะกอน	พื้นที่ก่อสร้างรุกล้ำ	พื้นที่ปากแม่น้ำ/ปากคลอง	
	รุนแรง	ปานกลาง	น้อย							
ชุมพร	-	-	๐.๑	๑๔.๕๓	๑๕๕.๓๑	๗๐.๔๓	๐.๓๖	๔.๗๘	๒.๘๓	๒๔๘.๓๓
สุราษฎร์ธานี	-	๐.๓	๐.๕๑	๑๑.๓๙	๑๒๗.๖๖	๘.๓๔	๐.๘๔	๑.๗๑	๖.๔๒	๑๕๗.๑๗
นครศรีธรรมราช	๐.๗๙	๑.๑๗	๕.๘๘	๖๗.๙๕	๑๒๒.๐๙	๓๓.๓๗	๐.๕๔	-	๕.๕๒	๒๓๖.๘๑
สงขลา	๒.๔๙	๕.๐๕	๖.๙	๔๕.๑๓	๙๐.๒๗	๑.๕๒	๕.๔๕	-	๑.๗๓	๑๕๘.๕๓
รวม	๓.๒๘	๖.๕๒	๑๒.๙๙	๑๓๙.๐๐	๔๙๕.๓๓	๑๑๓.๖๖	๗.๑๙	๖.๔๙	๑๖.๕	๘๐๐.๘๔
	๑๖๑.๗๙				๖๓๙.๐๗					๘๐๐.๘๔

๘) ข้อมูลสถิติที่สำคัญเชิงพื้นที่

๘.๑) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของพื้นที่

ข้อมูลเศรษฐกิจ

เศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีขนาดใหญ่ที่สุดในภาคใต้ โดยในปี ๒๕๖๕ มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ณ ราคาประจำปี จำนวน ๘๑๗,๘๘๖ ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ ๕๘.๗๙ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคใต้ กลุ่มจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมรองลงมา ได้แก่ กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันและกลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน ที่มีผลิตภัณฑ์มวลรวม ๔๒๘,๓๕๙ ล้านบาท และ ๑๔๔,๙๒๒ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๓๐.๗๙ และ ๑๐.๔๒ ตามลำดับ ด้านอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในปี ๒๕๖๕ มีอัตราการขยายตัวในอัตราเพิ่มขึ้นร้อยละ ๔.๘๗ ซึ่งต่างกับกับปี ๒๕๖๔ ที่มีอัตราการขยายตัวเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓.๗๘ และต่ำกว่าระดับภาคขยายตัว ที่ร้อยละ ๘.๗๑ มีอัตราการขยายตัวน้อยกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่ขยายตัวร้อยละ ๒๑.๘๕ และมากกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่ขยายตัวลดลง ๒.๒๘ โดยจังหวัดที่มีอัตราการขยายตัวสูงสุด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ขยายตัวเพิ่มเติมร้อยละ ๑๖.๖๕ รองลงมาคือ จังหวัดพัทลุง จังหวัดสงขลา จังหวัดนครศรีธรรมราช และ คือ ร้อยละ ๖.๘๖ , ๔.๔๙ , ๓.๙๕ ตามลำดับ ส่วนจังหวัดชุมพร ขยายตัวลดลงร้อยละ ๙.๗๘

ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว

มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นในระดับกลุ่มจังหวัดและภาคใต้ แต่ยังคงต่ำกว่าประเทศ โดยในปี ๒๕๖๕ ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยเฉลี่ยต่อหัว มีค่าเฉลี่ย ๑๕๒,๓๒๓ บาท เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๔ ที่มีค่าเฉลี่ย ๑๔๕,๙๑๐ บาท ซึ่งสูงกว่าระดับภาค ที่มีค่าเฉลี่ย ๑๔๒,๗๘๑ , แต่ยังคงต่ำกว่าระดับประเทศ ที่มีค่าเฉลี่ย ๒๔๘,๗๘๙ บาท ตามลำดับ และต่ำกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามันที่มีค่าเฉลี่ย ๑๗๐,๘๔๘ บาท แต่สูงกว่ากลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดนที่มีค่าเฉลี่ย ๗๗,๖๓๖ บาท โดยจังหวัดในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยที่มีค่าเฉลี่ยต่อหัวสูงสุด คือ จังหวัดชุมพร มีค่าเฉลี่ยต่อหัว ๒๓๘,๑๔๗ บาท ซึ่งสูงเป็นอันดับ ๒ ของภาคใต้ รองลงมาคือ จังหวัดสุราษฎร์ธานี มีค่าเฉลี่ย ๑๘๐,๓๗๓ บาท จังหวัดสงขลา มีค่าเฉลี่ย ๑๕๐,๖๓๔ บาท จังหวัดนครศรีธรรมราช มีค่าเฉลี่ย ๑๒๕,๕๖๐ บาท และจังหวัดในกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ จังหวัดพัทลุง มีค่าเฉลี่ย ๘๗,๑๕๔ บาทต่อหัว

ตารางที่ ๒๙ : ผลิตภัณฑ์มวลรวมต่อหัวประชากร ปี พ.ศ. ๒๕๖๕

ประเทศ/ภาค/กลุ่มจังหวัด/ จังหวัด	ผลิตภัณฑ์มวลรวม (ล้านบาท)	ผลิตภัณฑ์มวลรวม ต่อหัว (บาท)	ประชากร ๒๕๖๕p (๑,๐๐๐ คน)
ประเทศ	๑๗,๓๗๘,๐๑๗	๒๔๘,๗๘๙	๖๙,๘๕๑
ภาคใต้	๑,๓๙๑,๑๖๘	๑๔๒,๗๘๑	๙,๗๔๓
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	๘๑๗,๘๘๖	๑๕๒,๓๒๓	๕,๓๖๙
ชุมพร	๑๑๙,๓๖๔	๒๓๘,๑๔๗	๕๐๑
สุราษฎร์ธานี	๒๐๙,๙๙๐	๑๘๐,๓๗๓	๑,๑๖๔
นครศรีธรรมราช	๑๙๑,๓๑๗	๑๒๕,๕๖๐	๑,๕๒๔
พัทลุง	๔๒,๘๔๗	๘๗,๑๕๔	๔๙๒
สงขลา	๒๕๔,๓๖๘	๑๕๐,๖๓๔	๑,๖๘๙
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน	๔๒๘,๓๕๙	๑๗๐,๘๔๘	๒,๕๐๗
กลุ่มจังหวัดภาคใต้ชายแดน	๑๔๔,๙๒๒	๗๗,๖๓๖	๑,๘๖๗

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

ตารางที่ ๓๐ : ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ณ ราคาประจำปี

(หน่วย : ล้านบาท)

สาขาการผลิต	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
ภาคการเกษตร	๑๖๖,๓๒๒	๑๘๘,๗๔๑	๑๙๙,๖๑๓	๒๒๗,๑๗๗	๒๒๔,๗๓๙
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๑๖๖,๓๒๒	๑๘๘,๗๔๑	๑๙๙,๖๑๓	๒๒๗,๑๗๗	๒๒๔,๗๓๙
ภาคนอกการเกษตร	๕๗๔,๔๘๓	๕๙๑,๓๒๓	๕๕๑,๘๕๔	๕๕๒,๖๙๕	๕๙๓,๑๔๘
อุตสาหกรรม	๑๖๖,๙๕๖	๑๖๘,๓๔๔	๑๖๓,๔๑๘	๑๖๙,๕๐๓	๑๘๘,๕๙๗
การทำเหมืองแร่และเหมืองหิน	๓๕,๓๔๖	๓๘,๘๔๘	๓๘,๖๖๘	๓๖,๘๔๖	๓๙,๒๕๔
การผลิต	๑๐๘,๒๑๔	๑๐๔,๓๒๓	๑๐๑,๔๐๔	๑๐๘,๙๕๙	๑๑๕,๔๐๓
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๒๑,๖๑๒	๒๓,๑๒๔	๒๑,๔๑๗	๒๑,๖๔๔	๒๗,๓๔๙
การจัดการน้ำ การจัดการ และการบำบัด น้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๑,๗๗๖	๒,๐๕๐	๑,๙๒๙	๒,๐๕๓	๒,๐๙๐
บริการ	๔๐๗,๕๓๖	๔๒๒,๙๗๙	๓๘๘,๔๓๖	๓๘๓,๑๙๒	๔๐๘,๕๕๑
การก่อสร้าง	๒๔,๗๘๙	๒๗,๗๒๒	๒๘,๗๖๙	๓๐,๖๖๒	๒๙,๙๖๕
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อม ยานยนต์และจักรยายนต์	๙๕,๓๗๖	๑๐๑,๒๘๕	๑๐๑,๑๕๘	๑๐๑,๙๕๒	๑๐๐,๓๗๙
การขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า	๒๗,๒๘๓	๒๘,๙๒๗	๒๖,๗๗๒	๒๙,๓๙๒	๒๙,๘๖๘
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๕๙,๔๕๒	๖๒,๐๒๓	๒๗,๕๓๑	๑๔,๒๘๘	๒๙,๔๑๖
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖,๘๓๓	๗,๕๒๖	๗,๓๔๗	๘,๐๙๕	๗,๗๔๓
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๔๑,๘๙๑	๔๒,๑๗๓	๔๒,๓๕๖	๔๐,๘๘๖	๔๖,๘๒๖
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๒๕,๓๘๘	๒๕,๔๙๘	๒๖,๐๕๑	๒๖,๓๔๑	๒๗,๗๒๕
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์และ เทคนิค	๑,๔๓๐	๑,๔๐๙	๑,๔๐๖	๑,๕๓๒	๑,๗๘๑
กิจกรรมการบริหารและการบริการ สนับสนุน	๖,๒๔๒	๕,๒๕๖	๒,๔๗๖	๑,๗๕๓	๒,๓๕๘
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ	๔๐,๕๖๓	๔๑,๑๘๒	๔๒,๔๖๐	๔๒,๙๘๘	๔๓,๘๖๒

สาขาการผลิต	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
และการประกันสังคมภาคบังคับ					
การศึกษา	๕๑,๗๘๕	๕๑,๓๘๑	๕๓,๖๔๐	๕๕,๕๘๕	๕๖,๓๖๕
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒๑,๕๓๔	๒๒,๕๘๓	๒๒,๘๒๑	๒๔,๐๑๕	๒๖,๒๗๔
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๑,๓๑๓	๑,๕๖๑	๑,๔๓๗	๑,๖๐๘	๑,๗๒๕
กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	๔,๖๕๖	๔,๕๖๔	๔,๒๐๒	๔,๐๘๕	๔,๒๖๒
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัด	๗๔๐,๘๐๕	๗๘๐,๐๖๔	๗๕๑,๔๖๗	๗๗๙,๘๗๒	๘๑๗,๘๘๖
ผลิตภัณฑ์มวลรวมกลุ่มจังหวัดต่อหัว (บาท)	๑๔๐,๖๖๕	๑๔๗,๓๖๗	๑๔๑,๒๖๖	๑๔๕,๙๑๐	๑๕๒,๓๒๓
ประชากร (๑,๐๐๐ คน)	๕,๒๖๖	๕,๒๙๓	๕,๓๒๐	๕,๓๔๕	๕,๓๖๙

ที่มา : สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สำนักงานพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมภาคใต้

อุตสาหกรรมมูลค่าการลงทุนของภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทยมีโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (สะสม) ถึง วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๘ จำนวนทั้งสิ้น ๔,๑๗๒ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๒๘๕,๖๖๑.๖๗ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๑๕๙,๓๐๕ คน โดยจำแนกตามจังหวัด ดังนี้

ตารางที่ ๓๑ : จำนวนโรงงาน มูลค่าเงินทุนและจำนวนคนงานในพื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย

จังหวัด	จำนวนโรงงาน	มูลค่าเงินทุน (ล้านบาท)	คนงาน
ชุมพร	๕๒๐	๒๘,๘๐๗.๕๓	๑๕,๔๗๖
สุราษฎร์ธานี	๑,๑๔๒	๘๐,๙๙๙.๑๙	๔๒,๕๓๐
นครศรีธรรมราช	๘๙๗	๖๕,๖๒๕.๖๔	๑๙,๙๔๙
พัทลุง	๓๗๘	๘,๐๖๐.๗๒	๕,๑๘๔
สงขลา	๑,๒๓๕	๑๐๒,๑๖๘.๕๙	๗๖,๑๖๖
รวม	๔,๑๗๒	๒๘๕,๖๖๑.๖๗	๑๕๙,๓๐๕

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม ณ วันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๘

สาขาอุตสาหกรรมที่มีมูลค่าเงินทุนมากที่สุด ๓ อันดับแรกของกลุ่มจังหวัด ได้แก่

- ๑) อุตสาหกรรมยางและผลิตภัณฑ์ยาง มูลค่า ๕๘,๙๘๙.๕๕ ล้านบาท
- ๒) อุตสาหกรรมอาหาร มูลค่า ๔๒,๑๙๘.๐๙ ล้านบาท
- ๓) อุตสาหกรรมแปรรูปไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ มูลค่า ๔๑,๑๖๘.๘๘ ล้านบาท

ตารางที่ ๓๒ : สถิติโรงงานอุตสาหกรรมที่จดทะเบียนกับกระทรวงอุตสาหกรรม และได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการใหม่ (ตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕) ในปี พ.ศ. ๒๕๖๗

จังหวัด	จำนวนโรงงาน	เงินทุนจดทะเบียน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
ชุมพร	๒๕	๙๒๘.๓๑	๓๖๗
สุราษฎร์ธานี	๓๓	๕๘๑.๓๘	๕๔๗
นครศรีธรรมราช	๒๗	๒,๐๘๑.๑๕	๔๗๖
พัทลุง	๑๒	๖๒.๑๘	๕๖
สงขลา	๕๐	๔,๗๘๐.๔๗	๑,๙๓๕
รวม	๑๔๗	๘,๔๓๓.๔๙	๓,๓๘๑

ที่มา : กรมโรงงานอุตสาหกรรม

๘.๒) การวิเคราะห์สภาวะการณ์และศักยภาพ

ประเด็นปัญหาและความต้องการของพื้นที่

ประเด็นปัญหา

- ผู้ประกอบการ SME / Start up ขาดความรู้ ความเข้าใจในด้านการบริหารจัดการ ระบบการเงินและบัญชี การตลาดออนไลน์ และการตลาดแบบผสมผสาน (Integrated marketing)
- ผู้ประกอบการขาดความรู้ ความเข้าใจ ต่อ Digital technology ทั้งด้านผลกระทบ และโอกาสในการประยุกต์ใช้ในการประกอบการ
- ขาดมาตรฐานสินค้า และผลิตภัณฑ์ โดยเฉพาะ วิสาหกิจชุมชน ยังขาดความรู้ และความสามารถในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ในการเข้าสู่มาตรฐาน
- การขาดการแปรรูปผลผลิต ไปสู่ผลิตภัณฑ์ขั้นกลางและขั้นสูงเพื่อการสร้างมูลค่าเพิ่ม
- ผู้ประกอบการบางส่วนยังไม่สามารถเข้าถึงบริการของรัฐ เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ
- กฎหมาย ระเบียบปฏิบัติบางประการเป็นอุปสรรคต่อการประกอบการ
- ขาดแรงงาน โดยเฉพาะแรงงานที่มีทักษะเฉพาะ เช่น ทักษะด้านดิจิทัล

ความต้องการเชิงพื้นที่

- การส่งเสริมการลงทุนในรูปแบบต่าง ๆ ของรัฐ เช่น เงินกู้ดอกเบี้ยต่ำ
- การส่งเสริมการใช้ เทคโนโลยีในการผลิต แปรรูป รวมทั้งการตลาดของภาคอุตสาหกรรม
- ปลดล็อคมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของทางราชการ เพื่อส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม เช่น การส่งเสริมการใช้ยางพาราในภาค การคมนาคม
- สนับสนุนการจัดงานแสดงสินค้า หรือการเข้าร่วมงานแสดงสินค้าต่าง ๆ
- การพัฒนาผู้ประกอบการในด้านต่าง ๆ
- การพัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพ อุตสาหกรรม BCG
- การใช้พลังงานทดแทน จากผลผลิตทางการเกษตร หรือพลังงานสะอาด
- การสร้างศูนย์ตรวจสอบ ทดสอบ มาตรฐานผลผลิต ผลิตภัณฑ์ ในพื้นที่
- การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเกี่ยวกับอุตสาหกรรม เช่น ระบบคมนาคม ระบบสื่อสาร ระบบสาธารณสุข
- การพัฒนาด้านการตลาด การสร้างช่องทางการตลาดใหม่ ๆ เช่น ศูนย์การแสดงสินค้า แบบ onsite online

๘.๓) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัด

(๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors) กลุ่มจังหวัด

จุดแข็ง (Strength)

S๑: มีปริมาณพืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มจังหวัด ทั้งยางพารา ปาล์มน้ำ สมนุนไพร ข้าว ที่เพียงพอต่อการผลิตในเชิงอุตสาหกรรมขั้นสูงทางการแพทย์ และเป็นศูนย์กลางการผลิตรองรับความต้องการทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออก

S๒: เป็นพื้นที่ที่มีความมั่นคงทางอาหารสูง ทั้งปศุสัตว์ ประมง ที่สามารถยกระดับไปสู่ฐานการผลิตอาหารที่มีมูลค่า มีความปลอดภัยโดยใช้เทคโนโลยีจากงานวิจัยเดิมและเพิ่มการวิจัยต่อยอดเพื่อสร้างคุณค่าที่เพิ่มขึ้น

S๓: มีพื้นที่ที่ยกระดับเขตเศรษฐกิจพิเศษทั้งที่สะเดา จะนะ และนิคมอุตสาหกรรมฉลุง นิคมอุตสาหกรรมสงขลา ที่เป็นพื้นที่รองรับการผลิตอาหารที่มีมูลค่าสูงภายใต้สิทธิพิเศษและการวิจัย และการพัฒนาเทคโนโลยีรองรับได้

S๔: มีปริมาณแรงงานทั้งในระบบและนอกระบบเพียงพอต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม

S๕: มีงานวิจัยรองรับการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับสูงและมีสถาบันการศึกษา สถาบันวิจัย ที่พร้อมต่อยอดงานวิจัยเพื่อยกระดับการผลิตในอุตสาหกรรมเป้าหมายหลักของประเทศที่ใช้วัตถุดิบในพื้นที่ไปสู่อุตสาหกรรมขั้นสูง เช่นอุตสาหกรรมทางการแพทย์ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเพื่อสุขภาพ

S๖: มีความได้เปรียบทางภูมิศาสตร์และมีเส้นทางคมนาคมที่เชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตในอุตสาหกรรมเป้าหมายได้อย่างครบวงจรตั้งแต่การผลิต วัตถุดิบป้อนสู่การผลิตในระดับโรงงานและส่งต่อสู่ท่าเรือน้ำลึกขนาดใหญ่เพื่อการส่งออกไปยังต่างประเทศและนอกภูมิภาค

S๗: มีสถาบันพัฒนาฝีมือแรงงานระดับภาค ๒ แห่ง ที่จะพัฒนาและยกระดับฝีมือแรงงานรองรับอุตสาหกรรมขั้นสูงได้

จุดอ่อน (Weakness)

W๑: วัตถุดิบหลักทั้งพืชเศรษฐกิจหลักและการประมงยังมีคุณภาพค่อนข้างต่ำมีสารปนเปื้อนที่อาจมีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมส่งออกขั้นสูง รวมทั้งยังเป็นการปลูกในลักษณะรายย่อยเป็นส่วนใหญ่

W๒: ผลิตภัณฑ์ส่วนใหญ่ยังเป็นผลิตภัณฑ์ขั้นต้น มีมูลค่าไม่สูงมากมีการใช้เทคโนโลยีแบบเดิมๆ

W๓: การเชื่อมโยงผลผลิตทั้งระบบผ่านโครงข่ายคมนาคมตลอดห่วงโซ่ยังดำเนินการได้ค่อนข้างน้อย

W๔: การผลิตยังมีการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมไม่เป็นระบบทำให้ยังมีประเด็นการยอมรับของชุมชนระดับเมือง

W๕: แรงงานยังมีทักษะการทำงานในอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีน้อยน้อย คุณภาพแรงงานรองรับการผลิตอุตสาหกรรมระดับพื้นฐาน ยังขาดแคลนช่างเทคนิคที่มีความรู้ประสบการณ์ในการซ่อมบำรุงเครื่องในอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันและยางพารา

W๖: การเชื่อมโยงงานวิจัยกับการพัฒนานวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรมยังมีค่อนข้างน้อยอยู่ในขั้น Lab Scale

W๗: ฐานข้อมูลระบบการผลิตทั้งห่วงโซ่ (Supply Chain) ยังไม่เป็นระบบไม่สามารถเชื่อมโยงไปสู่การวางแผนการผลิต การแก้ไขสถานการณ์ต่างๆได้อย่างทันการณ์

(๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

โอกาส (Opportunities)

O๑: ยุทธศาสตร์ชาติและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติให้ความสำคัญกับการพัฒนาอุตสาหกรรมการแพทย์ อุตสาหกรรมอาหาร อุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปที่มีมูลค่าสูง อาหารเพื่อสุขภาพ

O๒: ยุทธศาสตร์การพัฒนากลุ่มจังหวัดมุ่งเน้นให้ปาล์มยางพาราและไม้ผลเป็นพืชเศรษฐกิจเป้าหมายที่จะส่งเสริมและพัฒนา เป็นโอกาสในการจัดทำโครงการและหาแหล่งงบประมาณมารองรับการพัฒนาในเชิงนวัตกรรม

O๓: รัฐบาลมีนโยบายการบริหารจัดการของเสีย เศษวัสดุ และขยะในระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน และกรอบการดำเนินงานที่มุ่งเน้น BCG เป็นโอกาสให้มีการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ บนหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนและอุตสาหกรรมสีเขียว

O๔: มีสถาบันการศึกษาที่มีบทบาทภารกิจในการพัฒนาท้องถิ่นโดยตรงและสถาบันการศึกษาที่มีความเชี่ยวชาญด้านการเกษตรและเทคโนโลยีในพื้นที่ทั้งภูมิภาค โดยเฉพาะการมีอุทยานวิทยาศาสตร์รองรับพัฒนาในเชิงเทคโนโลยีและนวัตกรรมรองรับการประกอบธุรกิจระดับสูงได้

O๕: สถานการณ์โรคและสังคมสูงวัยที่เพิ่มความต้องการเทคโนโลยีหุ่นยนต์และเครื่องอำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตจะเป็นตัวเร่งให้เกิดการจัดตั้งธุรกิจการใช้เทคโนโลยี AI ในการผลิตและอุตสาหกรรมบริการมากขึ้น

O๖: มีแหล่งงบประมาณที่เป็นกองทุนสนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีในอุตสาหกรรมเป้าหมายหลักของประเทศเป็นการเฉพาะเป็นโอกาสให้สามารถจัดทำโครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีใหม่มาเชื่อมโยงกับการผลิตมากขึ้น

O๗: มีรากฐานอารยธรรมกว่า ๒,๐๐๐ ปี และเป็นวัฒนธรรมร่วมในอาเซียนที่นำมาสร้างตำนานเรื่องเล่าผ่านผลิตภัณฑ์และแหล่งท่องเที่ยวที่ติดระดับโลก เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าชุมชนรองรับนโยบายการท่องเที่ยวยั่งยืนแนวใหม่ของประเทศ

O๘: กระแสการอุปโภคบริโภคของทั้งโลกเน้นด้านสุขภาพมากขึ้นเป็นโอกาสให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสุขภาพโดยใช้พืชเศรษฐกิจหลักของกลุ่มมาสร้างนวัตกรรมและสร้างคุณค่า

O๙: รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลในขณะที่แนวโน้มและบริบทของโลกเน้นเทคโนโลยีดิจิทัลทุกระดับเป็นโอกาสให้เกิดความต้องการมีการใช้ AI มากขึ้นในสาขาอุตสาหกรรมต่างๆและภาคบริการในพื้นที่มากขึ้น

O๑๐: การเข้าร่วมเปิดเสรีทางการค้าตามข้อตกลง RCEP ของไทย ซึ่งครอบคลุมตลาดประชากร ๒,๒๐๐ ล้านคน หรือ ๓๐% ของประชากรโลก มี GDP รวมกันกว่า ๑๐.๔ ล้านเหรียญสหรัฐ ประมาณ ๓๒๖ ล้านล้านบาท หรือประมาณ ๒๘% ของมูลค่าการค้าโลก จะเป็นโอกาสให้สินค้าของไทยที่มีนวัตกรรม มีคุณค่าและคุณภาพได้มาตรฐานเข้าสู่ตลาด RCEP ได้มากขึ้นจากการลดภาษีการค้าเป็นศูนย์ โดยเป็นสินค้าในกลุ่มเกษตร ประมง อาหาร อุตสาหกรรม อุปกรณ์ไฟฟ้า พลาสติก กระดาษ เคมีภัณฑ์ ยางพารา และผลิตภัณฑ์ยาง เป็นต้น

อุปสรรค (Threats)

T๑: ปัจจุบันประเทศต่างๆ มีการตั้งมาตรฐานผลผลิต ผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร รวมไปถึงในขั้นตอนการผลิต การแปรรูป ทำให้การส่งออกสินค้าเกษตรยากลำบากมากขึ้น นโยบายด้านการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของประเทศต่าง ๆ ทำให้ต้นทุนในการผลิตสูงขึ้น

T๒: ภาครัฐยังคงค่อนข้างปรับปรุงการบริหารจัดการ การปฏิบัติการ การให้บริการ ล่าช้าไม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์ และเทคโนโลยีต่าง ๆ เทคโนโลยีสมัยใหม่ เช่นเทคโนโลยี ดิจิทัล เทคโนโลยีการสื่อสาร จะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการที่ไม่สามารถปรับตัวได้

T๓: ภาคประชาชนยังไม่ยอมรับการตั้งโรงงานเนื่องจากเกรงว่าจะก่อให้เกิดปัญหาของเสียที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและสิ่งแวดล้อม

T๔: มีคู่แข่งการค้าทั้งคู่แข่งต่างประเทศและรวมถึงคู่แข่งในประเทศจากภูมิภาคอื่นภายในประเทศ เช่นการปลูกยางในภาคอีสาน และทางตอนใต้ของจีน

T๕: การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม เช่น Climate change ก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรงต่อผลผลิตทางการเกษตร

T๖: นโยบายรัฐบาลขาดความต่อเนื่อง

(๓) TOWS Matrix : ทิศทางและเป้าหมายการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัด

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการเชิงปรับปรุง (W-O)
<p>กลยุทธ์ที่ ๑ ประเด็นการพัฒนานี้ ๑</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมอุตสาหกรรมเศรษฐกิจในพื้นที่ให้มีมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยี ● ยกกระดับมาตรฐาน เสริมสร้างอัตลักษณ์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการแข่งขัน ของ SMEs <p>กลยุทธ์ที่ ๓ ประเด็นการพัฒนานี้ ๓</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมห่วงโซ่อุปทาน 	<p>กลยุทธ์ที่ ๑,๒ ประเด็นการพัฒนานี้ ๓</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมด้านเงินทุน ● ส่งเสริมปัจจัยการผลิต
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการเชิงหลีกเลี่ยง (W-T)
<p>กลยุทธ์ที่ ๑ ประเด็นการพัฒนานี้ ๒</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมโรงงาน/สถานประกอบการให้ประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรมที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน 	<p>กลยุทธ์ที่ ๒ ประเด็นการพัฒนานี้ ๒</p> <ul style="list-style-type: none"> ● ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

“มุ่งสู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูงที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน”

๓.๒.๒ พันธกิจ

- ๑) ขับเคลื่อนนโยบาย และแผนพัฒนาด้านอุตสาหกรรม ส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นที่
- ๒) ส่งเสริม พัฒนา กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมในพื้นที่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน
- ๓) บูรณาการ และสนับสนุนปัจจัยที่เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็ง และยั่งยืน

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

- ๑) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ ส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นที่

เป้าประสงค์ ผู้ประกอบการในพื้นที่มี ศักยภาพ ความสามารถในการแข่งขันเพิ่มขึ้น

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย
๑. จำนวนผู้ประกอบการอุตสาหกรรมได้รับการยกระดับศักยภาพ	ราย	๒,๐๐๐
๒. จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับรองมาตรฐาน	ผลิตภัณฑ์	๑๕๐
๓. ร้อยละ ๘๐ ของกลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ที่ได้รับการพัฒนามีรายได้หรือผลิตภาพเพิ่มขึ้น	ร้อยละ	๑๐

• กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	พื้นที่ดำเนินการ	หน่วยงานรับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม อุตสาหกรรม เศรษฐกิจในพื้นที่ ด้วยเทคโนโลยี	• โครงการยกระดับมาตรฐานปาล์ม น้ำมันยั่งยืน RSPO และพัฒนา อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ Oleochemical แบบครบวงจร (ขอสนับสนุนงบกลุ่มจังหวัด)	๑๖.๑๕	สุราษฎร์ธานี	ม.อ.สุราษฎร์ธานี
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม อุตสาหกรรม ยกระดับมาตรฐาน เสริมสร้างอัต	• โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพ ของอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๑.๕๙	๕ จังหวัด (ดำเนินการแยก)	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
	• โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	๑.๑๔	๕ จังหวัด (ดำเนินการแยก)	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
	• โครงการค่าใช้จ่ายการยกระดับ ผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรอุตสาหกรรมสู่	๐.๘๗	๕ จังหวัด (ดำเนินการแยก)	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	พื้นที่ดำเนินการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริม อุตสาหกรรม เศรษฐกิจในพื้นที่ ด้วยเทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> โครงการยกระดับมาตรฐานปาล์ม น้ำมันยั่งยืน RSPO และพัฒนา อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ Oleochemical แบบครบวงจร (ขอสนับสนุนงบกลุ่มจังหวัด) 	๑๖.๑๕	สุราษฎร์ธานี	ม.อ.สุราษฎร์ธานี
ลักษณะ เพิ่ม ศักยภาพและขีด ความสามารถใน การแข่งขัน ของ SMEs	ธุรกิจตลาดสมัยใหม่ (OPOAI – C Next Steps)			
	• โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ ชุมชน	๐.๓๔	๕ จังหวัด	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
	• โครงการยกระดับธุรกิจSME ด้วยการประยุกต์ใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ อาหารจากซูเปอร์ฟู้ด (Super Food Super Product)	๐.๖๕	๕ จังหวัด	ศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ และ ๑๑
	• โครงการยกระดับสินค้าเกษตรสู่ เกษตรอุตสาหกรรม กิจกรรมการนำ มาตรฐานทั่วไปไปพัฒนาธุรกิจเกษตรแปรรูป	๐.๔๕	ชุมพร สุราษฎร์ธานี และ นครศรีฯ	ศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐
	• โครงการการเพิ่มประสิทธิภาพการ ดำเนินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการ อุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการ โลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน กิจกรรมการส่งเสริมการประยุกต์ใช้ เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน	๐.๙๐	สุราษฎร์ธานี และ นครศรีฯ	ศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐
• โครงการยกระดับศักยภาพและ ผลิตภัณฑ์ชุมชนตามอัตลักษณ์ของ พื้นที่ (ขอสนับสนุนงบกลุ่มจังหวัด)	๕.๐๐	๕ จังหวัด	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด สงขลา	

๒) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ ส่งเสริม กำกับ ดูแลอุตสาหกรรมสู่การประกอบการดี ที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน
เป้าประสงค์

๑. สถานประกอบการมีการประกอบการที่ดี เป็นไปตามกฎหมาย
๒. สถานประกอบการมีการเติบโตอย่างยั่งยืน ทั้งด้านเศรษฐกิจ ดูแลสังคม รักษาสิ่งแวดล้อม
และกระจายรายได้สู่ชุมชน

• ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย
๑. จำนวนสถานประกอบการโรงงาน เข้าสู่อุตสาหกรรมสีเขียว ระดับ ๒-๕	ร้อยละ	๔.๘๔
๒. จำนวนข้อร้องเรียนลดลง	ร้อยละ	๕
๓. จำนวนพื้นที่ได้รับการพัฒนาเป็นเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ	แห่ง	๔

● กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	พื้นที่ดำเนินการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมโรงงาน/ สถานประกอบการ ให้ประกอบการ ธุรกิจอุตสาหกรรม ที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อมและ ชุมชน	• โครงการส่งเสริมอุตสาหกรรมเข้าสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว	-	๕ จังหวัด (ดำเนินการแยก)	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
	• โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการ กำกับดูแลและส่งเสริมการ ประกอบการเมืองแร่ ตามแนว อุตสาหกรรมวิถีใหม่ “เมืองแร่ดีคู่ ชุมชน”	๑.๔๘	ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีฯ และ สงขลา	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
	• โครงการพัฒนาสถานประกอบการ และเครือข่ายความร่วมมือด้าน สิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล	๐.๖๖	๕ จังหวัด (ดำเนินการแยก)	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
	• โครงการเตรียมความพร้อมสถาน ประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่าน ภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซ เรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emissions)	๐.๙๓	สุราษฎร์ธานี นครศรีฯ และ สงขลา	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมและ สนับสนุนการ พัฒนาเมือง อุตสาหกรรมเชิง นิเวศ	• โครงการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรม เชิงนิเวศ	-	ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีฯ และ สงขลา	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
	• โครงการส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ขอสนับสนุนงบกลุ่มจังหวัด)	๓.๗๐	๕ จังหวัด	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด สุราษฎร์ธานี

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ ส่งเสริม ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการเติบโตของ
อุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน

เป้าประสงค์ ส่งเสริมปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการประกอบกิจการ

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

ตัวชี้วัด	หน่วยนับ	ค่าเป้าหมาย
๑. จำนวนสถานประกอบการในพื้นที่ได้รับการส่งเสริม ปัจจัย สนับสนุนที่เอื้อต่อการประกอบกิจการ	กิจการ	๑๐๐

• กลยุทธ์ / โครงการ

กลยุทธ์	โครงการ	งบประมาณ (ล้านบาท)	พื้นที่ดำเนินการ	หน่วยงาน รับผิดชอบ
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมด้าน เงินทุน	• โครงการกองทุนพัฒนาเอสเอ็มอี ตามแนวประชารัฐ	๑.๙๗	๕ จังหวัด (ดำเนินการแยก)	สำนักงาน อุตสาหกรรมจังหวัด
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมปัจจัยการ ผลิต	• โครงการยกระดับศูนย์ปฏิรูป อุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน กิจกรรมการพัฒนาสถาน ประกอบการผ่านกลไกศูนย์ปฏิรูป อุตสาหกรรม	๐.๕๒	สุราษฎร์ธานี นครศรีฯ พัทลุง และสงขลา	ศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ และ ๑๑
	• โครงการยกระดับศูนย์ปฏิรูป อุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน กิจกรรมการพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ ผ่านกลไกศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม	๐.๔๖	สุราษฎร์ธานี นครศรีฯ พัทลุง และสงขลา	ศูนย์ส่งเสริม อุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ และ ๑๑
กลยุทธ์ที่ ๓ ส่งเสริมห่วงโซ่ อุปทาน	• โครงการอุตสาหกรรมแฟร์ (Industrial Fair)	๓.๐๐	สุราษฎร์ธานี	สภาอุตสาหกรรม สุราษฎร์ธานี

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับมาตรฐานปาล์มน้ำมันยั่งยืน RSPO และพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ Oleochemical แบบครบวงจร
๒. ชื่อแผนงาน	การเกษตร : ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
๓. แนวทางการพัฒนา	พัฒนาและยกระดับการแปรรูปอุตสาหกรรมยางพาราและปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่า
๔. หลักการและเหตุผล	<p>การพัฒนาเข้าสู่กระบวนการของมาตรฐาน RSPO (Roundtable For Sustainable Palm Oil) เป็นมาตรฐานที่สนับสนุนการผลิตปาล์มน้ำมันแบบยั่งยืน ตั้งแต่เกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม น้ำมัน โรงสกัดน้ำมันปาล์มดิบ และโรงกลั่นน้ำมันปาล์ม โดยมุ่งเน้นเป้าหมายในการดำเนินการภายใต้ ๓ ประเด็นหลัก ได้แก่ เศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งยึดหลักการปฏิบัติ ๘ ข้อของมาตรฐาน RSPO เพื่อลดต้นทุนในการผลิต ปาล์มน้ำมันมีคุณภาพดีตรงตามมาตรฐาน และเป็นที่ยอมรับ ทำให้เกษตรกรและชุมชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถยกระดับอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันอย่างยั่งยืน ลดปัญหาการกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศของผลผลิตและผลิตภัณฑ์ที่ทำจากปาล์มน้ำมันตามข้อกำหนด EU regulation on deforestation-free products (EUDR) ที่มีผลบังคับใช้วันที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๘ สินค้าปาล์ม น้ำมันและผลิตภัณฑ์ที่มีส่วนประกอบของปาล์ม จำเป็นต้องผ่านมาตรฐาน RSPO ก่อนการนำเข้าในกลุ่มประเทศ EU ทำให้ประเทศไทยเกิดปัญหาผลกระทบการส่งออกของผลิตภัณฑ์สินค้าอุปโภคบริโภค และการเพิ่มมูลค่าของอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศไทย จำเป็นต้องมีการพัฒนาต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรม Oleochemical</p> <p>ดังนั้นอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในประเทศไทยจำเป็นต้องมีการพัฒนาต่อยอดไปสู่อุตสาหกรรม Oleochemical และยกมาตรฐานการผลิตปาล์ม น้ำมันอย่างยั่งยืน RSPO ซึ่งจะช่วยแก้ไขปัญหาค่าที่ตรงจุด สามารถเข้าถึง “โครงการยกระดับมาตรฐานปาล์มน้ำมันยั่งยืน RSPO และพัฒนาอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ Oleochemical แบบครบวงจร” มีความจำเป็นต้องดำเนินการเร่งด่วน เพื่อช่วยแก้ปัญหาปาล์ม น้ำมันและอุตสาหกรรมผลิตสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีส่วนประกอบของปาล์ม ทำให้อุตสาหกรรมผลิตปาล์มน้ำมันดำเนินการไปได้ด้วยดีตลอดแนวต้นน้ำสู่ปลายน้ำสอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลในการแก้ไขปัญหาความยากจนในท้องถิ่น และกระตุ้นในการพัฒนาทางเศรษฐกิจทั้งในระดับจังหวัดและระดับประเทศอย่างยั่งยืน และสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี เรื่องการจัดตั้งเมืองปาล์ม หรือ Palm Oil City รวมถึงได้รับความเห็นชอบจากมติ ครม.พัฒนาเขตอุตสาหกรรม Oleochemical แบบครบวงจร ของการพัฒนาพื้นที่ระยองเศรษฐกิจ SEC</p>

<p>๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อเตรียมความพร้อม สนับสนุนพัฒนาอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันเข้าสู่ระบบมาตรฐาน Roundtable on Sustainable Palm Oil (RSPO) และยกระดับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา และพื้นที่ภาคใต้ จำนวน ๓๕๐ ราย</p> <p>๒. เพื่อพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ Oleochemical อย่างน้อย ๓ ผลิตภัณฑ์ ในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา และพื้นที่ภาคใต้ หรือผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>๑. เกษตรกรได้รับการเตรียมความพร้อมในการขอรับรองระบบมาตรฐาน RSPO จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๕๐ ราย</p> <p>๒. ผู้ประกอบการ หรือนักลงทุนได้รับการถ่ายทอดเทคโนโลยีกระบวนการผลิตผลิตภัณฑ์ Oleochemical จำนวน ๓ ผลิตภัณฑ์ ในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา หรือผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๗. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>สุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา</p>
<p>๘. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กิจกรรมเตรียมความพร้อมเข้าสู่ระบบมาตรฐาน Roundtable on Sustainable Palm Oil (RSPO) และยกระดับเกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมัน ในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา จำนวน ๓๕๐ ราย</p> <p>๓,๐๖๒,๘๐๐ บาท</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร. อีรศักดิ์ ปันวิชัย</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>
<p>๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ</p> <p>ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กิจกรรมจัดทำห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ทดสอบคุณภาพปาล์มน้ำมัน ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง Oleochemical และธาตุอาหารหลักในดิน รองรับการตรวจวิเคราะห์ธาตุอาหารหลักในดิน หรือทางใบ เพื่อวางแผนการให้ปุ๋ยของเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในเขตพื้นที่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา สนับสนุนเทคโนโลยีนวัตกรรมการผลิตปาล์มน้ำมัน และสินค้าแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม อุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันแบบครบวงจร ๓ ห้องปฏิบัติการ</p> <p>๙,๙๘๐,๐๐๐ บาท</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร. อีรศักดิ์ ปันวิชัย</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>

<p>๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กิจกรรมลดการแพร่ระบาดของเชื้อราจากโนเดอร์มาโดยใช้จุลินทรีย์ชีวภาพทดแทนการใช้สารเคมี เกษตรกรตัวอย่าง ๑๐๐ ราย ในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา</p> <p>๒๕๒,๘๐๐ บาท</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร. อีรศักดิ์ ปันวิชัย</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>
<p>๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กิจกรรมพัฒนาอุตสาหกรรมการผลิตผลิตภัณฑ์ Oleochemical อย่างน้อย ๓ ผลิตภัณฑ์ ในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา</p> <p>๒,๗๒๕,๐๐๐ บาท</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร. อีรศักดิ์ ปันวิชัย</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>
<p>๘.๕ กิจกรรมหลักที่ ๕</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ</p>	<p>กิจกรรมอบรมให้ความรู้พื้นฐานความสำคัญของการประเมินคาร์บอนเครดิตในการผลิตปาล์มน้ำมัน ให้แก่เกษตรกรผู้ปลูกปาล์ม และอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา จำนวน ๑๐๐ ราย</p> <p>๑๓๒,๘๐๐ บาท</p> <p>รองศาสตราจารย์ ดร. อีรศักดิ์ ปันวิชัย</p> <p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>
<p>๙. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>
<p>๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ (เริ่มต้นปี ตุลาคม ๒๕๖๘ สิ้นสุดปี กันยายน ๒๕๖๙)</p>
<p>๑๑. งบประมาณ</p>	<p>๑๖,๑๕๓,๔๐๐ บาท</p>
<p>๑๒. ผลผลิต (Output)</p>	<p>เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มเตรียมความพร้อมมาตรฐาน RSPO ๓๕๐ ราย หรือพื้นที่ดำเนินการทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๑,๗๕๐ ไร่ นักลงทุนอุตสาหกรรมปาล์ม น้ำมัน เกษตรกรปลูกปาล์มของสมาชิกร่วมโครงการที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรค และได้ผลิตผลิตภัณฑ์ Oleochemical อย่างน้อย ๓ ผลิตภัณฑ์ ในเขตพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พัทลุง และสงขลา และพื้นที่ภาคใต้ หรือผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>เกษตรกรผู้ปลูกปาล์มเตรียมความพร้อมมาตรฐาน RSPO ๓๕๐ ราย หรือพื้นที่ดำเนินการทั้งหมดไม่น้อยกว่า ๑,๗๕๐ ไร่ ยอดขายที่สูงขึ้นและมีราคาสูงกว่าปาล์มน้ำมันอย่างน้อย ๐.๑-๐.๕ บาทต่อกิโลกรัม (ราคา ณ ปัจจุบัน) ปริมาณการรายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อเดือนเฉลี่ย ๕,๐๐๐ บาท ต่อเกษตรกร ๑ รายที่ผลิตปาล์มสด ๑๐ ตันต่อเดือน หนึ่งปีมียอดขายรายได้เพิ่มขึ้นต่อเกษตรกร ๑ ราย เท่ากับ ๖๐,๐๐๐ บาท และถ้าเกษตรกรที่เข้าร่วมในโครงการมี ๓๕๐ ราย จะมีรายได้เพิ่มขึ้นต่อปีเท่ากับ ๒๑,๐๐๐,๐๐๐ บาท ต่อปี ลดปริมาณการใช้ปุ๋ยลดสารเคมี ในการกำจัดเชื้อราโรคระบาด และในโครงการจะได้ผลิตภัณฑ์ใหม่ Oleochemicals ที่มีมูลค่าเพิ่มมากกว่าขายปาล์มน้ำมันบริสุทธิ์ อย่างน้อย ๑ ผลิตภัณฑ์ และมีความเป็นไปได้ในเชิง</p>

	<p>พาณิชย์ประมาณการรายได้ไม่น้อยกว่า ๑๒,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี รวมมูลค่ารายได้ต่อปีหลังจากสำเร็จโครงการประมาณ ๕๗,๐๐๐,๐๐๐ บาทต่อปี [$๒๑,๐๐๐,๐๐๐ + (๓ \times ๑๒,๐๐๐,๐๐๐)$] ทำให้เศรษฐกิจดีขึ้น เกิดการหมุนเวียนและใช้จ่ายเงินในระบบเกิดการจ้างงาน และจ่ายภาษีกลับสู่ประเทศชาติ ประชาชนเกิดการใช้จ่าย อยู่ดีกินดี และได้ห้องปฏิบัติการวิเคราะห์ทดสอบคุณภาพปาล์มน้ำมัน ผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง Oleochemical และธาตุอาหารหลักในดิน สนับสนุนเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตปาล์มน้ำมัน และสินค้าแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันแบบครบวงจรสร้างความเข้มแข็งและขีดความสามารถในการแข่งขันกับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมปาล์มน้ำมันไทยอย่างยั่งยืน</p>
<p>๑๔. หน่วยงานรับผิดชอบหลังสิ้นสุดโครงการ (เฉพาะกรณีงบประมาณ)</p>	<p>มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี</p>

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ส่งเสริมผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับความรู้ด้านวิชาการ กฎหมาย มาตรการต่างๆ ที่เกี่ยวข้องโดยจัดหาช่องทางการจำหน่ายสินค้า/บริการ บริเวณที่มีสถานประกอบการโรงงานหนาแน่น ให้แก่ ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจ เพื่อเป็นการกระจายสินค้า ภูมิปัญญาท้องถิ่นและอัตลักษณ์ของจังหวัด อันช่วยกระตุ้นเศรษฐกิจภายในจังหวัด รวมทั้งให้ประชาชนและวิสาหกิจได้รับประโยชน์ และมีทัศนคติที่ดีต่อการประกอบกิจการอุตสาหกรรม นอกจากนี้ยังช่วยเพิ่มโอกาสและทางเลือกในการบริโภคสินค้า/บริการที่มีคุณภาพในราคาที่ เป็นธรรม ซึ่งช่วยลดรายจ่ายแก่ประชาชน อีกทั้งยังสร้างเสริมเศรษฐกิจชุมชน ให้เกิดการหมุนเวียน อันส่งผลให้ชุมชนและสังคมมีความเข้มแข็งอีกทางหนึ่ง นำไปสู่อุตสาหกรรมเหนียวแน่น เศรษฐกิจชุมชนเพื่อการเติบโตอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	<p>๑. เพื่อพัฒนาและส่งเสริมศักยภาพของอุตสาหกรรมในระดับจังหวัดให้สอดคล้องกับนโยบายและยุทธศาสตร์ของประเทศ รัฐบาล กระทรวงอุตสาหกรรม และจังหวัด</p> <p>๒. ส่งเสริม สนับสนุนพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมและเศรษฐกิจชุมชนของผู้ประกอบการในจังหวัด ในการดำเนินธุรกิจเฉพาะทางเพื่อให้ได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม (มอก.) การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมเอส (มอก.S) และมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) รวมถึงการส่งเสริมพัฒนาด้านบรรจุภัณฑ์ต้นแบบที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุน</p> <p>๓. เพื่อพัฒนาและเพิ่มศักยภาพด้านการตลาดด้วยการเชื่อมโยงการตลาดให้ผู้ประกอบการชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม</p>
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนในพื้นที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพในภูมิภาค
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม และผู้ผลิตอุตสาหกรรมชุมชนที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๐ จะได้นำความรู้ ประสบการณ์ การส่งเสริม และพัฒนาศักยภาพไปใช้ประโยชน์
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประเด็นการพัฒนาด้าน การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. จ้างเหมาเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติงานฯ</p> <p>๒. ออกเยี่ยม สํารวจ และวิเคราะห์ศักยภาพการดำเนินการ</p> <p>๓. สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาการ</p> <p>๔. ให้บริการความช่วยเหลือ บ่มเพาะ</p> <p>๕. ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง</p>
๙. งบประมาณ	๑,๕๙๐,๘๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

๑. ชื่อโครงการ	โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เพื่อรองรับการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและยกระดับผลิตภัณฑ์ พื้นบ้านที่ยังไม่ได้รับการพัฒนาเท่าที่ควร เพื่อเสริมสร้างให้แต่ละชุมชนได้ใช้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ที่เป็นเอกลักษณ์ของท้องถิ่น เพื่อผลิตและจำหน่ายสู่ตลาดผู้บริโภค และเพื่อให้ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับ และสามารถประกันคุณภาพให้กับผู้บริโภคได้ ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่ง ที่เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ จากชุมชนสู่ตลาดผู้บริโภคทั้งในประเทศและ ต่างประเทศต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้ได้รับการรับรอง มาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ๒. เพื่อให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นได้รับความรู้ในการ พัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นให้เข้าสู่การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ ชุมชน (มผช.) ๓. เพื่อประชาสัมพันธ์เชิญชวนให้ผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ชุมชนและ ท้องถิ่นมาขอรับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของ โครงการ	ผลิตภัณฑ์เป็นที่ยอมรับและสามารถประกันคุณภาพให้กับผู้บริโภคได้ อีกทั้ง เป็นแนวทางหนึ่งที่เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์จากชุมชนสู่ตลาดผู้บริโภคทั้งใน ประเทศและต่างประเทศ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของ โครงการ	ผลิตภัณฑ์ชุมชนและท้องถิ่นจังหวัดสุราษฎร์ธานี ได้รับการรับรองมาตรฐาน ผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๘๒.๕๐ ของจำนวนใบรับรอง มผช.
๖. ความเชื่อมโยงกับ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การ พัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อ ยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จ้างเหมาเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน จำนวน ๕ ราย ๒. รับคำขอ ตรวจสอบที่เก็บตัวอย่าง ลงข้อมูลในระบบ ประเมินผลการ ทดสอบ จัดทำรายงาน ออกใบรับรอง มผช. ๓. ตรวจสอบติดตามผลคุณภาพผลิตภัณฑ์ชุมชน ๔. จัดประชุมพิจารณาให้การรับรอง
๙. งบประมาณ	๑,๑๓๗,๒๕๒ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

๑. ชื่อโครงการ	โครงการปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมคู่ชุมชน (MIND STAR)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เพื่อเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานรากให้มีความเข้มแข็ง สร้างเสริมสภาพแวดล้อมและกลไกที่เหมาะสมต่อการประกอบธุรกิจ ช่วยเพิ่มรายได้ให้กับผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานราก นำความรู้และทรัพยากรในพื้นที่มาผลิตเป็นสินค้าและบริการ เพื่อเพิ่มศักยภาพของเศรษฐกิจฐานราก ให้สามารถสร้างอาชีพและกระจายรายได้สู่ชุมชน พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดย่อมหรือวิสาหกิจขนาดกลาง หรือผู้ประกอบการรายย่อย ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้าผลิตภัณฑ์และบริการชุมชน โดยการสร้างนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบ นำไปสู่การเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายและความร่วมมือทางธุรกิจ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้และพัฒนาผู้ประกอบการคู่ชุมชน ๒. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการในพื้นที่ให้สามารถต่อยอดการพัฒนาสินค้า/ผลิตภัณฑ์และบริการชุมชนให้มียอดขายหรือรายได้เพิ่มขึ้น
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมและพัฒนาองค์ความรู้ในการดำเนินธุรกิจคู่ชุมชน ๒. ผู้ประกอบการมีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ร้อยละ ๘๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ผู้ประกอบการได้รับการส่งเสริมสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการดำเนินธุรกิจมีรายได้เพิ่มขึ้นและเกิดมูลค่าทางเศรษฐกิจ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดมหาดำเนินการกิจกรรมการพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมคู่ชุมชนต้นแบบภายใต้โครงการ ปั้นนักธุรกิจอุตสาหกรรมคู่ชุมชน ๒. ติดตามประเมินผล รายงานผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๓๔๑,๕๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับธุรกิจ SME ด้วยการประยุกต์ใช้โมเดลเศรษฐกิจ BCG กิจกรรมการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจากซูเปอร์ฟู้ด (Super food – Super Product)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ และ ๑๑ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม ได้เล็งเห็นความสำคัญดังกล่าว จึงมุ่งเน้นการพัฒนา และส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่มีที่มีความเป็นเลิศ และยั่งยืนสู่สากล โดยส่งเสริมการพัฒนาและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์อาหารจากซูเปอร์ฟู้ด โดยเฉพาะอย่างยิ่งอาหารฟังก์ชัน หรือ Functional Food ที่มีส่วนช่วย เพิ่มความสามารถและกลไกการทำงานของร่างกาย ช่วยป้องกันและลดความเสี่ยงต่อการเกิดโรค ซึ่งสอดคล้องกับความต้องการของตลาดในยุคปัจจุบัน มุ่งเน้นการแปรรูปขึ้นกลาง-ชั้นสูง ซึ่งเป็นการสนับสนุนการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัย นวัตกรรม และเทคโนโลยีเคมีชีวภาพหรือกระบวนการทางเคมีชีวภาพในการสังเคราะห์สารหรือนำสารสำคัญจากซูเปอร์ฟู้ดมาเป็นส่วนร่วมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และให้ความสำคัญกับการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพของไทยในการสร้างจุดเด่นให้กับผลิตภัณฑ์ ซูเปอร์ฟู้ดแต่ละพื้นที่ พร้อมพัฒนาองค์ความรู้ ด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์ซูเปอร์ฟู้ด รวมถึงบูรณาการเครือข่ายความร่วมมือให้เป็นกลไกสนับสนุน และสร้างแรงจูงใจในการลงทุนในกิจกรรมทางเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy) ซึ่งนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนต่อไป
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์อาหารจากซูเปอร์ฟู้ด ด้วยการประยุกต์ใช้ผลงานวิจัย นวัตกรรม หรือกระบวนการทางเคมีชีวภาพในการสังเคราะห์สารหรือนำสารสำคัญจากซูเปอร์ฟู้ดมาเป็นส่วนร่วมในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ตามแนวทางเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio Economy)
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต: ๕ ผลิตภัณฑ์/ ผลลัพธ์: ร้อยละ ๘๐ ของผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้นเฉลี่ยไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๑๐
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	- จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา ๕ ผลิตภัณฑ์ - ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด
๗. ระยะเวลา	๑๗๐ วัน
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	- การวางแผนดำเนินงานและการจัดตั้งทีมงาน - การประชาสัมพันธ์ รับสมัคร และคัดเลือกสถานประกอบการเข้าร่วมกิจกรรม - การวินิจฉัยและให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหารจากซูเปอร์ฟู้ด - การจัดทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบและการทดสอบตลาด

	<ul style="list-style-type: none"> - การประเมินผลการดำเนินงาน และการคัดเลือกผู้ประกอบการที่ประสบความสำเร็จ (Success case) - การจัดทำรายงานสรุปผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๖๕๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ และ ๑๑ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>กิจกรรมการนำมาตรฐานทั่วไปพัฒนาธุรกิจเกษตรแปรรูปภายใต้โครงการยกระดับสินค้าเกษตรสู่เกษตรอุตสาหกรรม</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>เนื่องจากสถานการณ์การค้าในปัจจุบันและแนวโน้มในอนาคตจะเป็นการค้าแบบเสรีมากขึ้นกล่าวคือ มีการเปิดเสรีการค้าระหว่างประเทศ ส่งผลให้การดำเนินธุรกิจต้องมีความเป็นสากลมากขึ้น มาตรฐานจึงเป็นเครื่องมือสำคัญและจำเป็นในการสร้างรูปแบบสากลของการดำเนินงาน และกระบวนการผลิต เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและการยอมรับในคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าและบริการของประเทศไทย ซึ่งเป็นส่วนสำคัญในการเพิ่มขีดความสามารถการแข่งขันและการเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคอุตสาหกรรม และการค้าระหว่างประเทศให้ได้มาตรฐานระดับสากลมาตรฐานที่จำเป็นในการดำเนินธุรกิจมีทั้งมาตรฐานตามที่ตกลงกันระหว่างคู่ค้า (Private Standards) และมาตรฐานที่เป็นกฎระเบียบทางการค้าของแต่ละประเทศกำหนดให้ต้องปฏิบัติตาม (National and International Standards) ซึ่งผู้ประกอบการ SMEs ส่วนใหญ่ยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องมาตรฐานที่เกี่ยวข้องและจำเป็นต่อการดำเนินธุรกิจโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ประกอบการที่ต้องการส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ ทำให้มาตรฐานเป็นเสมือนอุปสรรคในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการ SMEs จำนวนมาก ทั้งนี้ เพื่อสร้างโอกาสทางการตลาดให้กับผู้ประกอบการ SMEs ซึ่งเป็นฟันเฟืองสำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ ภาครัฐจำเป็นต้องให้การสนับสนุนและส่งเสริมการนำมาตรฐานที่เกี่ยวข้องมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับธุรกิจและอุตสาหกรรมนั้นๆ อย่างมีความรู้ความเข้าใจ เพื่อยกระดับศักยภาพการดำเนินธุรกิจในตลาดการค้าเสรีที่แข่งขันกันที่คุณภาพ ราคา และมาตรฐานของสินค้าและบริการ</p> <p>ด้วยเหตุนี้ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดยศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรม ภาคที่ ๑๐ จึงได้ดำเนินกิจกรรมการนำมาตรฐานทั่วไปพัฒนาธุรกิจเกษตรแปรรูป เพื่อเตรียมความพร้อมในการพัฒนาปรับปรุงการบริหารจัดการระบบงานต่างๆ ของสถานประกอบการให้ได้ตามข้อกำหนดของมาตรฐานที่จำเป็นต้องขอการรับรอง โดยการประเมินและวินิจฉัยปัญหาของการพัฒนาระบบมาตรฐานโดยผู้เชี่ยวชาญด้านการมาตรฐานและผ่านการอบรมเฉพาะองค์ความรู้ทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ เพื่อความพร้อมในการขอการรับรองมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๓.๑ เพื่อพัฒนาและยกระดับการค้าดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปให้ได้ มาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับของตลาด ๓.๒ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ รายได้ หรือผลผลิตภาพของสถานประกอบการอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูป</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต เชิงปริมาณ ๑. วิชากิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ได้รับการพัฒนาและเตรียมความพร้อมสู่การยื่นขอรับรองระบบมาตรฐานทั่วไปสำหรับธุรกิจเกษตรแปรรูป เป้าหมาย ๑๐ กิจกรรม</p>

	<p>เชิงคุณภาพ</p> <p>๑. สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมมีความพึงพอใจต่อกระบวนการให้บริการ ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐</p> <p>ผลลัพธ์</p> <p>๑.วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) ที่เข้าร่วมกิจกรรมได้รับการพัฒนาโดยมีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น (ของเสียลดลง หรือต้นทุนลดลง หรือยอดขายเพิ่มขึ้น หรือรายได้เพิ่มขึ้น) ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๐ ของผลผลิตทั้งหมดที่ได้รับจัดสรร)</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>สถานประกอบการได้มีการยื่นขอรับรองมาตรฐานจากหน่วยรับรอง (Certification Body) ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๕๐ ของสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p><u>ประเด็นพัฒนา แผนกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (๒๕๖๖-๒๕๗๐)</u></p> <p>ประเด็นที่ ๓.การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด</p> <p><u>ประเด็นพัฒนา แผนพัฒนาจังหวัดสุราษฎร์ธานี (๒๕๖๖-๒๕๗๐)</u></p> <p>ประเด็นที่ ๑. พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าสูง</p>
๗. ระยะเวลา	<p>๑๕๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญาจ้าง</p>
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p><u>การเตรียมการดำเนินกิจกรรม</u></p> <p>๘.๑ จัดทำและนำเสนอแผนการดำเนินงานภาพรวม (Action Plan) ของกิจกรรม โดยระบุรายละเอียด วัตถุประสงค์ ขอบเขตการดำเนินงาน ขั้นตอนการดำเนินงาน และแผนการดำเนินการ (Gantt Chart) เพื่อแสดงแผนการทำงานในแต่ละกิจกรรม</p> <p>๘.๒ นำเสนอรายชื่อผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทางที่มีความรู้และประสบการณ์ สำหรับสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรม จำนวนไม่น้อยกว่า ๓ คน และกำหนดคุณสมบัติและหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมกิจกรรม รวมทั้งข้อกำหนดหรือเงื่อนไขอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรม</p> <p>๘.๓ จัดทำสื่อประชาสัมพันธ์ในรูปแบบ Info Graphic ในลักษณะของโปสเตอร์และ นำเสนอช่องทางการประชาสัมพันธ์เปิดรับสมัครสถานประกอบการที่มีศักยภาพเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อ สร้างการรับรู้และให้สามารถเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย</p> <p><u>การประชาสัมพันธ์ รับสมัคร คัดเลือก และชี้แจงรายละเอียดกิจกรรม</u></p> <p>๘.๔ ดำเนินการประชาสัมพันธ์ รับสมัครสถานประกอบการกลุ่มเป้าหมาย ด้วยวิธีการ และช่องทางที่เหมาะสม ที่สามารถสร้างการเข้าถึงรับรู้ได้ง่าย เช่น การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ ในรูปแบบ offline หรือ online หรือช่องทางอื่นที่เหมาะสมกับสถานการณ์ และรวบรวมใบสมัครและข้อมูลสถานประกอบการ คัดกรอง และตรวจสอบข้อมูลความถูกต้องในใบสมัคร และจัดทำสรุปข้อมูลผู้สมัครเข้าร่วมกิจกรรม</p>

๘.๕ คัดเลือกสถานประกอบการ ไม่น้อยกว่า จำนวน ๑๐ กิจการ โดยให้ คณะกรรมการตรวจรับพัสดุ จำนวนอย่างน้อย ๒ คน มีส่วนร่วมในการ พิจารณาคัดเลือกสถานประกอบการ ที่มีศักยภาพและมีความมุ่งมั่นตั้งใจที่ จะพัฒนาระบบมาตรฐานขององค์กร เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการขอรับรอง ระบบมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ทั้งนี้ ผู้ประกอบการที่ได้รับการคัดเลือกให้เข้า ร่วมกิจกรรมทั้งหมดจะต้องมีรายชื่อปรากฏอยู่ในระบบ i-industry ของ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม

๘.๖ ชี้แจงรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินกิจกรรมให้แก่สถานประกอบการ ที่ผ่านการคัดเลือกเข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๑๐ กิจการ ในรูปแบบ offline หรือ online หรือในรูปแบบและวิธีการอื่นที่เหมาะสม ประกอบด้วย รายละเอียดต่าง ๆ ของกิจกรรม เช่น วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการดำเนินงาน ระยะเวลาการดำเนินงาน ประโยชน์ที่จะได้รับ แผนการดำเนินงาน และ ข้อมูลอื่น ๆ ที่จำเป็น จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง

การประเมินและวินิจฉัยสถานประกอบการ

๘.๗ ดำเนินการประเมินและวินิจฉัย ณ สถานประกอบการหรือสถานที่ ที่เหมาะสม กิจการละ ๑ ครั้ง เพื่อตรวจประเมินความพร้อมและวินิจฉัย ปัญหาของการพัฒนาระบบมาตรฐานให้แก่สถานประกอบการ จำนวน ๑๐ กิจการ เพื่อให้ผู้ประกอบการทราบสถานภาพความพร้อมการขอรับรอง ระบบมาตรฐาน ศักยภาพการดำเนินกิจการ ปัญหาของสถานประกอบการ การพัฒนาปรับปรุงและแนวทางการแก้ไขปัญหา เพื่อเตรียมความพร้อม การขอรับรองมาตรฐานที่ต้องการและนำข้อมูลจากการวินิจฉัยไปใช้ในการ วางแผนการฝึกอบรมและให้คำปรึกษาเชิงลึกอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๘.๘ จัดทำรายงานสรุปผลการประเมินและวินิจฉัยสถานประกอบการ รายกิจการ ประกอบด้วยข้อมูลต่างๆ ที่จำเป็น เช่น ข้อมูลพื้นฐานสถาน ประกอบการ สถานะภาพปัจจุบันของสถานประกอบการ

การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค (SWOT Analysis) สภาพปัญหาเบื้องต้น หัวข้อการฝึกอบรมบุคลากรที่จำเป็นต้องได้รับการ ฝึกอบรม วิธีการฝึกอบรม และระยะเวลาการฝึกอบรม แผนการดำเนินงาน และสิ่งที่ผู้ประกอบการต้องดำเนินการปรับปรุง/แก้ไข ให้สอดคล้องกับ ข้อกำหนดของระบบมาตรฐานที่ต้องการขอการรับรองและอาจรวมถึง การปรับปรุงการบริหารจัดการเพื่อเพิ่มผลิตภาพขององค์กร และภาพการ ประเมินและวินิจฉัยสถานประกอบการ (ถ้ามี) เป็นต้น

๘.๙ ผู้รับจ้างจัดทำป้ายไวนิลแขวนผนัง เพื่อแสดงสถานะร่วมกิจกรรมฯ ขนาด ๙๐ x ๑๘๐ เซนติเมตร ต่อกิจการ (๑๐ กิจการ) หรือตามความ เหมาะสมของสถานประกอบการ โดยพิมพ์ตามรูปแบบที่คณะกรรมการ ตรวจรับพัสดุฯ กำหนด

การฝึกอบรมบุคลากรของสถานประกอบการ

๘.๑๐ ดำเนินการฝึกอบรมข้อกำหนดของระบบมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการ ขอรับรองให้แก่บุคลากรของสถานประกอบการ จำนวนไม่น้อยกว่า ๑ ครั้ง ครั้งละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมงต่อกิจการ ณ สถานประกอบการหรือสถานที่ที่เหมาะสม

การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก

๘.๑๑ ดำเนินการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกเพื่อพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขปัญหา ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบมาตรฐานที่จะขอการรับรอง โดยผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และประสบการณ์ในการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกด้านการพัฒนาระบบมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง ณ สถานประกอบการ หรือ สถานที่ที่เหมาะสมด้วยขั้นตอนและวิธีการที่เหมาะสม ที่ทำให้การดำเนินการมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ของกิจกรรม รวมจำนวน ๑๐ กิจกรรม จำนวนไม่น้อยกว่า ๕ ครั้งต่อกิจการ ครั้งละไม่น้อยกว่า ๖ ชั่วโมงต่อกิจการ

(รวมระยะเวลาการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐ ชั่วโมงต่อกิจการ หรือรวมระยะเวลาการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกทั้งสิ้น จำนวนไม่น้อยกว่า ๓๐๐ ชั่วโมง) โดยมีแนวทางการดำเนินงานในการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก ดังนี้

-การจัดตั้งคณะทำงานเพื่อเตรียมความพร้อมการพัฒนาระบบมาตรฐานของสถานประกอบการ ซึ่งประกอบด้วยบุคลากรจากแผนก/ฝ่ายต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อทำงานร่วมกับผู้เชี่ยวชาญและดูแลระบบมาตรฐานให้ยังคงอยู่เมื่อการดำเนินการพัฒนาปรับปรุงแล้วเสร็จ (Standard System Team)

-การดำเนินการพัฒนา ปรับปรุง และแก้ไขระบบ วิธีการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการ และเอกสารต่างๆ เช่น คู่มือคุณภาพ (Quality Manual) ระเบียบการปฏิบัติงาน (Procedure) และวิธีปฏิบัติงาน (Work Instruction) เป็นต้น ให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบมาตรฐานที่จะขอการรับรอง (Standard System Development)

-การทดลองดำเนินการตามระบบมาตรฐานที่ได้จัดทำทั้งด้านการปฏิบัติงาน การบริหารจัดการ ระบบเอกสารต่างๆ และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง (Standard System Implementation)

-การให้คำแนะนำเทคนิคการตรวจติดตามคุณภาพภายใน (Internal Quality Audit) ให้แก่ บุคลากรของสถานประกอบการที่เกี่ยวข้อง และดำเนินการทวนสอบระบบมาตรฐานเพื่อตรวจสอบว่าระบบเป็นไปตามแผน และข้อกำหนดของระบบมาตรฐาน และยืนยันประสิทธิภาพของการพัฒนาปรับปรุงตามข้อกำหนดของระบบมาตรฐาน (Standard System Verification)

- การเตรียมความพร้อมของเอกสารและบุคลากร เพื่อขึ้นทะเบียนขอการรับรองมาตรฐาน (Standard Certification Registration)

- การดำเนินการตรวจประเมินเบื้องต้น (Pre Audit) ให้แก่สถานประกอบการเพื่อเตรียมความพร้อมในการยื่นขอใบรับรองมาตรฐาน โดยผู้เชี่ยวชาญด้านมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

การเผยแพร่ผลสำเร็จของกิจกรรม

๘.๑๒ จัดทำคลิปวิดีโอเผยแพร่องค์ความรู้และผลสำเร็จของการดำเนินกิจกรรมฯ ๑ ชุด (คลิปวิดีโอมีความยาวไม่น้อยกว่า ๓ นาที)

	<p>๘.๑๓ พิจารณาคัดเลือกสถานประกอบการที่ประสบความสำเร็จ (Success Case) จำนวน ๒ กิจการ</p> <p>๘.๑๔ ประสานงานให้ผู้ประกอบการกรอกแบบประเมินผลลัพธ์ (O) และแบบประเมินความพึงพอใจในการรับบริการ (S) ผ่านระบบบริการดีพร้อม (DIProm Service)</p> <p>(หมายเหตุ: หรือระบบ Ecosystem ของกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ตามแนวปฏิบัติที่กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกำหนด)</p> <p>๘.๑๕ จัดทำรายงานฉบับสมบูรณ์ (Final Report) พร้อมบทสรุปสำหรับผู้บริหาร (Executive Summary) ประกอบด้วย รายงานสรุปผลการดำเนิน (รายกิจการ) ให้ครบถ้วนทั้ง ๑๐ กิจการ ประกอบด้วย การวินิจฉัยกิจการ การฝึกอบรม การให้คำปรึกษาเชิงลึกเพื่อพัฒนาปรับปรุงและแก้ไขให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของระบบมาตรฐาน ที่ผู้ประกอบการจะขอการรับรองการดำเนินงานในภาพรวมสู่ระบบมาตรฐานที่มีการขอรับรอง ผลลัพธ์มูลค่าทางเศรษฐกิจ พร้อมทั้งภาพรวมปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะในการดำเนินกิจกรรมในปีต่อไป</p> <p>๘.๑๖ ประสานงานและจัดเก็บแบบฟอร์มต่างๆ ที่เกี่ยวกับสถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมพร้อม ทั้งสรุปผลตามที่ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรมกำหนด</p>
๙. งบประมาณ	วงเงินงบประมาณ จำนวน ๖๔๐,๐๐๐ บาท (หกแสนสี่หมื่นบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการดำเนินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม โดย ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ ได้ดำเนินการพัฒนาการบริหารจัดการด้านโลจิสติกส์และโซ่อุปทาน ณ สถานประกอบการ มาอย่างต่อเนื่อง เพื่อสนับสนุนและพัฒนาผู้ประกอบการภาคอุตสาหกรรมในประเทศ ซึ่งผู้ประกอบการอุตสาหกรรมจะต้องปรับตัวเพื่อความอยู่รอดและเติบโตได้อย่างมั่นคงและยั่งยืน ภายใต้ความผันแปรทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และสิ่งแวดล้อม ด้วยกลยุทธ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะการลดต้นทุนโลจิสติกส์ของสถานประกอบการ ได้แก่ การลดต้นทุนการบริหารจัดการ การลดต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลัง ซึ่งประกอบด้วย ต้นทุนการบริหารคลังสินค้าและต้นทุนการถือครองสินค้า การลดต้นทุนการขนส่ง การลดต้นทุนโลจิสติกส์ด้วยการประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ และมีมาตรฐานในการทำงาน ตั้งแต่ขั้นตอนการวางแผน การจัดซื้อจัดหา การพยากรณ์ การผลิต การจัดเก็บ กระบวนการไหล การตรวจสอบ การประเมินผล ไปจนถึงกระบวนการจัดส่ง รวมถึงการประยุกต์ใช้นวัตกรรมด้านโลจิสติกส์ใหม่ ๆ ทั้งแนวคิด วิธีการ เครื่องมือ อุปกรณ์ มาประยุกต์ใช้ในสถานประกอบการ จะมีส่วนช่วยสนับสนุนให้ผู้ประกอบการมีการวางแผนการจัดการภายในโซ่อุปทาน กำหนดทิศทาง เป้าหมายและกลยุทธ์ของธุรกิจ ตอบสนองตามความต้องการของลูกค้าอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสามารถลดต้นทุนของธุรกิจตลอดทั้งโซ่อุปทาน และส่งเสริมการเจริญเติบโตสร้างความยั่งยืนของธุรกิจในอนาคตได้</p> <p>ดังนั้น ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ ในฐานะหนึ่งในหน่วยงานที่ขับเคลื่อนการพัฒนาโลจิสติกส์ ภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - พ.ศ. ๒๕๘๐) ซึ่งในปีงบประมาณ พ.ศ.๒๕๖๘ รับผิดชอบดูแลพื้นที่ภาคใต้ ๗ จังหวัด ได้แก่ จังหวัดสุราษฎร์ธานี จังหวัดนครศรีธรรมราช จังหวัดภูเก็ต จังหวัดพังงา จังหวัดกระบี่ จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง เห็นควรดำเนินงานกิจกรรมการส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและลดต้นทุน ภายใต้โครงการเสริมสร้างความสามารถการดำเนินธุรกิจให้กับผู้ประกอบการอุตสาหกรรมด้วยการบริหารจัดการโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพอย่างยั่งยืน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ เพื่อให้สถานประกอบการเกิดการปรับตัว สร้างความเข้มแข็ง พัฒนา และยกระดับความสามารถการบริหารจัดการโลจิสติกส์และโซ่อุปทานของผู้ประกอบการอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับเศรษฐกิจยุคใหม่และสถานการณ์โลก จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะเสริมแกร่งสถานประกอบการทุกสาขาอุตสาหกรรม ด้วยเทคนิคการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานที่จำเป็น และเหมาะสมต่อการประกอบธุรกิจ ส่งผลให้เกิดการพัฒนาประสิทธิภาพและลดต้นทุนโลจิสติกส์ของสถานประกอบการ และสร้างผลกระทบไปยังการลดต้นทุนโลจิสติกส์ภาคอุตสาหกรรมของประเทศต่อไป</p>

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อลดต้นทุนโลจิสติกส์ของสถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะต้นทุนการเก็บรักษาสินค้าคงคลังและต้นทุนการบริหารจัดการ ๒. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการกิจกรรมโลจิสติกส์ภายในองค์กร ให้สถานประกอบการในภาคอุตสาหกรรม
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	ผลผลิต เชิงปริมาณ จำนวนวิสาหกิจและผู้รับบริการที่ได้รับการพัฒนาจำนวน ๑๕ กิจการ เชิงคุณภาพ ผู้รับบริการมีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐ ผลลัพธ์ วิสาหกิจที่ได้รับการพัฒนามีต้นทุนโลจิสติกส์ลดลงร้อยละ ๑๕
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	ต้นทุนโลจิสติกส์ลดลงร้อยละ ๑๕ และเกิดความคุ้มค่าจากการดำเนินโครงการ คิดเป็น ๔๘ เท่าของงบประมาณที่ได้รับ
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาผู้ประกอบการเอสเอ็มอี วิสาหกิจชุมชน เพื่อส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์อาหาร และสมุนไพร ด้วยนวัตกรรม
๗. ระยะเวลา	ระยะเวลาภายใน ๑๗๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. วินิจฉัยสถานประกอบการ จำนวน ๑ ครั้ง/กิจการ (๘ ชั่วโมง/กิจการ) ๒. อบรมการดำเนินธุรกิจเบื้องต้นเพื่อสร้างความตระหนักรู้ตามแนวทาง MIND ๔ มิติ ๓. อบรมการพัฒนาความรู้ด้านการประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ขององค์กร (Carbon Footprint of Organization: CFO) เบื้องต้น ๔. การให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก จำนวนไม่น้อยกว่า ๗ ครั้ง/กิจการ (๔๒ ชั่วโมง/กิจการ) ๕. จัดกิจกรรมสรุปผล/สัมมนาแลกเปลี่ยนเรียนรู้ จำนวน ๑ ครั้ง
๙. งบประมาณ	งบประมาณ ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท (หนึ่งล้านห้าแสนบาทถ้วน)
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม

๑. ชื่อโครงการ	โครงการยกระดับศักยภาพและพัฒนาผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์พื้นถิ่นกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
๒. หลักการและเหตุผล	<p>ปัจจุบันภายหลังจากแพร่ระบาดของโรค COVID-๑๙ ทำให้เศรษฐกิจของประเทศไทยจำเป็นต้องปรับโครงสร้างเพื่อลดการพึ่งพาการส่งออกและการท่องเที่ยวต่างประเทศในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ มาสู่การสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง การใช้วัตถุดิบภายในประเทศทดแทนการนำเข้าเพื่อการกระจายรายได้ และสร้างความเข้มแข็งของประเทศจากภายใน และช่วยให้มีความสามารถในการต้านทานผลกระทบ (Resilient) จากวิกฤตที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต ความสำเร็จคือ การเชื่อมโยงองค์ความรู้และความเก่งนำมาต่อยอดเครือข่ายนวัตกรรม เตรียมความพร้อมบุคลากรทุนมนุษย์รองรับการแข่งขันยุค Post Covid และการปรับตัวเพื่อสร้าง Soft Skill ให้เป็น Soft Power ระดับประเทศ เป็นเศรษฐกิจใหม่ที่มีประสบการณ์ หรืออัตลักษณ์ท้องถิ่น แปลงเป็นรายได้ภายใต้ Experience Economy พร้อมทั้งส่งเสริมให้เกิดความสามารถในการแข่งขัน เตรียมความพร้อมในการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจเพิ่มมากขึ้นให้กับวิสาหกิจชุมชน</p> <p>กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช สงขลา และพัทลุง) เป็นกลุ่มจังหวัดที่มีผ้าทอที่มีชื่อเสียงและมีศักยภาพในการผลิตผลิตภัณฑ์ที่เป็นอัตลักษณ์ของแต่ละจังหวัด มีต้นทุนทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย แต่ส่วนใหญ่เป็นการผลิตจำกัดในระดับวิสาหกิจชุมชน ทำให้ผลิตได้ในจำนวนน้อย และขาดการกระตุ้นความต้องการของตลาดในประเทศ ทำให้มีตลาดจำกัดเฉพาะกลุ่ม ผู้บริโภคยังไม่นิยมหรือตระหนักในคุณค่าของผลิตภัณฑ์ที่เกิดจากภูมิปัญญาท้องถิ่นมากนัก ขณะที่ชุมชนเองมักผลิตสินค้ารูปแบบเดิมขาดการพัฒนาสินค้าทำให้สินค้าไม่มีความหลากหลาย และไม่มีความโดดเด่น จึงจำเป็นที่จะต้องมีการยกระดับความสามารถของผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มชุมชนอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการสนับสนุนและการพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่การเชื่อมโยงการผลิตข้ามอุตสาหกรรม เช่น เคหะสิ่งทอ แฟชั่น ไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ เครื่องประดับ (Cross Industries Cluster) เพื่อเป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจฐานราก โดยการถ่ายทอดองค์ความรู้ด้านการออกแบบ ผลิตภัณฑ์ และการตลาด เพื่อนำความคิดสร้างสรรค์ การออกแบบบวกกับคุณสมบัติพิเศษของวัตถุดิบที่เป็นเอกลักษณ์ประจำถิ่น การเลือกใช้วัสดุในการออกแบบให้เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ ตอบสนองประโยชน์การใช้งาน และมีอัตลักษณ์เฉพาะตัว การสร้างสรรค์จากวัฒนธรรม หรือผสมผสานรูปแบบที่มีความร่วมสมัย ให้สามารถตอบสนองรูปแบบในการใช้ชีวิตประจำวันยุคปัจจุบันได้ การออกแบบที่สวมใส่ได้จริงโดยมีต้นทุนการผลิต</p>

	<p>ที่สามารถทำตลาดได้จริง ผสมผสานด้านครีเอทีฟ และ ready to wear ช่วยสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้า รวมถึงเชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวทั้งธรรมชาติและเส้นทางสายประวัติศาสตร์ที่สำคัญและยาวนาน เส้นทางมรดกโลก และเส้นทางเมืองท่องเที่ยวกระแสรอง การท่องเที่ยวท้องถิ่นที่มีความน่าสนใจอีกมากมาย</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา ได้ตระหนักถึงความสำคัญข้างต้น จึงได้ริเริ่มการดำเนินงานตามแนวคิดหลักในบทบาทของกระทรวงอุตสาหกรรม ในโครงการยกระดับศักยภาพและผลิตภัณฑ์ชุมชนตามอัตลักษณ์ของพื้นที่ เพื่อดำเนินการแก้ปัญหาและข้อจำกัด โดยเน้นการพัฒนาผลิตภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองในพื้นที่ จังหวัดให้มีความร่วมสมัย สวมใส่ได้ชีวิตประจำวัน สามารถเข้าถึงได้มากขึ้นของทุกกลุ่มวัย และเหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศ รวมถึงรองรับการออกแบบและผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้าที่อยู่ในประเทศและกลุ่มนักท่องเที่ยวต่างชาติที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อสร้างอัตลักษณ์ผ้าพื้นเมืองให้เป็นที่รู้จักได้รับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง และสร้างเครือข่ายกระบวนการผลิตและจัดการธุรกิจแบบกลุ่มทั้ง Value Chain เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยวเส้นทางสำคัญและน่าสนใจต่างๆ ของภูมิภาค เพื่อให้เกิดการสร้างรายได้คืนสู่ชุมชน และเพิ่มโอกาสในการจ้างงานที่มั่นคงให้กับประชาชนในพื้นที่ และสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งเตรียมความพร้อมศักยภาพของวิสาหกิจสู่การเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติสู่การส่งออกผืนผ้าพื้นเมืองที่ใช้การต่อยอดอัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย มาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลก สร้างคุณค่าใหม่ ในอนาคตด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการในระยะต่อไป</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน ผู้ผลิตชุมชน ให้มีความรู้ในการประกอบธุรกิจ เช่น ความรู้ด้านเศรษฐกิจหมุนเวียน Circular / การออกแบบผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ความรู้ด้านมาตรฐานและการเลือกใช้วัสดุที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมฉลาก Carbon Footprint ของผลิตภัณฑ์ เพื่อรองรับการสร้างตลาดใหม่และการเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ในอนาคต</p> <p>๒. พัฒนาการออกแบบและมาตรฐานผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์พัฒนาผลิตภัณฑ์เป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าเพิ่มสูง เชื่อมโยงการท่องเที่ยวทั้งธรรมชาติและการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เส้นทางสายประวัติศาสตร์ที่สำคัญและมีประวัติศาสตร์ยาวนาน เส้นทางมรดกโลก และเส้นทางเมืองท่องเที่ยวเมืองรอง รวมถึงแหล่งท่องเที่ยวท้องถิ่นที่มีความน่าสนใจของ</p>

	ภูมิภาค ชูอัตลักษณ์ท้องถิ่นที่มีความร่วมสมัย รองรับการออกแบบและผลิตสินค้าตามความต้องการของตลาด รวมทั้งยกระดับเครือข่ายห่วงโซ่คุณค่า ๓.เกิดการสร้างอาชีพ กระจายรายได้สู่ชุมชน
๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	มูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจจากการจำหน่ายผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนาของกิจการที่เข้าร่วมโครงการไม่น้อยกว่า ๒๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท
๕. พื้นที่เป้าหมาย	จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี พัทลุง และสงขลา
๖. กิจกรรมหลัก	ยกระดับศักยภาพและพัฒนาผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์พื้นถิ่นกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑	การพัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการทางธุรกิจเชิงลึกให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันจำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๒๕๐ คน (พัฒนาทักษะผู้ผลิตและผู้ประกอบการด้านการออกแบบ เทคโนโลยีและนวัตกรรม/ คุณภาพมาตรฐาน ไม่น้อยกว่า ๑๐ กลุ่มเครือข่าย)
๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒	ยกระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ผ้าพื้นเมืองด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมจำนวน ผลิตภัณฑ์ ๕๐ ผลิตภัณฑ์
๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓	ยกระดับผลิตภัณฑ์สู่มาตรฐานผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้อง จำนวน ผลิตภัณฑ์ ๕๐ ผลิตภัณฑ์
๖.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔	สร้างโอกาสทางการตลาด โดยการทดสอบตลาด (Fabric Industrial Fair)
๗. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสงขลา
๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๘-กันยายน ๒๕๖๙
๙. งบประมาณ	๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท งบพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
๑๐. ผลผลิต (Output)	๑. พัฒนาและยกระดับผู้ประกอบการ วิสาหกิจ ผู้ผลิตชุมชน พัฒนาองค์ความรู้ด้านการเชื่อมโยงการผลิตข้ามอุตสาหกรรมและสร้างเครือข่ายกระบวนการผลิตและจัดการธุรกิจแบบกลุ่มของชุมชน (value chain) เพื่อรองรับการออกแบบและผลิตสินค้าตามความต้องการของลูกค้า รวมทั้งยกระดับเครือข่ายห่วงโซ่คุณค่า เพื่อให้เกิดการเชื่อมโยงการผลิต-การจำหน่ายจำนวน ๒๕๐ ราย ๒. พัฒนาและสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ จำนวน ๕๐ ผลิตภัณฑ์

	<p>๓.ผลิตภัณฑ์ชุมชนท้องถิ่นมีคุณภาพและได้รับการรับรองมาตรฐาน จำนวน ๕๐ ผลิตภัณฑ์</p> <p>๔.สร้างโอกาสทางการตลาดโดยการจัดงาน Industrial Fair แสดงผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่น จำนวน ๑ ครั้งในพื้นที่ภาคใต้</p>
<p>๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)</p>	<p>๑. รายได้ของกลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ทอผ้าและผู้ที่เกี่ยวข้องในกระบวนการผลิตทั้งระบบ (value chain) เพิ่มขึ้นไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๒๐</p> <p>๒. ผลิตภัณฑ์อัตลักษณ์ท้องถิ่น ได้รับการพัฒนาและมีรูปแบบที่หลากหลาย มีคุณภาพและได้มาตรฐาน ตรงกับความต้องการของตลาด และมูลค่าเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๒๐</p>

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการกำกับ ดูแล และส่งเสริมการประกอบการเหมืองแร่ตามแนวทางอุตสาหกรรมวิถีใหม่ "เหมืองแร่ดีคู่ชุมชน"
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การกำกับดูแลการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างถูกต้อง สามารถตรวจสอบการประกอบกิจการ การเฝ้าระวัง และการส่งเสริมการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบทางสังคม สุขภาพอนามัยของประชาชนที่อยู่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการ และผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมของประเทศ
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกำกับดูแล ตรวจสอบ ป้องกันและแก้ไขผลกระทบจากการประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานให้ถูกต้องตามหลักวิชาการ และเป็นไปตามหลักเกณฑ์เงื่อนไขการอนุญาต ตลอดจนป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ๒. เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้ผู้ประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน ประกอบกิจการได้อย่างถูกต้องตามกฎหมาย ลดข้อขัดแย้งระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน รวมถึงสามารถพัฒนาพื้นที่หรือชุมชนโดยรอบเหมืองแร่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ๓. เพื่อตรวจสอบ ติดตาม แก้ไขปัญหาเรื่องร้องเรียนและการชุมนุมคัดค้านเกี่ยวกับการประกอบกิจการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐาน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการกำกับดูแล การตรวจสอบ การแก้ไขปัญหา รวมทั้งการประสานงานเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและความปลอดภัยในการทำเหมืองแร่
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	สถานประกอบการเหมืองแร่และอุตสาหกรรมพื้นฐานได้รับการกำกับดูแล มีองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องสามารถประกอบกิจการตามกฎหมายอย่างถูกต้อง ลดข้อร้องเรียนและกรณีพิพาทได้
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. การกีด้านการป้องกันและปราบปรามการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยแร่ ๒. จ้างเหมาเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน
๙. งบประมาณ	๑,๔๗๘,๐๖๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาสถานประกอบการและเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมตามหลักธรรมาภิบาล
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การประกอบกิจการของภาคอุตสาหกรรมมักดำเนินกิจการที่อาจส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง สร้างความเดือดร้อนรำคาญให้แก่ประชาชนและชุมชนโดยรอบ รวมทั้งขาดการติดต่อสื่อสาร หรือการสร้างสัมพันธ์ระหว่างผู้ประกอบการกับประชาชนผู้อยู่อาศัยในพื้นที่ จึงส่งผลให้ประชาชนและชุมชน เกิดมุมมองด้านลบต่อการประกอบการธุรกิจอุตสาหกรรม รวมถึงการส่งเสริมสถานประกอบการและเครือข่ายฯ มีการดำเนินงานแบบแยกส่วน ขาดความสัมพันธ์ หรือเชื่อมโยงกัน ทำให้ยากต่อการสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมในการเฝ้าระวัง และป้องกันผลกระทบร่วมกันอย่างแท้จริง เพื่อให้สถานประกอบการได้มีการปรับวิธีการดำเนินงานที่ดีตามหลักธรรมาภิบาล รวมทั้งสร้างให้เกิดการมีส่วนร่วมของประชาชนรอบโรงงานผ่านเครือข่ายความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อม ให้เกิดการประกอบการที่เป็นมิตรกับชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อมรอบโรงงานอย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมแก่ประชาชนและผู้ประกอบการในพื้นที่ ๒. เพื่อพัฒนาสถานประกอบการให้ดำเนินธุรกิจตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม ให้สามารถอยู่ร่วมกับชุมชนโดยรอบได้อย่างเป็นมิตรและยั่งยืน ๓. เพื่อกระตุ้นให้เกิดกลไกความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประชาชนผู้ประกอบการ เจ้าหน้าที่รัฐ และภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	กลุ่มเป้าหมาย (สถานประกอบการ ภาคประชาชน ภาครัฐและเจ้าหน้าที่) ได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้การประกอบการที่ดีคู่ชุมชนด้วยการส่งเสริมธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อม
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	กลุ่มเป้าหมายได้รับการถ่ายทอดองค์ความรู้ มีความเข้าใจด้านธรรมาภิบาลและการจัดการสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้นร้อยละ ๗๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดอบรมถ่ายทอดองค์ความรู้ความเข้าใจหลักการสร้างความยั่งยืนของสถานประกอบการอุตสาหกรรมตามหลักธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม และการเก็บข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ๒. ตรวจสอบประเมินสถานประกอบการ และรายงานผลการดำเนินงาน
๙. งบประมาณ	๖๖๐,๑๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืน ชุมชน ภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
๒. หลักการและเหตุผล	<p>ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถทางการแข่งขัน และยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งมิติด้านสังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน ประกอบกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน กำหนดเป้าหมาย ให้ความสำคัญกับ การเติบโตอย่างยั่งยืนบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วม ของประชาชน และทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อการพัฒนา อย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน อีกทั้งแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ได้กำหนดแนวการเติบโตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน โดยเน้นสร้างคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดี ลดมลพิษ และลดผลกระทบต่อสุขภาพของประชาชนและระบบนิเวศ และแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น (๑๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจ ขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่จำเป็นต้องสร้างและพัฒนาผู้ประกอบการไทย ให้เป็น “ผู้ประกอบการยุคใหม่” ที่ก้าวทันและใช้ประโยชน์ จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการขับเคลื่อนธุรกิจ โดยเฉพาะวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เนื่องจากการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการมีบทบาทสำคัญต่อการกระตุ้นให้เศรษฐกิจเจริญเติบโต มีผลิตภาพเพิ่มมากขึ้น (ลดต้นทุน/ลดของเสีย/เพิ่มยอดขายหรือรายได้) และประเด็น (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก ส่งเสริมการยกระดับให้ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้น ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดกลุ่มภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม ตลอดจนผู้ประกอบการเพื่อให้สามารถขับเคลื่อนเศรษฐกิจตามนโยบายของรัฐบาล ได้เล็งเห็นความสำคัญและโอกาสในการพัฒนาและการส่งเสริมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมในพื้นที่ จึงมีความประสงค์ดำเนินโครงการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนชุมชนภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย เพื่อยกระดับความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม มุ่งสู่ความสำเร็จทางธุรกิจ มีการประกอบการที่ดี ดูแลสังคมชุมชน รักษาสิ่งแวดล้อม และสร้างการกระจายรายได้ให้กับชุมชนโดยรอบ</p>

<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>๑. เพื่อส่งเสริมและพัฒนาขีดความสามารถในด้านอุตสาหกรรม ยกกระดับความสำเร็จทางธุรกิจ ควบคู่กับดูแลสังคม สิ่งแวดล้อม มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน และสร้างความเข้มแข็ง กระจายรายได้สู่ชุมชน</p> <p>๒. เพื่อพัฒนาต้นแบบอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโตอย่างยั่งยืนสู่ชุมชน</p>
<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และภาคส่วนอื่นๆที่ได้รับผลกระทบโดยตรง โดยอ้อมจากโครงการมีรายได้เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี</p>
<p>๕. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>จังหวัดชุมพร นครศรีธรรมราช สุราษฎร์ธานี พัทลุง และสงขลา</p>
<p>๖. กิจกรรมหลัก</p>	<p>การพัฒนาศักยภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ส่งเสริมการประกอบการที่ดี ควบคู่กับดูแลสังคม สิ่งแวดล้อม มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน และสร้างความเข้มแข็ง กระจายรายได้สู่ชุมชน</p>
<p>๖.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การพัฒนาศักยภาพและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ส่งเสริมการประกอบการที่ดี ควบคู่กับดูแลสังคม สิ่งแวดล้อม มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน และสร้างความเข้มแข็ง กระจายรายได้สู่ชุมชน จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๖๐๐ ราย</p> <p>๙๗๕,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p>
<p>๖.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การให้คำแนะนำเชิงลึก การพัฒนาศักยภาพ และยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ ส่งเสริมการประกอบการที่ดี ควบคู่กับดูแลสังคม สิ่งแวดล้อม มุ่งสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน พร้อมพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือสร้างอาชีพให้กับชุมชนร่วมกับสถานประกอบการ จำนวน ๒๕ กิจกรรม</p> <p>๒,๒๒๕,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p>
<p>๖.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓</p> <p>งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>จัดนิทรรศการเผยแพร่การดำเนินงานตัวอย่างความสำเร็จ จำนวน ๑ ครั้ง</p> <p>๕๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p>
<p>๗. หน่วยงานดำเนินการ</p>	<p>สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี</p>
<p>๘. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ</p>	<p>ตุลาคม ๒๕๖๘-กันยายน ๒๕๖๙</p>

๙. งบประมาณ	๓,๗๐๐,๐๐๐ บาท งบพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
๑๐. ผลผลิต (Output)	<p>๑. บุคลากรและเจ้าหน้าที่ของสถานประกอบการได้รับความรู้ในการส่งเสริมให้เกิดประกอบการที่ดี ไม่น้อยกว่า ๖๐๐ ราย</p> <p>๒. สถานประกอบการ ได้รับการพัฒนาเชิงลึกเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพหรือเพิ่มมูลค่า และเป็นต้นแบบความสำเร็จอุตสาหกรรมเศรษฐกิจที่เติบโต ยั่งยืนคู่ชุมชน ไม่น้อยกว่า ๒๕ สถานประกอบการ</p> <p>๓. เชื่อมโยงการสร้างงานและสร้างรายได้ ไม่น้อยกว่า ๒๕ เครือข่าย</p>
๑๑. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	<p>๑. สถานประกอบการที่เข้าร่วมโครงการเชิงลึก มีผลผลิตภาพเฉลี่ยหรือผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (เช่น การลดต้นทุน/ลดของเสีย/เพิ่มยอดขายหรือรายได้ เป็นต้น)</p> <p>๒. เครือข่ายกลุ่มเกษตรกรหรือวิสาหกิจชุมชนมีรายได้เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๕ ต่อปี</p>

๑. ชื่อโครงการ	โครงการเตรียมพร้อมสถานประกอบการเพื่อเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรมสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ (Net Zero Emission)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	การส่งเสริม กำกับ ดูแล พัฒนาศักยภาพของภาคอุตสาหกรรมไทยให้สามารถแข่งขันได้และอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชน ควบคู่ไปกับการสร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมที่สามารถอยู่ร่วมกับสังคมและชุมชน มีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับประชาคมโลกในการก้าวสู่ความเป็นกลางทางคาร์บอน และการปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ ผ่านการขับเคลื่อนภาคอุตสาหกรรมให้เติบโตได้ด้วยโมเดลเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนให้มีการประกอบการอุตสาหกรรมเพื่อสนับสนุนการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำตลอดจนเป็นการเตรียมความพร้อมสถานประกอบการ ในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ สอดคล้องกับแนวทางของประชาคมโลก และลดความเสี่ยงในการสร้างผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชน นำไปสู่การเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างสมดุล มั่นคง และยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนให้มีการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อม เพื่อสนับสนุนการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ๒. เพื่อเตรียมความพร้อมสถานประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG ตลอดจนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพการผลิต และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ๓. เพื่อสร้างความตระหนักรู้ถึงความสำคัญของการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG และการดำเนินธุรกิจให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืนให้แก่ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนได้รับการยกระดับให้มีการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม และมีการดำเนินงานที่สอดคล้องกับกฎ ระเบียบ กฎหมาย มาตรฐาน และกติกาสากลด้านสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ จำนวน ๖๐ ราย ๒. สถานประกอบการและวิสาหกิจชุมชนได้รับการเตรียมความพร้อมในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG ตลอดจนองค์ความรู้และเทคโนโลยีที่สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการยกระดับประสิทธิภาพการผลิต และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ จำนวน ๖ กิจการ
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการมีองค์ความรู้เพิ่มขึ้นโดยวัดผลจากการจัดทำแบบทดสอบความรู้หลังการเข้าร่วมโครงการร้อยละ ๘๐ ๒. สถานประกอบการที่ได้รับการให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึก มีการดำเนินงานที่ประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG และสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้โดยอ้างอิงจากผลการเปรียบเทียบปริมาณการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ของสถานประกอบการ ก่อนเข้าร่วมโครงการและประมาณการปริมาณที่คาดว่าจะลดได้หลังเข้าร่วมร้อยละ ๑๐
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุนและการค้าชายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด
๗. ระยะเวลา	ตุลาคม ๒๕๖๘ - กันยายน ๒๕๖๙
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	๑. จัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการเพื่อถ่ายทอดองค์ความรู้ในการเปลี่ยนผ่านภาคอุตสาหกรรม ยกระดับศักยภาพผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนให้มีการประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด BCG ในการประกอบการอุตสาหกรรม ๒. ให้คำปรึกษาแนะนำเชิงลึกแก่สถานประกอบการและวิสาหกิจชุมชนในการมุ่งสู่การประกอบการอุตสาหกรรมที่ปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ผ่านการถ่ายทอดกรอบแนวคิด BCG
๙. งบประมาณ	๙๓๐,๐๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>กิจกรรมพัฒนาสถานประกอบการผ่านกลไกศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรมภายใต้โครงการยกระดับศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจนำมาซึ่งปัญหาด้านต่างๆ และเกี่ยวพันกันเป็นลูกโซ่ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต การศึกษา ฯลฯ โดยเฉพาะประชากรส่วนใหญ่ของประเทศที่อยู่ในภาคชนบทและมีอาชีพเกษตรกรรมซึ่งถือเป็นรากฐานของประเทศไทย อย่างไรก็ตามหลายปีที่ผ่านมาฐานรากของประเทศอยู่ในสภาพที่ประสบปัญหาหลากหลายด้าน เช่น ปัญหาการขาดปัจจัยการผลิตที่ต้นทุนทำกินเข้าไม่ถึงแหล่งทุน ขาดความรู้ในการผลิต เป็นต้น เมื่อมีผลผลิตล้นเกินก็เกิดปัญหาด้านการตลาด พืชผลราคาตกต่ำทำให้มีปัญหานี้สิน มีปัญหาในครัวเรือนและสังคมติดตามมา</p> <p>กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ผ่านกลไกของศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม (Industry Transformation Center : ITC) ที่มีการบูรณาการหลากหลายภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันเครือข่าย และสถาบันการศึกษา ซึ่งมีกลไกที่เป็นบริการเครื่องจักรแปรรูปทางการเกษตร และบรรจุภัณฑ์ (Pilot Plant) แบบครบวงจร เริ่มตั้งแต่การนำเอาแนวคิด หรืองานวิจัย มาผ่านกระบวนการออกแบบใหม่หรือต่อยอดให้เหมาะสมกับการผลิต การทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบอุตสาหกรรมทดสอบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบุคลากรและพัฒนาศักยภาพของสถานประกอบการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีหรือดิจิทัลในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และการเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสนับสนุนตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและความเข้มแข็งในการดำเนินธุรกิจ</p> <p>ด้วยเหตุนี้ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ และ ๑๑ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงได้มีกิจกรรมเพื่อส่งเสริมศักยภาพของสถานประกอบการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีหรือดิจิทัล ภายใต้ “กิจกรรมพัฒนาสถานประกอบการผ่านกลไกศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยส่งเสริมองค์ความรู้และให้คำปรึกษาแนะนำในด้านต่างๆ อาทิ เทคโนโลยีหรือดิจิทัลเพื่อสนับสนุนเสริมสร้างประสิทธิภาพของกระบวนการปรับปรุงกระบวนการผลิต ตลอดจนการยกระดับศักยภาพในด้านต่างๆ ของธุรกิจให้สูงขึ้น เพื่อให้สถานประกอบการมีความเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถต่อการดำเนินธุรกิจต่อไป</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>พัฒนาและส่งเสริมสถานประกอบการให้สามารถนำเทคโนโลยีดิจิทัล และเทคโนโลยีอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องไปประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มศักยภาพในสถานประกอบการสูงขึ้น</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต</p> <p>จำนวนสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม (SMEs) เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๘ กิจการ</p> <p>สถานประกอบการหรือวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม (SMEs) มีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐</p>

	<p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่เข้าร่วมกิจกรรม มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (ต้นทุนลดลง หรือ รายได้เพิ่มขึ้น หรือ ลดการสูญเสีย หรือ ยอดขายเพิ่มขึ้น หรือ ผลผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น)</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่เข้าร่วมกิจกรรม มีผลผลิตภาพเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (ต้นทุนลดลง หรือ รายได้เพิ่มขึ้น หรือ ลดการสูญเสีย หรือ ยอดขายเพิ่มขึ้น หรือ ผลผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น)</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าขายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด</p>
๗. ระยะเวลา	<p>ระยะเวลา ๑๖๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา</p>
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. ผู้รับจ้างดำเนินงานวินิจฉัย (First Visit) และเข้าให้คำปรึกษาแนะนำแก่สถานประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมฯตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแผนที่กำหนด โดยเมื่อรวมจำนวนวันของการดำเนินงานทุกกิจการแล้ว จะต้องมียังจำนวนวัน Man-day ไม่น้อยกว่า ๕ Man-day (๓๐ ชั่วโมงต่อกิจการ)</p> <p>๒. รายงานผลปริมาณการลดก๊าซเรือนกระจกหรือก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมพัฒนาสถานประกอบการผ่านกลไกศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ตามแบบฟอร์มที่กำหนด</p>
๙. งบประมาณ	<p>๕๒๐,๐๐๐ บาท</p>
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	<p>ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ และ ๑๑ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม</p>

<p>๑. ชื่อโครงการ</p>	<p>กิจกรรมพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ผ่านกลไกศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม ภายใต้โครงการยกระดับศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรมสู่ความยั่งยืน</p>
<p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>ปัจจุบันประเทศไทยประสบปัญหาความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจนำมาซึ่งปัญหาต่างๆ และเกี่ยวพันกันเป็นลูกโซ่ ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม คุณภาพชีวิต การศึกษา ฯลฯ โดยเฉพาะประชากรส่วนใหญ่ของประเทศที่อยู่ในภาคชนบทและมีอาชีพเกษตรกรรมซึ่งถือเป็นรากฐานของประเทศไทย อย่างไรก็ตามหลายปีที่ผ่านมาฐานรากของประเทศอยู่ในสภาพที่ประสบปัญหาหลากหลายด้าน เช่น ปัญหาการขาดปัจจัยการผลิตที่ต้นทุนทำกินเข้าไม่ถึงแหล่งทุน ขาดความรู้ในการผลิต เป็นต้น เมื่อมีผลผลิตล้นเกินก็เกิดปัญหาด้านการตลาด พืชผลราคาตกต่ำทำให้มีปัญหานี้สิน มีปัญหาในครัวเรือนและสังคมติดตามมา</p> <p>กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม เล็งเห็นความสำคัญของการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก ผ่านกลไกของศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม (Industry Transformation Center : ITC) ที่มีการบูรณาการหลากหลายภาคส่วนทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันเครือข่าย และสถาบันการศึกษา ซึ่งมีกลไกที่เป็นบริการเครื่องจักรแปรรูปทางการเกษตร และบรรจุภัณฑ์ (Pilot Plant) แบบครบวงจร เริ่มตั้งแต่การนำเอาแนวคิด หรืองานวิจัย มาผ่านกระบวนการออกแบบใหม่หรือต่อยอดให้เหมาะสมกับการผลิต การทำผลิตภัณฑ์ต้นแบบอุตสาหกรรมทดสอบรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การพัฒนาบุคลากรและพัฒนาศักยภาพของสถานประกอบการด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีหรือดิจิทัลในอุตสาหกรรมเป้าหมาย และการเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการในอุตสาหกรรมสนับสนุนตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อเพิ่มขีดความสามารถและความเข้มแข็งในการดำเนินธุรกิจ</p> <p>ด้วยเหตุนี้ ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ และ ๑๑ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม จึงได้มีกิจกรรมเพื่อสร้างมูลค่าและต่อยอดผลิตภัณฑ์สู่เชิงพาณิชย์ ภายใต้ “กิจกรรมพัฒนาต่อยอดผลิตภัณฑ์ผ่านกลไกศูนย์ปฏิรูปอุตสาหกรรม” ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยส่งเสริมองค์ความรู้ และให้คำปรึกษาแนะนำการพัฒนาผลิตภัณฑ์ในด้านต่างๆ โดยใช้นวัตกรรม เทคโนโลยี การประยุกต์หรือต่อยอดงานวิจัยเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ สินค้า เพื่อสร้างโอกาสทางธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการ อันจะเป็นการสร้างเข้มแข็งและเพิ่มขีดความสามารถต่อการดำเนินธุรกิจต่อไป</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<p>เพื่อพัฒนาหรือต่อยอดผลิตภัณฑ์ให้มีมูลค่าสูงขึ้นสามารถออกสู่เชิงพาณิชย์ได้ และตอบสนองความต้องการผู้บริโภค</p>
<p>๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ</p>	<p>ผลผลิต</p> <p>จำนวนสถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม (SMEs) เข้าร่วมกิจกรรม จำนวน ๘ กิจการ</p> <p>สถานประกอบการหรือวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม (SMEs) มีความพึงพอใจไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐</p>

	<p><u>ผลลัพธ์</u></p> <p>สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่เข้าร่วมกิจกรรม มีผลิตภาพเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (ต้นทุนลดลง หรือ รายได้เพิ่มขึ้น หรือ ลดการสูญเสีย หรือ ยอดขายเพิ่มขึ้น หรือ ผลิตภัณท์ที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น)</p>
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	<p>สถานประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางหรือวิสาหกิจขนาดย่อม (SMEs) ที่เข้าร่วมกิจกรรม มีผลิตภาพเพิ่มขึ้น เฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ (ต้นทุนลดลง หรือ รายได้เพิ่มขึ้น หรือ ลดการสูญเสีย หรือ ยอดขายเพิ่มขึ้น หรือ ผลิตภัณท์ที่ได้รับการพัฒนามีมูลค่าเพิ่มขึ้น)</p>
๖. ความเชื่อมโยงกับแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด	<p>แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย</p> <p>ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ การพัฒนาอุตสาหกรรม เศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าขายแดนเพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด</p>
๗. ระยะเวลา	<p>ระยะเวลา ๑๖๐ วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา</p>
๘. กิจกรรมที่สำคัญ	<p>๑. ผู้รับจ้างดำเนินงานวินิจฉัย (First Visit) และเข้าให้คำปรึกษาแนะนำแก่ผู้ประกอบการที่เข้าร่วมกิจกรรมฯด้านการพัฒนาผลิตภัณท์ตามวัตถุประสงค์ เป้าหมายและแผนที่กำหนด โดยเมื่อรวมจำนวนวันของการดำเนินงานทุกรายแล้ว จะต้องมิจำนวนวัน Man-day ไม่น้อยกว่า ๕ Man-day (๓๐ ชั่วโมง)</p> <p>๒. ผู้รับจ้างจะต้องจัดให้มีการเชื่อมโยง หรือการทดสอบตลาดให้แก่ผลิตภัณท์ที่ได้รับการพัฒนา พร้อมทั้งจัดเก็บผลลัพธ์จากการดำเนินงาน</p> <p>๓. รายงานผลปริมาณการผลิตก๊าซเรือนกระจกหรือก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ ที่เกิดจากการดำเนินกิจกรรมพัฒนาต่อยอดผลิตภัณท์ผ่านกลไกศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรม ตามแบบฟอร์มที่กำหนด</p> <p>๔. จัดทำผลิตภัณท์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาส่งแก่ผู้ว่าจ้าง</p>
๙. งบประมาณ	<p>๔๖๔,๐๐๐ บาท</p>
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	<p>ศูนย์ส่งเสริมอุตสาหกรรมภาคที่ ๑๐ และ ๑๑ กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม</p>

<p>๑. ชื่อโครงการ</p> <p>๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล</p>	<p>โครงการอุตสาหกรรมแฟร์ (Industrial Fair)</p> <p>ภาคเกษตรถือเป็นภาคส่วนที่สำคัญในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย โดยสัดส่วน GDP ของภาคการเกษตร บริการ และอุตสาหกรรมเท่ากับ ๒๘% ๒๒% และ ๑๘% ตามลำดับ โดยที่การพัฒนาภาคอุตสาหกรรมในช่วงที่ผ่านมา จะเน้นการพัฒนาในช่วงต้นน้ำ และกลางน้ำ เช่น การพัฒนากระบวนการผลิต การจัดการคุณภาพในโรงงาน การจัดการของเสียในภาคอุตสาหกรรม เป็นต้น ยังขาดการพัฒนาอุตสาหกรรมในช่วงปลายน้ำ ของภาคอุตสาหกรรม เช่น การตลาด การแสดงสินค้าอุตสาหกรรม การสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการ หรือระหว่างผู้ประกอบการกับ ลูกค้า และการสร้างความรู้ ความเข้าใจ และการยอมรับต่อภาคอุตสาหกรรมของเยาวชน ประชาชนทั่วไป</p> <p>จากเหตุผล ข้างต้น สภาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี จึงได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการหาช่องทางเพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรม ปลายน้ำ โดยการเสนอโครงการจัดงานอุตสาหกรรมแฟร์ เพื่อสร้างโอกาสในการจับคู่ธุรกิจและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้ตอบสนอง ต่อความต้องการของตลาด โดยอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ของโครงการด้วย โดยเฉพาะสำนักงานอุตสาหกรรมและสภาอุตสาหกรรมของจังหวัด ในกลุ่มจังหวัด โรงงานอุตสาหกรรมและหน่วยงานสนับสนุนในพื้นที่ อีกด้วยทั้งนี้อุตสาหกรรมเกษตร และอุตสาหกรรมเกี่ยวเนื่อง เป็นอุตสาหกรรมหลักในพื้นที่ การจัดกิจกรรมจะทำให้เกิดผลกระทบทางบวกทั้งภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรในพื้นที่</p> <p>การจัดโครงการอุตสาหกรรมแฟร์ จึงเป็นโครงการที่จะเกิดประโยชน์ร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน ผู้ประกอบการในธุรกิจเกี่ยวเนื่อง กลุ่มเยาวชน แรงงานที่จะเข้ามาสู่ภาคอุตสาหกรรมในอนาคต รวมทั้งต่อเกษตรกรในพื้นที่โดยอ้อมอีกด้วย สนับสนุน ภาคการเกษตร ซึ่งเป็นภาคอุตสาหกรรมอันดับหนึ่งของพื้นที่ ก็นับว่าเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญที่สุดของ กลุ่มจังหวัด แต่ปัจจุบัน ยังมีโครงการแก้ไขปัญหาระบบการเกษตรที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม อยู่ในแผนพัฒนา และแผนปฏิบัติการไม่มากนัก และที่มีอยู่ก็เน้น การพัฒนาต้นน้ำ กลางน้ำ ยังขาดโครงการปลายน้ำ ได้แก่ ด้านการตลาดต่าง ๆ ดังนั้นเพื่อให้การสนับสนุนภาคอุตสาหกรรม และอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรอย่างครบวงจร จึงควรต้องมีโครงการพัฒนาอุตสาหกรรม ปลายน้ำ ในพื้นที่</p>
<p>๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อเชื่อมโยงผู้ประกอบการอุตสาหกรรมภูมิภาคให้สามารถสร้างเครือข่ายทางธุรกิจและเพิ่มช่องทางการตลาด ๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางการค้าและการส่งออกของผู้ประกอบการ ในภูมิภาค ๓. เพื่อประชาสัมพันธ์การพัฒนาสินค้าอุตสาหกรรม ที่ผลิตโดยผู้ประกอบการในภูมิภาคที่มีศักยภาพ ๔. เพื่อพัฒนาเยาวชน และแรงงานในพื้นที่ ได้รับการพัฒนาทักษะทางอุตสาหกรรม เพื่อเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมในอนาคต ๕. เพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของภูมิภาค สร้างรายได้ให้เกิดขึ้นในจังหวัดและภูมิภาค

<p>๔. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย</p>	<p>ตัวชี้วัดระดับผลผลิต</p> <p>๑. จำนวนผู้เข้าร่วมกิจกรรมไม่น้อยกว่า ๕๐๐ คน</p> <p>๒. มีการจับคู่ธุรกิจตลอดการจัดงาน ไม่น้อยกว่า ๕๐ กิจกรรม</p> <p>๓. เกิดรายได้จากการจำหน่ายเครื่องมือ เครื่องจักรอุตสาหกรรม สินค้าอุตสาหกรรม สินค้าชุมชน OTOP ฯลฯ ตลอดการจัดการ ไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านบาท</p> <p>ตัวชี้วัดระดับผลลัพธ์</p> <p>๑. ผู้เข้าร่วมกิจกรรม ๕๐๐ คน ได้รับข้อมูลเพื่อเชื่อมโยงและสร้างเครือข่ายธุรกิจ ไม่น้อยกว่า ๒๐ เครือข่าย</p>
<p>๕. พื้นที่เป้าหมาย</p>	<p>พื้นที่กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย และ พื้นที่ภาคใต้จังหวัดสุราษฎร์ธานี ชุมพร นครศรีธรรมราช พังงาและกระบี่</p>
<p>๕. กิจกรรมหลัก</p>	
<p>๕.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑</p> <p>งบประมาณ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>การแสดงผลผลิตสินค้าอุตสาหกรรม /การประกวดแข่งขันทักษะแรงงาน/การเสวนาองค์ความรู้ทางอุตสาหกรรม</p> <p>๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p> <p>สภาอุตสาหกรรม</p>
<p>๖. หน่วยงานดำเนินงาน</p>	<p>สภาอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี</p>
<p>๗. ระยะเวลา</p>	<p>๑ ปี</p>
<p>๘. งบประมาณ</p>	<p>๓,๐๐๐,๐๐๐ บาท</p>
<p>๙. ผลผลิต (output)</p>	<p>๑. งานแสดงและจำหน่ายเครื่องมือ เครื่องจักร สินค้าอุตสาหกรรม และสินค้าอื่น ที่เป็นแบรนด์คุณภาพส่งออกจากผู้ประกอบการ รายใหญ่ที่ได้รับการคัดเลือกทั่วประเทศ ๑ งาน</p> <p>๒. ผู้ประกอบการจำนวนไม่น้อยกว่า ๑๐๐ ราย ได้รับองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยี นวัตกรรมที่เกี่ยวข้อง</p> <p>๓. ผู้ประกอบการไม่น้อยกว่า ๕๐ ราย ได้รับข้อมูลเพื่อการเชื่อมโยงธุรกิจ</p>
<p>๑๐. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)</p>	<p>๑. เกิดการเชื่อมโยงระหว่างผู้ประกอบการอุตสาหกรรมในภูมิภาคและอุตสาหกรรมสำคัญทั่วประเทศ</p> <p>๒. ผู้ประกอบการได้รับองค์ความรู้ในการพัฒนาอุตสาหกรรม จากกิจกรรมการอบรม เสวนา และจากการจัดนิทรรศการ</p> <p>๓. เยาวชน และแรงงานในพื้นที่ได้รับการพัฒนาทักษะทางอุตสาหกรรม</p> <p>๔. ทำให้เกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจ สร้างรายได้ในจังหวัดและภูมิภาค</p> <p>๕. ประชาชนได้ซื้อสินค้าอุตสาหกรรมที่มีคุณภาพราคาถูก</p>

๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙

	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของ สปอ.	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย	แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี พ.ศ. ๒๕๖๙
วิสัยทัศน์	ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรมยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน	บูรณาการและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน	พัฒนาการท่องเที่ยว การเกษตร อุตสาหกรรมชีวภาพ สู่ผลิตภัณฑ์และบริการมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และนำไปสู่สังคมเป็นสุข	มุ่งสู่อุตสาหกรรมมูลค่าสูงที่เติบโตอย่างยั่งยืนคู่ชุมชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถของผู้ประกอบการ และภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและแผนให้เกิดผลสัมฤทธิ์	การพัฒนาการเกษตรสู่เกษตรทันสมัยและเกษตรมูลค่าสูง (ด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ สมุนไพรและไม้เศรษฐกิจ)	ส่งเสริมพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันอุตสาหกรรมเพื่อสร้างเศรษฐกิจระดับพื้นที่
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อต่อการเติบโตของภาคอุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจอุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	การพัฒนาการท่องเที่ยวและท่องเที่ยวชุมชนสู่การท่องเที่ยวมูลค่าสูง อย่างยั่งยืน	ส่งเสริม กำกับ ดูแล อุตสาหกรรมสู่การประกอบการดี ที่เติบโตอย่าง ยั่งยืนคู่ชุมชน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๓	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การพัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจ BCG การค้าการลงทุน และการค้าชายแดน เพื่อยกระดับเศรษฐกิจของกลุ่มจังหวัด	ส่งเสริม ปัจจัยสนับสนุนที่เอื้อต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรคู่องค์กรดิจิทัลเพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กรเพื่อให้บริการอย่างมีคุณภาพ	การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การขนส่ง โลจิสติกส์ เครือข่าย การสื่อสาร และพลังงานเพื่อเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมของกลุ่มจังหวัด	
ประเด็นการพัฒนา ด้านที่ ๕			การพัฒนาสังคมสู่สังคมเป็นสุข และสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน	

๔.๓ Strategy map

แผนที่ยุทธศาสตร์ แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย รายปี ๒๕๖๙
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๔.๔ กิจกรรมประชุมจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา)

การจัดประชุมเชิงปฏิบัติการการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย
(ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

ภายใต้ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนระดับที่ ๓

ของกระทรวงอุตสาหกรรม และบูรณาการนโยบายเชิงพื้นที่ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

วันพฤหัสบดีที่ ๑๘ มีนาคม ๒๕๖๘ เวลา ๐๙.๐๐ น.

ณ โรงแรมวังใต้ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

และผ่านช่องทางการประชุมออนไลน์ Zoom Meeting

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี จัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อทบทวน และจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับกลุ่มจังหวัดใต้ฝั่งอ่าวไทย ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ โดยมีนายวิชรินทร์ ไชยานุพงศ์ อุตสาหกรรมจังหวัดสุราษฎร์ธานี เป็นประธาน ในการประชุมครั้งนี้มีหน่วยงานทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ตลอดจนผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา) เข้าร่วมการประชุม ณ โรงแรมวังใต้ อำเภอเมืองสุราษฎร์ธานี จังหวัดสุราษฎร์ธานี และผ่านระบบ Zoom Meeting เพื่อเสนอความคิดเห็นและข้อเสนอแนะในการพัฒนาภาคอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอ่าวไทย (ชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา) ร่วมระดมความคิดเห็นในการวิเคราะห์ปัจจัยภายใน - ภายนอก วิเคราะห์ TOWS Matrix รวมถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ แนวทางการพัฒนาตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ และโครงการฯ

